

MONITORUL OFICIAL

AL ROMÂNIEI

ABONAMENTUL :

PE AN, TREI-DECI ȘI ȘESE; ȘESE LUNI, 20 LEI
(ânteiu Ianuarie și ânteiu Iulie)

ANUNCIURILE :

LINIA DE TREI-DECI LITERE. DOUĂ-DECI BANI
(inserarea II-a și mai departe, 20 b.)

Prețul unei publicații judiciare,
până la cinci-șeci linii, cinci lei; ăra mai
mare de cinci-șeci linii, șeci lei

DIRECȚIUNEA :
strada Germană, curtea Șerban-Vodă
Serisorile nefrancațe se refușă

Inserții și reclame, 60 b. linia,
inserarea II-a și mai departe, 20 bani linia.
Anunțurile se primesc și cu anul

SUMAR

PARTEA OFICIALĂ. — *Ministerul de resbel*
Decrete și raporte.

Ministerul afacerilor străine: Prescurtare de
decret.

Ministerul de finance: Decisuni.

PARTEA NEOFICIALĂ. — Comunicări. —
1 epeși telegrafice. — Ofraude pentru armată. —
Sumarul ședinței Senatului de la 26 Aprilie. —
Continuarea ședinței de sãra a Senatului de la
17 Aprilie. — Continuarea ședinței Adunãrei de-
putațiilor de la 20 Martie și ședința de la 21
Martie.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administra-
tive și particulare.

PARTEA OFICIALĂ

București, 28 Aprilie 1877.

MINISTERUL DE RESBEL.

CAROL I,

Prin gracia lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului Nos-
tru secretar de Stat la departamentul
de resbel, sub No. 4.679;

Având în vedere legea de înaintare,
Am decretat și decretăm:

Art. I. Înaintăm la gradul de lo-
cot.-colonel pe majorul Băicoianu Ser-
ghie, din corpul de stat-major, major
de la 16 Martie 1873, în funcțiunea
vacantă de director de serviciu la di-
recția I din administrația centrală a
resbelului, funcțiune lăsată vacantă
prin mutarea locot.-colonel Boteanu
George, comandant al regimentului
16 de dorobanți.

Art. II. Ministru Nostru secretar de

Stat la departamentul de resbel este
însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 24 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat. No. 917.

Raportul D-lui ministru de resbel către M. Sa
Domnitorul.

Prea înălțate Dómne,

La vacanța de directoare de serviciu a-
flată în administrația centrală a resbelului
prin mutarea locot.-colonel Boteanu Ge-
orge, șef al regimentului 16 de dorobanți;
am onorul a propune înaintarea la gradul
de locot.-colonel a majorului Băicoianu
Serghie, din corpul de stat-major, și tot-
d'o-dată numirea sa în funcțiunea de di-
rector de serviciu la direcția I din minis-
terul de resbel.

Déca Măria Vóstră aprobă acesta, rog
plecat să bine-voescă a subsemna alătura-
tul proiect de decret.

Sunt, cu cel mai profund respect,

Prea înălțate Dómne,

Al Măriei-Vóstre,

Prea plecat și supus servitor,

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat.

No. 4.679.

1877, Aprilie 24.

CAROL I,

Prin gracia lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului Nos-
tru secretar de Stat la departamentul
de resbel, sub No. 2.924,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Înălțăm la gradul de locot.-
colonel pe majorii al căror nume ur-
mescă:

Agariei Ștefan, major de la 1868 Sep-
tembre 26, din regimentul 4 de artilerie,
la vacanța ce este în acest regiment prin
înaintarea locot.-colonel Dabija.

Horbasky Alexandru, major de la 1871
Ianuarie 1, din regimentul 2 de artilerie,
la vacanța ce este în acest regiment prin
mutarea colot.-colonel Coslinsky.

Carp Ion, major de la 1873 Martie 16,
directorele pirotehniei, la vacanța ce este
în regimentul 1 de artilerie, funcțiune din
nou creată prin budgetul anului 1877.

Maican Dumitru Dumitrescu, major de
la 1874 Aprilie 1, din administrația cen-
trală a ministerului de resbel, directoare
de serviciu la direcția armelor speciale, func-
țiune ce ocupa provisoriu, în locul locot.-
colonel Peiu, mutat.

Art. II. Aceste înălțări se vor con-
sidera pe ziua de 24 Aprilie 1877.

Art. III și cel din urmă. Ministru
Nostru secretar de Stat la departa-
mentul de resbel este însărcinat cu e-
xecutarea acestui decret.

Dat în București, la 24 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat. No. 935.

CAROL I,

Prin gracia lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Având în vedere legea de înaintare;
Asupra raportului ministrului Nos-
tru secretar de Stat la departamentul
de resbel, sub No. 4.668,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Sunt înaintați la gradul de
majori în arma infanteriei:

Borănescu Ion, din corpul de stat-ma-
jor, căpitan de la 20 Februarie 1868, în
regimentul 6 de dorobanți, la vacanța lă-

sată prin trecerea în pozițiune de neactivitate a majorului Ionescu Nicolae.

Iarea Constantin, din batalionul de geniu, căpitan de la 1 Ianuarie 1874, la vacanța lăsată în regimentul 11 de dorobanți, prin înaintarea majorului Lipoianu Alexandru.

Jurescu George, din regimentul 2 de dorobanți, căpitan de la 1868 Septembrie 26, la vacanța lăsată în regimentul 13 de dorobanți, prin înaintarea majorului Petrovici Ión.

Art. II. Ministru Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 24 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat. No. 919.

Raportul D-lui ministru de resbel către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

În conformitate cu legea de înaintare și având în vedere clasamentul căpitanilor candidați la gradul de major în arma infanteriei, am onorul a propune Măriei Vóstre pe căpitanii coprinși în alăturatul proiect de decret pentru a fi înaintați la gradul de majori.

Décă Măria Vóstră aprobă acesta, rog să bine-voească a-l sub-semna.

Sunt, cu cel mai profund respect,
Prea Înălțate Dómne,

Al Măriei Vóstre,

Prea plecat și supus servitor,
Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat.

Nr. 4.668. 1877, Aprilie 24.

CAROL I.

Prin gracia lui Dumnezeu, și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, sub No. 4,667,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se acordă un concediu de șapte luni în țără majorului Drăghieci Dimitrie, din al 14-lea regiment de dorobanți, pentru interese de familie.

Art. II. Majorul Drăghieci Dimitrie se trece în poziție de neactivitate pentru concediu mai mare de șese luni, conform art. 6, lit. g. din legea asupra pozițiunii oficiărilor.

Art. III. Ministru Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este

însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 24 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat. N. 931.

Raportul D-lui ministru de resbel către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

Majorul Drăghieci Dimitrie, din regimentul 14-lea dorobanți, fiind bolnav și în imposibilitate d'a suporta greutatea serviciului, mai cu seamă astăzi când armata e mobilizată, prin un raport ce mi a adresat a solicitat un concediu de șapte luni în țără, în care timp să potă a-și aranja și mai multe interese grave ale familiei sale.

Am dără onórea a supune sub-semnării Măriei-Vóstre alăturatul proiect de decret, prin care se aprobă concediul solicitat de acest oficiăr superior, trecându-se în acela-și timp în neactivitate pentru concediu mai mare de șese luni, conform legii asupra poziției oficiărilor din 5 Ianuarie 1872.

Sunt, cu cel mai profund respect,
Prea Înălțate Dómne,

Al Măriei Vóstre,

Prea plecat și supus servitor,
Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat.

No. 4,667. 1877, Aprilie 24.

CAROL I.

Prin gracia lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, sub No. 2,925;

Având în vedere legea de înaintare de la 4 Aprilie 1874;

Având în vedere vacanțele produse în arma artileriei prin organizarea celor 4 regimente,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Înălțăm la gradul de căpitan în arma artileriei, pe ziua de 24 Aprilie 1877.

Seria I.

Antâiul rând la vechime:

Nițescu Mihail, locotenent de la 1872, Iulie 6, de la bateria de pompieri Crajova, comandant al acelei baterii, funcțiune ce ocupă provisoriu.

Al duoilea rând la alegere:

Calenderu George, locotenent de la 1873,

Aprilie 8, din regimentul 2 de artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, prin mutarea căpitanului Izescu George.

Seria II.

Antâiul rând la vechime:

Crainicenu Christache, locotenent de la 1873, Ianuarie 1, din regimentul 4 de artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, funcțiune din nou creată prin budgetul anului 1877.

Al duoilea rând la alegere:

Mavrocordat Nicolae, locotenent de la 1875, Aprilie 6, din regimentul 2 artilerie, la vacanța ce este în regimentul 3 artilerie, funcțiune din nou creată prin budgetul anului 1877.

Art. II. Înălțăm la gradul de locotenent în arma artileriei, pe ziua de 24 Aprilie 1877.

(Continuarea seriei I din înaltul decret cu No. 2,381, de la 31 Decembre, 1876).

Al duoilea rând la alegere:

Vasile Petre, sub-locotenent de la 1874, Iulie 3, din regimentul 2 artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, prin înaintarea locotenentului Calenderu.

Al treilea rând la vechime:

Priboianu Mihail, sub-locotenent de la 1871, Mai 24, din regimentul 1 artilerie, la vacanța ce este la acel regiment, prin mutarea locotenentului Crainicenu Christache.

Seria I.

Antâiul rând la vechime:

Rafail Petre, sub-locotenent la 1873, August 1, din regimentul 3 artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, funcțiune creată din nou prin budgetul anului 1877.

Al duoilea rând la alegere:

Stroiescu Mihail, sub-locotenent de la 1874, Iulie 3, din statul-major de artilerie, direcția pulberăriei, funcțiune ce ocupa provisoriu în această direcțiune.

Al treilea rând la vechime:

Urlățenu Alexandru, sub-locotenent de la 1873, August 1, din regimentul 3 artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, funcțiune din nou creată, prin budgetul anului 1877.

Seria II.

Antâiul rând la vechime:

Negel George, sub-locotenent de la 1873, August 1, din regimentul 2 artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, prin mutarea locotenentului Berestenu Ión,

Al doilea rând la alegere:

Popovici Nicolae, sub-locotenent de la 1874, Iulie 3, din regimentul 4 artilerie, la vacanța ce este la acel regiment, prin înaintarea locotenentului Crăinicénu Hristache.

Al treilea rând la vechime:

Baldovin Ión, sub-locotenent de la 1873, August 1, din regimentul 1 artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, prin mutarea locotenentului Petrovici Constantin.

Seria III.*Antâiul rând la vechime:*

Constantinidi Ión, sub locotenent de la 1873, Octombrie 16, din divisionul de pompieri Bucuresei, la vacanța ce este în regimentul 2 artilerie, prin înaintarea locotenentului Mavrocordat Nicolae.

Al doilea rând la alegere:

Popescu Dimitrie, sub-locotenent de la 1874, Iulie 3, din regimentul 3 artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, funcțiune din nou creată prin budgetul pe anul 1877.

Al treilea rând la vechime:

Sterie Georgie, sub locotenent de la 1874, Aprilie 16, de la secția de pompieri Botoșani, la vacanța ce este în aceea secție, funcțiune ce ocupă provisoriu.

Seria IV.*Antâiul rând la vechime:*

Zaharénu Alexandru, sub-locotenent de la 1874, Iulie 3, de la regimentul 4 artilerie, la vacanța ce este în acel regiment, funcțiune din nou creată prin budgetul anului 1877.

Al doilea rând la alegere:

Savopolu George, sub-locotenent de la 1874, Iulie 3, din regimentul 4 de artilerie, la vacanța ce este în regimentul 2 de artilerie, prin mutarea locotenentului Dănescu Elefterie.

Art. III și cel din urmă. Ministru Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 24 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat. No. 936.

CAROL I.

Prin gracia lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, sub No. 4,662,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Sunt înaintați în gradul de sub-locotenent în armată, elevii școlii militare de infanterie și cavalerie din anul al II-a de studiu, care au trecut cu succes esamenile de eșire și anume:

Condă Constantin, în 1-iul regiment de artilerie.

Popescu Anton, în 1-iul regiment de artilerie.

Nicolescu Nicolae, în 1-iul regiment de artilerie.

Elefterescu Ión, în 2-lea regiment de artilerie.

Ionescu Procopie, în 2-lea regiment de artilerie.

Costescu Ión, în 2-lea regiment de artilerie.

Gialep Sergiu, în 2-lea regiment de artilerie.

Baronescu Radu, în 2-lea regiment de artilerie.

Mareș Gheorghe, în 3-lea regiment de artilerie.

Grecénu Ión, în 3-lea reg. de artilerie.

Hartel Alexandru, în 3-lea regiment de artilerie.

Marcu Nicolae, în 3-lea regiment de artilerie.

Stroescu Ión, în 3-lea reg. de artilerie.

Urlățénu Nicolae, în 4-lea regiment de artilerie.

Culoglu Gheorghe, în 4-lea regiment de artilerie.

Cioranu Albert, în 4-lea regiment de artilerie.

Hartel Artur, în 4-lea regiment de artilerie.

Drăghici Dimitrie, în 4-lea regiment de artilerie.

Lendrea Nicolae, în 3-lea batalion de vânători.

Gorgos Dimitrie, în 2-lea regiment de infanterie.

Tetrat Gheorghe, în 2-lea batalion de vânători.

Stamatopolu Petre, în 7-lea regiment de infanterie.

Antipa Dimitrie, în 3-lea batalion de vânători.

Ciuleiu Constantin, în 1-iul batalion de vânători.

Bolintinénu Constantin, în 4-lea batalion de vânători.

Cihureanu Nicolae, în 3-lea regiment de infanterie.

Art. II. Aceste înaintări vor fi considerate pe ziua de 24 Aprilie 1877.

Art. III. Ministru Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 24 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat. No. 927.

Raportul D-lui ministru de resbel către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

Elevii din anul al doilea de studiu din școala militară de infanterie și cavalerie, și al căror nume sunt trecute în alăturatul proiect de decret, terminând cu succes examinarele de eșire din școală, am onoare a fi propune Măriei Vostre, pentru a fi înaintați la gradul de sub-locotenent la vacanțele ce sunt în armată.

Sunt, cu cel mai profund respect,

Prea Înălțate Dómne,

Al Măriei Vostre,

Prea plecat și prea supus servitor,
Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă Cernat.

No. 4,662.

1877, Aprilie 24.

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE.

Majestatea Sa Regele Greciei, binevoind, prin uă ordonanță de la 3 Ianuarie trecut, a numi pe D. Mavromihalis vice-consul elin la Giurgiu, în locul D-lui A. Leonardos, transferat la Aolon, Măria Sa Domnul, în urma raportului D-lui ministru al afacerilor străine, sub No. 4,246, a binevoit a da esecutorul de rigóre pentru recunoșterea D-lui Mavromihalis în sus și sa calitate.

MINISTERUL DE FINANCE.*Decisiună.*

Ministru secretar de Stat la departamentul financelor,

Având în vedere art. 43 al legii generale a vămilor;

Decide:

Art. I. D. Baptist Mavrogheni este numit în postul de impiegat de cancelarie clasa II la biuroul de vamă Brăila, în locul D-lui Dimitrie Gheorghescu, care se depărtésă.

Art. II. Decisiunea de față se va publica în *Monitorul oficial*.

Art. III. D. director general al vămilor și contribuțiunelor indirecte este însărcinat cu executarea decisiunii de față.

Făcută în București, la 25 Aprilie 1877

P. ministru financelor, G. Cantacuzino.
No. 10,202.

Ministru secretar de Stat la departamentul financelor,

Având în vedere art. 43 al legii generale a vămilor;

Decide:

Art. I. D. Gheorghe Săulescu este numit în postul de impiegat de cancelarie clasa III, la biroul de vamă Brăila, în locul D-lui G. Sachelarie, destituit.

Art. II. Decisiunea de faciă se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. III. D. director general al vămilor și contribuțiilor indirecte este însărcinat cu executarea decisiunii de faciă.

Făcută în Bucuresci, la 22 Aprilie 1877.

P. ministru finanelor, G. Cantacuzino. No. 10,117.

Ministru secretar de Stat la departamentul finanelor.

Având în vedere art. 15 al legii monopolului vânderei tutunurilor și art. 102 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Având în vedere recomandatiunea făcută de regie, prin scrisorile cu No. 8,256, 8,332, 8,385 și 8,483,

Decide:

Art. 1. Sunt confirmați în posturile mai jos arătate, posturi în cari sunt numiți de regie, următoarele persoane:

D. Filip I. Pârșcovenu, revisor pentru tutunuri în județul Busuiuc.

D. Ilie Caraolenu, revisor pentru tutunuri în județul Iași.

D. Nicolae Filipescu, revisor pentru tutunuri în județul Mehedinți.

D. Lazăr Moldovenu, sub-agent al regiei tutunurilor în România.

Art. 2. Comisiunea prevădută la art. 102, alin. 3 din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor se va libera fiecărei persoane, pentru a putea exercita funcțiunea ce i este încredințată.

Art. 3. Decisiunea de faciă se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul general al vămilor și contribuțiilor indirecte va îngriji de executarea decisiunii de faciă.

Dată în Bucuresci, la 25 Aprilie 1877.

P. ministru finanelor, G. Cantacuzino.

Directorul general al vămilor și contribuțiilor indirecte, N. Steriadi.

No. 10,225.

PARTEA NEOFICIALĂ

Bucuresci, 28 Aprilie 1877.

Ministrul de externe primesce în toate zilele, la ministerul său, de la 2 ore pînă la 4 după amiază.

Cu marea sa părere de rău, D-sa este în neputință de a acorda audiență și la D-sa acasă, mai ales în orele dimineții, pe care le are destinate pen-

tru corespondența și relațiunile sale diplomatice.

La comuna Chiseletu, din plasa Oltenița, județul Ilfov, sosind cincii vase cu turci, trei s'au oprit la pichetul No. 23, căruia dându-i foc l-a prefăcut în cenușă, era două vase s'au oprit la morile lui C. Staicu, au debarcat din ele ca la 50 turci armați, trăgând pușcă în ciobanul ce era acolo, pe care l-a împușcat în piciorul drept, și l-au dat și lovituri de sabie în cap, rănindul grav.

Alți turci au furat acele mori, le au dus spre Popina în Turcia, după cât s'a vădut de primarul comunei și 20 locuitori armați ce se rădicară a-i popri de a comite asemenea fapte, dera care au sosit prea târziu.

Morarul se bănuie a fi luat cu morile ne găsindu-se nici vii nici morți.

DEPEȘI TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Monitorului)

Buda-Pestha, 9 Maiu. — Camera deputaților. D. Tisza, președintele consiliului de ministri, răspundând unei interpelețiuni relative la piedicile ce se aduce navigațiunii pe Dunăre, constată că neutralizarea acestui fluviu nu este stipulată în nici un tractat internațional. Nu este de cât libertatea navigațiunii care este garantată. Din această cauză puterile neutre nu se pot amesteca în măsurile luate de beligeranți pe cât timp aceste măsuri nu sunt contrarii dreptului ginților. Oratorul guvernului adaugă că, cu toate acestea, ministrul afacerilor străine face demersuri pe lângă cabinetele din St. Petersburg și din Constantinopoli pentru ca piedicile aduse navigațiunii să nu mai ia întindere și să nu țină de cât timpul absolut indispensabil. Ministrul conchide dîcînd că speră a obtine reforme satisfăcătoare. Declarațiunea ministrului este aprobată de către Cameră.

Londra, 9 Maiu. — Generalul Simmons este desemnat pentru a comanda trupele englese în cazul când guvernul va crede necesariu de a le transporta la teatrul de rebel.

În Camera Comunelor, discuțiunea asupra rezoluțiunilor depuse de D. Gladstone va continua Jonia viitoare.

Londra, 9 Maiu. — Camera Lordilor. Lordul Rulland constată că depeșa lordu-

dului Derby ca răspuns circularei prințului Gorciakoff a cauzat îngrijiri cari, speră el, se vor calma prin explicațiunile guvernului.

Lordul Derby nu admite că au putut să se producă îngrijiri. El adaugă că nu voescă a se îndoi de sinceritatea declarațiunilor făcute de Czar lordului Loftus. Cu toate acestea nu poate uita că declarațiunea Czarului la Moscova a fost pronunțată în momentul în care Rusia se prepara într'un mod activ de rebel.

Londra, 9 Maiu. — Escadra englesă de pe *La Manche* va pleca în curând pentru Malta.

Londra, 9 Maiu. — *Times* publică uă depeșă din Washington anunțând că reprezentantul guvernului otoman în Statele-Unite, Aristarki-Bey, a protestat contra staționării escadrei rusești în basinul de la New-York.

Londra, 10 Maiu. — Escadra englesă din *La Manche* a fost întărită.

Trei cerăbi cuirasate au primit ordinul de a se ține gata. Ele trebuie să plece la 28.

Uă activitate extremă domnesce în arsenalul de la Woolvich.

(Havas).

Continuarea la ofrandele făcute armatei Române.

Districtul Putna.

- D. Theodor Ghăță, un cal;
- Dimitrie Nicolaide, un cal;
- Simon Capu, un cal.
- D. Tóder Pechiu un cal;
- Odese Negroponte un cal;
- Tudorache Ion, un cal,

Districtul Ilfov.

- D. Nicolae Petrovici, 2 cai;
- Andrei Calatoridi, un cal;
- Tănase Irimescu, un cal;
- Barbu Voinescu, un cal;
- Vasile Hagi Veliciu, un cal.
- N. Filitis Rădulescu, un cal;
- Iordache Teodorescu, 2 cai;
- Dimitrie N. Ghermani, 2 cai;

Districtul Dâmbovița.

- D. Matei Tomescu, un cal;
- Niță Ștefănescu, un cal;
- Ion Persieanu, lei 100.

Districtul Nâmțu.

- D. M. B. Catz, lei 150;
- Herșcu Copel, lei 136, bani 20.
- D. Enache Cantemir, lei 352, bani 50;

Districtul Muscel.

- D. Apostol Petre Gheorghiu, un cal.

Districtul Vlașca.

- D. Costache Paichidis, 2 cai.

D. Petre C. Rădulescu, un cal;
 — Ghiță Dumitrescu, un cal;
 — Ión D. Malcoiciu șase chile orz;
 — Dragne Dumitrescu, un cal;
 — Tudor Pasvanț, un cal;
 — Frații Caponi, un cal;
 — Leon Aron Francu, un cal;
 — Nicolae Moraru, un cal;
 — Ioniță Brumărică, un cal;

Districtul Bacău.

D-nii Avram și Leiba Focșaner, lei 100;
 D. Caetano Leviroți, lei 30;
 — Teodor Brăescu, un cal;
 — Em. Dragomirescu, un cal;
 — Garabet Tataru, un cal;
 — Dominic Megliorati, un cal;
 — Vasile Istrat, un cal.
 — Temistocli Hamutzi, un cal;
 — Locotenent Alexandru Vidrașcu, 1 cal;
 — Iordache Jurăscu, un cal;
 — Mihalache Teodor, un cal.

Districtul Fălciu.

D. Nicu Juvara, un cal;
 — Alexandru Negrutzi, un cal;
 — G. Strătulescu, un cal;
 — Pintilie Andreescu, un cal.

Districtul Covurlui.

D. C. Busilă, un cal.
 — Dimitrie Busilă, un cal;
 — Stanciu Teodor, un cal;
 — Nicolae Dumitru, un cal;
 — Paraschiva Vasiliu, 2 cai;
 — Lambrinidi, 5 cai;

Districtul Dolji.

D. Stefan P. Saita, un cal;
 D-lor Frații Căncea, 2 cai;
 D. Stefan Ión Pleșoianu, un cal;
 — Sima Pasaretz, un cal;
 — Gogu Vervorénu, 2 cai;
 — Niță Malciu, 2 cai;
 — Tache Guran, un cal;
 — Const. Cernătescu, 2 cai;
 — Iancu Fratoșitenu, un cal;
 — Teodor Davidescu, 3 cai;
 — Cristofi Caragie, 2 cai;
 — Dimitrie Căprénu, un cal;
 — Stefan Georgescu, un cal;
 — Amza Căldăraru, 2 cai;
 — Alexe Caneciu, 2 cai;
 — Major Cacaleténu, un cal;
 — Dimitrie Anastasiadi, un cal.

Județul Botoșani.

D. Ilie C. Ciolac, 1 cal;
 — Costea Hareto, 1 cal;
 — Costache Ghelme, 1 cal;
 — Iorgu Manoli, 1 cal;
 — Iordache Ciolac, 1 cal;
 D-na Catinea Mișolo, 1 cal;
 D. Gh. Urzică, 2 cai;

Județul Suceava.

D. Arnt Adam, un cal;

D. Ivan Cernătescu, un cal;
 — Laba Moscovici, un cal;
 — Natari I. Vaisimberg, un cal;

Districtul Buseu.

D. C. Pantazescu, un cal;
 — Enache Iconomu, un cal;
 — An. Zisiadis, un cal;
 — Hristache Mihăescu, un cal;
 — Manolache Homoracénu, un cal;
 — Vasile Demcho, trei chile orz.

Districtul Cahul.

D. D. Caravasile, trei cai;
 — T. Coivalesti, un cal;
 — Mihail Dobrea, un cal;
 — Velciu Catacli, un cal;
 — Teodor Hagi Rodof, un cal;
 — Gheorghe Cranea, un cal.

Districtul Brăila.

D. Costache Trifan, un cal;
 — Nicolae Brațu, un cal;
 — Mihail Ghioni, un cal;
 — Maer Șefer, un cal;
 — Mihail Albert, un cal;
 — Nicolae Petru băcanu, un cal;
 — Pavel Nicolescu, un cal;
 — Ghiță Petcu, 2 cai;
 — Gheorghe Garoiu, un cal;
 — Christea Grigorescu, un cal;
 — Stoica Bogdănescu, un cal;
 — Gratz Albert, un cal;
 — Cortel Dere, 2 cai;
 — Petre Nicolae gambașu, un cal;
 — Stefan Micloș, un cal;
 — Curte Dere, 2 cai;
 — Maer Șmil, un cal;
 — Marcu Srul, un cal;
 — David Svartman, 2 cai;
 — Petrache Dimovici, un cal;
 — Sifciu Țone, un cal;
 — Apostol Ión, un cal;
 — Temistocle Dongoruzi, un cal;
 — Dumitru Stan birjaru, un cal;
 — Stan Teodorescu, un cal;
 — Dumitru Gheorghevici, un cal;
 — Apostol Tăbărășénu, un cal;
 — Decu Bordea, un cal;
 — Strat Atanasie, un cal;
 — Iordan Gheoghiu, un cal;
 — George Cambono, un cal;
 — Avesalon Vlad și Ion Draghiș, 1 cal;
 — Ion Suditu, un cal;
 — Stanciu N. Orășanu, un cal;
 — George Nenovici, un cal;
 — Arteni Popovici, (ruscarutaș) un cal;
 — Anton Constantin, 2 cai;
 — Ion N. Grosu, 2 cai;
 — Filip Stan, 1 cal;
 — Căpitan M. Mârzescu, un cal;
 D-na Manda Fre, un cal;
 Frații Ieremia Popa, 3 cai.

Districtul Iași.

D. Christache Zaripopulo, 2 cai;
 — Dr. Ciure, un cal.

D. Ión D. Malcoici, din comuna Tân-
 garu, județul Vlașca, oferind armatei șese
 chile de orz, ministerul 'i exprimă mul-
 Țumirile sele pentru acéstă patriotică o-
 frandă.

SENATUL.

SESIUNEA EXTRA-ORDINARĂ

Sumarul ședinței din 26 Aprilie, 1877.

Președenția 'D-lui vice-președinte D -
 metriu Brătianu, asistat de D-nii secretari
 Cămărășescu Nicolae și Bellu Stefan.

Ședința se deschide la 2 ore după a-
 măzi.

Prezenți 40 domni senatori.

Nu răspundă la apelul nominal 24 D-ni
 senatori, și anume:

Bolnavi:

Prea S. Sea Mitropolitul Primat.

In congediu:

D-nu Orleanu George.

Nemotivați:

Prea S. Sa Episcopul de Râmnic, Prea
 Sea Episcopul de Huși, Prea S. Sea Epis-
 copul Dunării de jos, D-nii Adamachi V.,
 Contacuzin Gr. G., Carp P., Catargi L.,
 Kogălniceanu M., Fălcoianu G., Gălcă I.,
 Geani Al., Hermeziu I., Lupescu G., Pă-
 cleanu N., Racoviță C., Rosetti G. Deme-
 triu, Seicaru V., Voinov N., Zisu Al., Leca
 G. și Ghermani Menelas.

Se citește sumarul ședinței precedente,
 care se adoptă.

D. vice-președinte comunică ordinea
 zilei.

D. Cămărășescu, raportator, dă citire
 raportului relativ la proiectul de lege pen-
 tru mobilizarea milițiilor în corpuri ac-
 tive.

(Urmasă raportul și proiectul de lege).

Ne luând nimeni cuvântul în discuțiu-
 nea generală, se procede la votarea pe ar-
 ticole și se adoptă.

Se pune la vot proiectul în total:

Votanți	31
Majoritate reglementară	17
Bile albe	27
Bile negre	4

— Senatul a adoptat proiectul de lege.

D. senator Kogălnicénu declară că op-
 Țesă pentru colegiul I de Roman.

Se declară vacante colegiurile I de Co-
 vurlui și Fălciu.

D. Caramanlău dă citire raportului și
 proiectului de lege pentru modificarea le-
 gei gardei orășenesci.

(Urmasă raportul și proiectul de lege).

Discuțiunea generală fiind deschisă, și

ne luând nimeni cuvântul, proiectul de lege să ia în considerațiune.

Se procede la votare pe articole.

Art. 1 pînă la 4 final se primesc.

Se procede la votarea legii în total, și rezultatul este:

Votanți	31
Majoritate regulamentară	17
Bile albe pentru	26
Bile negre contra	5

— Proiectul este adoptat.

D. Cămărășescu citește raportul relativ la proiectul de lege pentru numirea de comisari etc., conform convențiilor încheiate cu Rusia.

(Urmășă raportul și proiectul de lege.)

La discuțiunea generală;

D. Drosso cere cuvântul și arată că de la un timp prin toate proiectele de cheltuieli se cere autorizațiunea ca să se facă prin împrumuturi, pe când guvernului s'a săfășinat și resurse.

D. ministru răspunde că budgetul s'a încheiat cu un nou deficit și că acele resurse nu sunt îndestulătoare.

Participă la discuțiune D. Manolache Costaki și D. președinte al consiliului.

Proiectul să ia în considerațiune.

După acesta se procede la votarea legii în total.

Votanți	32
Majoritate reglementară	17
Bile albe	26
Bile negre	6

Proiectul este adoptat.

D-nu Manolescu, raportor, dă citire raportului și proiectului de lege relativ la aprobarea măsurilor anticipate luate de guvern în privința convocării colegiurilor electorale de senatori înainte de termen, aplicarea unor măsuri de rechizițiuni printr'un regulament și deschiderea unui credit extraordinar pentru mobilizarea armatei.

(Urmășă raportul și proiectul de lege.)

Discuțiunea generală fiind deschisă și neluând nimeni cuvântul, legea se ia în considerațiune.

Se procede la votarea articolului unic, și prin urmare a legii în total:

Votanți	31
Majoritate reglem.	17
Bile albe	27
Bile negre	4

Proiectul este adoptat.

D. Cămărășescu dă citire raportului și proiectului de lege pentru facerea recensământului contribuțiunei directe.

(Urmășă raportul și proiectul de lege.)

Discuțiunea generală fiind deschisă, D. Drosso întreabă dacă D. ministru de finanțe consimte la modificările propuse de comitet.

D. ministru răspunde că consimte numai la unele din modificări.

D. Drosso replică că făcându-se un nou recensământ general, ministerul va avea decepțiunii în starea actuală a lucrurilor.

Legea se ia în considerațiune.

Se procede la votarea art. 1 și 2, și se primesc întocmai.

Asupra art. 3 se prezintă amendamentul D-lui Lahovari la care se asociază și D-nu ministru de finanțe pentru ștergerea cuvintelor: *acești controlori sunt aceiași preveduți de legea de urmărire.*

D. Drosso cere o lămurire în privința controlorilor cari participă la facerea recensământului și cari sunt suprimați prin legea de urmărire.

Art. 3 se primesc cu amendamentul propus de D. Lahovari.

Art. 4 și 5 se adoptă întocmai.

Art. 6, 7 și 8 se admit succesiv cu schimbarea lunii *Aprilie* în *Mai* și celelalte termene asemenea se amână cu o lună.

Art. 9 se admite întocmai.

Art. 10 se primesc cu amendamentul propus de D. Drosso, ca la caz când din împrejurări nu se va putea face recensământul în anul curent, el se va face în anul viitor 1878.

Art. 14 final se primesc întocmai.

Se pune la vot statul controlorilor cu cheltuielile și se primesc.

Se procede la votarea în total a legii:

Votanți	33
Majoritate reglem.	17
Bile albe	22
Bile negre	11

Senatul a adoptat proiectul.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, D. vice-președinte rădică ședința, anunțând pe cea viitoare pentru a doua zi, 27 Aprilie curent.

Ședința de seară de la 17 Aprilie, 1877.

Ședința se deschide la 9 ore sub președința D-lui vice-președinte *Manolache Costachi*, asistat de D-nii secretari *Bellu Stefan* și *Cămărășescu N.*

(Urmare)

D. ministru de esterne. D-lor senatori, când în mijlocul nopții vedem adunați reprezentanții maturului Corp în număr atât de mare, cum arare-orî se întâmplă, când am văzut era-și la mijlocul nopții, reprezentanții din cel-alt Corp, reprezentanții tuturilor claselor națiunei române a-lergând în unanimitate și ast-fel, când am văzut ședințele ambelor noastre Corpuri Legiuitoare într'un complex fără esemplu, când vedem că decă această incintă ar fi de 10 ori mai mare, ea încă n'ar putea să coprină această mulțime de bărbați și de femei, cari au făcut din nopte, zi; și din toate unghiurile, nu ale orașului, ci ale țe-

rei au venit să asculte vocea mandatarilor națiunei; negreșit cu toții trebuie să ne dîcem că mare cestiune este la ordinea zilei. Da! Mare cestiune este la ordinea zilei. Este însuși Patria, este pămîntul părinților nostri, sunt drepturile lăsate nouă de la strămoșii nostri, cari toate astă-dî sunt în pericol și pe cari ne îngrijim să nu le vedem pierdute pentru urmașii nostri și pe cari suntem datorî să le apărăm cu orî-ce preț. (Aplause prelungite).

Când ved această Adunare mare unde și senatori și deputați și ascultători nu au de cât o singură inimă, nu constituie de cât însăși națiunea română întrunită, fără să vrem ne transportăm în acele epoci de durere, când tot pămîntul nostru, toată națiunea română, trebuiau să pătimescă, când cei mari, certându-se între ei, călcău hotarele noastre, și noi plăteam cu suferințele, cu sărăcia, cu sângele fiilor țerei. (Aplause).

A fost pôte dat de la Dumnezeu, a fost pôte un blestem pentru acest pămînt ca el din timpurile cele mai streche să fie destinat de-așa frământat de copita cailor năvălitorilor. Nu voi merge la timpurile cele antice, nu vă voi desfășura călcarea barbarilor din timpurile evului de mijloc, voi lua numai istoria de la descălcarea țării române și aruncândune ochii asupra cronicilor noastre, vom vedea că fie care pagină din ele este stropită cu sânge, căci fie-care pagină nu ne vorbește de cât de bătălii între Unguri, între Leși, între Turci, făcute pe pămîntul nostru, sau de bătălii făcute de părinții nostri cu Leși, cu Ungurii, cu Casacii, cu Tătarii, cu Turcii. Și apoi când a cădut Ungaria, când a cădut Polonia, lupte nu am mai avut noi Români, dără au fost bătălii între Austria și Turcia, bătălii între Rusia și Turcia, și mai toate pe pămîntul nostru. Și victima mai a tuturilor acestor resbele străine, era tot biată România care plătea pentru toți, care plătea certele, ne înțelegerile, ambițiunile altora și plătea perducînd chiar părți din trupul ei; când Bucovina, când Basarabia. (Bravo, applause prelungite.)

Cu toate acestea de și trunchiată, tot nea rămas o Patrie, și tot în această Patrie se pôte ridica încă un glas care să vorbească țerei de drepturile ei, și să se îngrijescă de viitorul ei! și cui datorim acest mare bun? Il datorim acelei înțelepciuni naturale, acelei înțelepciuni — permitemî espresiunea — ne cioplite, a părinților noștri, care nicî uă dată, și chiar în ora pericolului nu a deseserat de țără; il datorim patriotismului părinților nostri cari la grelele cumpene și uitau certele, se adunau, discuteau, hotărau; și când dărijă, când smeriți, dără pururea Români, salvau țera, și ast-fel nea lăsat-o nouă! (bravo! applause). Da, D-lor, ei erau pururea Români.

Când Mihai Vitezu mergea și se închină Cesarului german, lui Rudolf II, la Praga, și consimțea să fie numit guvernator al Transilvaniei, pe care el o biruise cu sabia sa, nu devenea German; el era tot Român, el rămânea tot figura cea mai măreață a vitejiei române. Când Dimitrie Cantemir, care văduse, nu după dănsul, ci și înaintea lui, domniile fanarioților, ale acelor Greci degenerați din Tarigrad, de care dicea Niculea bătrânul că: „De foc, de apă și de furtună de poți apăra, dă de răutatea fanarioților, țerile române nu vor putea nici uă dată scăpa“ (aplaude); când Dimitrie Cantemir chema pe Petru cel-Mare tocmai de la Petersburg, atunci înfașe, devenea el Rus? Nu, el rămânea tot Român. — Si nu este aci timpul să vă desfășurăm toate acele teribile împrejurări care au precedat tratatul ce el a încheiat cu Petru-cel-Mare.

Voiu îndrepta numai uă mică greșelă istorică făcută de onorabilul D-nu Carp, când ne vorbește de un general Român, carele în acele timpuri ar fi întors armele în contra Muscalilor, cum se dicea pe atunci. D-sa cred că vorbește de Lupu Costaki. Lupu Costaki n'a fost general, el nu purta sabie, dăra avea mai mult de cât sabie, el era logofăt mare și avea curagiul civic al bătrânilor Români. Lupu Costaki împreună cu alți boeri, împreună cu Cantemir provisese concurs lui Petru-cel-Mare, și se însărcinase chiar cu îndestularea armatei cu promisiuni. Insa în urmă intervenind vrajbă între Cantemir-Vodă și între Lupu Costaki, acesta se retrase din lași și se închise în monastirea Bursuci cu mulți alți refugiați, cu băjanie, cum se dicea în limbajul vechiu, și când a trimis Petru-cel-Mare după proviziuni și cu ordina de a 'l rădica și pe dănsul, el și cu ai lui s'au împotrivit cu arme în contra trupelor ruse.

Acastă rezistență, Lupu Costaki a plătit-o cu blestemele din toate bisericile Rusiei care au ținut până la mitropolitul Veniamin Costachi, și pentru a cărui mare evlavie și mari virtuți, biserica rusescă a consimțit a înceta cu blestemele aruncate în contra lui Lupu Costachi, Brâncoveanu și Mazepa și care au ținut numai puțin de un secol... (Sensațiune).

Dăra acolo unde Lupu Costachi a arătat uă curagiū mai mare și mai bărbătesc a fost atunci când după pacea de la Stănilești, Lupu Costachi a fost adus în tabăra turcescă și s'a vădut de către Marele Vizir apostrofat el, împreună cu țera, de haini, adică de trădători și el a avut curagiul de a răspunde că nu țera a fost haină ci Domniū ce Turcia 'l da în contra voinței ei! (Aplause). „Nu Moldova este vinovată, a urmat a dice Costachi, ci Turcia care a rupt vechile noastre legăminte, Turcia care în loc să îngrijescă de Moldova și de Valachia ca să atragă și alte po-

pore, întocmai ca păsărarul cel cu minte, care 'și hrănesce bine paserile din colivii ca să atragă și altele. În loc de a face această voi ne ați sfărâmat, unul după altul drepturile noastre, și dăra nu țera este haină, ci Turcia care a silit pe Români să chema în ajutor pe Petru cel Mare.“

În urma acestui bărbătesc limbajū, Lupu Costachi a fost numit Caimacam până la noua Domnie; însă curând după această el fu luat de Turci, dus în fiare la Șumla și acolo tăiat în bucăți. — Etă cine a fost Lupu Costachi, de aceea familia Costachi este una din puținele familii vechi boeresci, care până astăzi 'și-a păstrat un nume bun între popor!

D-lor senatori, tot Românii au fost și acei Domni, Șerban Cantacuzino și George Ghica cari, siliți să meargă cu oștirile lor alătura cu ordiile Turcesci ca să ia Viena, (Beciul cum se dicea atunci), ei, în mijlocul ordiilor turcești, ridicase spre închinăciune sânta cruce, și fiind siliți de a trage cu tunurile în zidurile Vienei, ei le încărcau cu pae! — După ridicarea asediului mălțumită lui Sobiesky, Vinezii, spre recunoștință, au luat sânta Cruce, ridicată de Domniū Român, și mulți ani aceea cruce s'a păstrat în Viena.

Când sub Caterina cea mare, adunarea boerilor, ai țerei Românesci, și ai Moldovei, au trimis la Petersburg deputațiunī, cu Mitropolitul în cap, ca să ceară protecțiunea marelui împăratese pentru țerile române, făcutus'a această în interesul Rusiei? Nu, s'a făcut în interesul României. Și stăruinților acestora se datoresc foloșele ce tratatul de la Cainargi a adus Moldovei și Valachiei!

Tot așa a făcut părinții noștri când s'a lucrat regulamentul organic. Dăra aceștia nu erau tratați de străini, de ruși și de rusefi! (Aplause). Când astăzi toate aceste nume se dau miniștrilor actuali, acelor cari la 1848 au protestat în contra protectoratului rusesc, și nu uitați că acel protest se făcea în alte condițiuni de cât astăzi; căci atunci nu aveam libertatea asigurată, nu aveam Constituțiunea, nu aveam Camera, de către cari Imperatorul rusesc să primescă a se aproba intrarea armatelor sale în țera. (Aplause).

Acastă calificare de rus, de rusefi s'a dat fiului lui Ion Câmpineanu, care a plătit cu închisore curagiul său de a apăra drepturile țerei! (Aplause). Dăra să lăsam de o parte nisece calificațiuni cari nu dic nimic, fiind că n'au temei!

Venim, D-lor, franc înaintea D-văstră cu convențiunile de faică, povățuindu-ne de spiritul părinților noștri și de tradițiunile lor. Nu suntem ruși, suntem români, și credem asemenea că și aceia cari ne combat sunt români, credem chiar că D-lor sunt convinși că procedând ast-fel cum proced că își fac datoria și lucrăză pentru binele României.

Să discutăm dăra, în pace între noi și să dea Dumnezeu ca prin hotărârea ce vom lua să ne arătăm demni de părinții noștri, cari au știut ași apăra Patria în timpuri mult mai grele, mult mai viforose de cât ale noastre. (Aplause prelungite).

S'a vorbit de frică, s'a dīs, că de frică se sprijină aceste convențiunī! Omenī îmbătrâniți în lupte au să voteze de frică? Si această pentru că ar fi 300,000 soldați pe teritoriul nostru! Dăra se pōte sustine această, când monarcul Rusiei primese ca capitala României să nu fie atinsă de armatele neutre, ca mai bine să se simbolisese, să se consfințească autonomia și Constituțiunea și prin urmare libertatea noastră de a vota cum ne va spune mintea și inima! Nu, D-lor, nu pōte să fie frică, fie care aveți votul liber; prin urmare nedrept se pretinde că D-văstră sunteți chemați a vota aceste convențiunī sub presiunea de nenumerate baionete! D-văstră nu veți vota de frică; dăra decă veți vota, această o veți face pentru că ați găsit că este bine a se face aceste convențiunī, din punctul de vedere al conservării, din punctul de vedere al unei politici bine chibzuite. (Aplause).

Acum, D-lor, să vin la materie și la adversarii noștri și încep cu onor. D-nu Sturdza.

Onor. D. Sturdza dice, că temelia existenței noastre politice este tratatul de Paris, și sustine că prin convențiunea de faică tratatul de Paris este sfășiat de noi.

D. Sturdza nu va nega că scopul tratatului de Paris a fost mai întâi garanția și neutralitatea asigurată Turciei și că aceste numai ca deducțiune, revin apoi și României.

Ei bine, D-le Sturdza, unde este garanția și neutralitatea asigurată Turciei, când 300,000 de ruși, intră pentru ca să silăscă pe Inalta Pōrtă a face reformele promise, și asupra căror reforme este de acord și Europa? Intr'adevăr, D-lor, și eu recunosc: mare act este tratatul de Paris; el ne-a făcut și noă Românilor mult bine; însă să nu căutăm tot-d'auna la streinī temelia drepturilor noastre; să nu credem că tot ce suntem, ne vine de la streinī; forța noastră sunt acele capitulațiuni vechi, pe cari părinții noștri le au încheiat cu Inalta Pōrtă și printre toate învechirile seculilor au știut să ni le păstreze până astăzi. Aceste capitulațiuni de către Rusia ni s'au recunoscunot și susținut mai întâi prin tratatul de la Cainargik și apoi prin acel de la Andrianopol. Și atât de adevărat este acest lucru că în momentul izbucnirii rebelului din Crimeia, atunci când Rusia luase Principatele zalog pentru cheile Ierusalimului, fac apel la memoria D-lui Sturdza să 'și aducă aminte de nota ministrului de esterne al Franței, care dicea Rusiei: că existența noastră politică nu se datorăză tratatelor Rusiei încheiate cu Pōr-

ta; drepturile noastre derivă de la acte mai vechi; că aceste drepturi au o existență mult mai anterioară de tratatele încheiate între Rusia și Turcia; aceste drepturi decurg din tractatele încheiate de strămoșii noștri cu Padișakii Otomanii (Aplause prelungite).

Onor. D. Sturdza ne-a mai spus că tratatul de Paris datorim dezvoltarea noastră națională făcută în timp de 20 de ani. Fie-mi permis să-i spun, astăzi când acel tratat este călcat în partea sa principală de către acei ce l-au scris, că Românii s-au dezvoltat tocmai înlăturând, cel puțin în mod indirect, mai multe dispoziții ale tratatului de Paris; și când Românii făceau acesta ei căutau forța de a o face în propria lor inteligență, în propriul lor patriotism și fie-mi permis de a o dice, profitând și de ocaziuni!

Când s'a scris convențiunea de la Paris, ce scop se da acestui art. în lumea diplomatică, și de un ministru al unui mare imperiu, de cancelarul imperiului Austriei? Că convențiunea era făcută ca să oprască aspirațiunile națiunii pentru unire, și că prin urmare de se va mai face încercare pentru a adunge la unire, acesta nu s'ar putea face de cât pe cale revoluționară! Cu toate acestea, noi am făcut în-doita alegere din 5 și 24 Ianuarie 1859! Am făcut Unirea de la 1862; am răsturnat convențiunea în cele din lăuntru din ziua de 2 Mai și la 11 Februarie 1866, ne-am dat Principe străin. Făcutu-s'a u toate acestea în puterea tratatului de Paris? (Aplause). Și decă este așa, acestea le-am făcut în puterea tratatului de Paris, cine ne-a împiedicat mai mult în aceste opere și anume de la 1857 și până astăzi adică în timp de 20 de ani de cât Turcia? Și numai Turcia? Pururea Sultanul ca un al doilea Papă, ca Papa islamismului a răspuns la cererile noastre prin dicerea: „Non posumus,” același cuvânt în Roma și în Constantinopoli: „non posumus,” (Bravo! aplause prelungite și frenetice).

A! Pôrta ne cere acum ajutor. A! Pôrta ne reclamă acum să ne înțelegem cu Abdul-Kerim, spre apărarea fruntariilor? Dără ce înțelegere au avut Pôrta cu noi în timp de 20 de ani? Veni'a ea să ne dică: desvolutați-vă mișlocele militare; faceți-vă cetăți, întăriți trecerile Prutului spre apărarea vóstră și a noastră?

Din contra, în tot timpul Domnului Cuza au fost necontenite certe, necontenite împiedicări, de câte ori se auzea în Constantinopol că Vodă Cuza sporea cu un singur regiment armata noastră...

Sub Vodă Carol, toate puterile, până și Englitera, ne-a recunoscut numele strămoșesc, numele de *România*; singură Pôrta până astăzi ne califică de două Principate: Moldova și Valachia, și astăzi, chiar în ora pericolului, cum s'a adresat marele Vizir către noi? Prin uă simplă

depeșă către Domnitorul nostru? Nu s'a adresat către guvern! Uită Pôrta că suntem uă țară constituțională; și decă a voit a se adresa către Domn, adresatu-s'a măcar dându-i titlul de Domn al României? Nu. Depeșă era adresată simplu: Alteței Sale Principelui Carol, în Bucuresci, fără nume și fără calitate. (Aplause prelungite).

Etă dără onor. D-le Sturdza că nu numai tratatul de Paris datorim dezvoltarea noastră națională! Da, D-lor mei, o susțin astăzi, decă avem uă țară, o datorim generațiilor bătrâne și tinere; o datorim, prudenței, energiei, patriotismului Românilor; o datorim însuși națiunii care în ora pericolului a uitat certele lor din năuntru, aducându-și numai aminte că sunt Români și că trebuie să lucreze Românește.

Onor. D. Sturdza ne-a mai vorbit de neutralitate care este prețutindenă, afară de cât unde trebuie să fie! Pledând în favoarea neutralității ne-a citat programul partitului național și din Moldova și din țera Românească din anul 1857! Ne-a citat și propunerea de unire făcută în Adunarea noastră a Moldovei!

D. Demetru Sturdza, are dreptul de a împospăta aceste memorabile acte. D-sea de și forțe tânăre încă pe atunci, prin patriotismul său, prin activitatea sa, ocupa pe atunci un loc însemnat între cei mai bătrâni, și între noi nu era luptătorul cel mai slab. D. Sturdza știe că și eu am fost redactor al aceluși program, D-sa știe că propunerea de unire pe care a citat-o a fost redigată de mine și făcută de mine la tribuna Adunării.

Așa dăr, am și eu dreptate de a vorbi despre aceste două acte mari! Dar, D-le Sturdza, de atunci am cerut și cerem neutralitatea țerei noastre. Inșă dică-ne însuși D. Sturdza, decă am dobândit-o, decă o avem? Nu, D-lor mei, după 20 de ani nu o avem încă, și nimenea nu ne-a dat-o. Și decă totuși D. Dem. Sturdza susține că neutralitatea noastră nu este recunoscută de Europa, atunci fie-mi permis a-i dice că acel ce combate afirmarea D-lui Sturdza mai mult nu sunt eu, și cel mai mare contradicător al D-lui Sturdza este D. Carp!

Etă propriile cuvinte ale D-lui Carp. *Rău ați făcut că ați cerut neutralitatea; această neutralitate nu o puteți cere și avea de cât la facerea păcei! Atunci când Rusia biruitoare, în biruință va încheia pace, atunci era momentul ca și românii să și așterne pretențiunile seale, să ceară garantarea neutralității.* Etă acestea sunt propriile cuvinte ale D-lui P. Carp. Apoi bine D-lor Sturdza și Carp, voiți a vă înțelege între D-vóstră: unul dice că avem neutralitatea, și altul dice că nu avem, și nici se cuvine să ocerem, și că rău am făcut de am cerut-o.

Ei bine, să-mi permită onor. D. Sturdza care știe cât l stimez, chiar și când nu este de opiniunea mea, să-mi permită a dice că unul din toți care este cel mai culpabil că s'a făcut uă asemenea cerere este D-sa, și cel puciu aci D-sa nu a putea dice că nu este solidar cu cei-l-alți colegi ai mei, și că D-sa nu a știut nimic de acesta cerere. Eu susțin că D-sa a știut-o, și voi uă dovedi-o! Și mai întăiu am o mărturisire de făcut. Am făcut un mic viclesug, când am citit în ședință secretă, v'am citit actele diplomatice, am voit să fac cum să dice, uă chichiță parlamentară, rezervată pentru ședință publică citirea unui act ce are un mare merit de actualitate.

Etă aci instrucțiunile care au fost date D-lui Dimitrie Brătianu când a mers la Tarigrad în misiune lângă conferință.

Etă conținutul:

„Guvernul român consecuent cu demarșele făcute până acum lângă Puterile garante, vine și cere de la conferință conservatiunea Statului politic al României prin uă garanție specială pentru neutralitatea ei perpetuă.”

„Și instrucțiunile nu se opresc aci, se prevede că noi neavând neutralitatea recunoscută, urmăz a i se cere uă garanție specială, și chiar povățuire de linia de purtare în cas de rebel.”

Etă propriile cuvinte ale acestor instrucțiuni:

„In eventualitatea unui rebel dintre una din puterile garante cu Pôrta, cerem ca cele-l-alte puteri garante să indice României linia sa de purtare, dându-i uă garanție specială pentru respectarea drepturilor și a neutralității teritoriului României.”
Bucuresci 26 Noembre 1876.

Aceste instrucțiuni sunt scrise de însuși mâna D-lui Dimitrie Sturdza.....

D. D. Sturdza. Nu este nici uă contradicție cu ceea ce dic astăzi, dic garanția specială și colectivă.

D. ministru de externe. D. Dimitrie Brătianu mai avea misiunea de a cere Delta Dunărei în conformitate cu instrucțiunile seale; etă ce D. Brătianu, trimis la Constantinopoli, cerea de la Puteri:

„Guvernul Alteței Seale Serinissime principele Carol al României m'a însărcinat a supune la apreciațiunea conferinței întrunite la Constantinopol *cesiunea Deltei Dunărei.*” In colo vin considerante în privința acestei cereri, pe cari nu le citesc spre a nu abnza de răbdarea Senatului.

D. D. Sturdza. Am dat uă hârtie contra acestei instrucțiuni pentru Delta Dunării, fac apel la D. Brătianu. — Am aici însemnat, — pentru că am creșut că este nepolitic...

D. ministru de externe. Onor. D. D. Sturdza, v'am ascultat două ore cu cel mai mare respect și religiozitate, vă rog dăr să nu mă întrerupeți, D-vóstră vorbiți pen-

tru prima dată astăzi, sunteți odihniți și eu de 3 zile și 3 nopți sunt silit să vorbesc, să răspund la toți, să fac o întreagă campanie de limbă.

Dăr să mergem mai departe, găsem în cartonele mele ceva încă și mai caracteristic și aici iar câte va dice D. Sturdza că nu știe nimic, la Constantinopoli se cerea și mai mult încă, „Independența.”

D. vice președinte, D. Brătianu. Este din inițiativa mea....

D. ministru de externe. Se poate, eu cât pentru mine, susțin că trimisul nostru nu putea să lucreze de cât după instrucțiunile care le avea.

D. vice-președinte. Din inițiativa mea.

D. ministru de externe. Nu mă privește, ați făcut, ce ați socotit, ați încununat guvernul D-văstră, și găsem o depeșă reproducă cu însuși mâna D-lui Ionescu care constată. Prin urmare, nu trebuie să aruncăm toate numai în sarcina președintelui consiliului și cel-l-alti colegi ai săi să se mărginescă a dice n'am știut nimic, și așa să respingă solidaritatea.

În adevăr am văd că cele cerute la Constantinopole de și respinse, au fost a fi recunoscute și apropiate de toți, chiar și de D. Dimitrie Sturdza. După acesta rezumăm că a nmat divergență de opiniuni în consiliul de miniștri, după care D. Sturdza s'a retras de la finanțe și președintele consiliului singur a venit și a declarat în Cameră că, dintre toți colegii săi numai unul are dreptul să l combată, adică D. Sturdza, fiindcă D sa nu s'a unit cu vederile colegilor și președintelui său.

Prin urmare vedeți, D-lor, și rog și pe D. Sturdza, a vedea că noi nu înțelegem de loc să l facem solidar cu cele ce nu a făcut, de cât fie și D-sa atât de drept, să vadă, că cu totă logica și cu totă a sa conduită, consecința D-séle în fața situației care în tot momentul se schimbă, și D-sa chiar a avut mijloace pe care astăzi le descuviintă! D-sa ne a dis mai adineori că tractatul de la Paris ne garantează neutralitatea și tot D sa cu propria mână a D-séle, în instrucțiunile ce da D-lui Dimitrie Brătianu, să unesce că în cazul unui rebel eu greu am fi putut să ne resemăm pe aceea neutralitate fictivă și că trebuia să căutăm să cerem o garanție specială. Tot D-sa invitând pe D. Dimitrie Brătianu să ceară de la puteri sfat că ce era de făcut în eventualitatea izbucnirii rebelului.

Ei bine, conferințele și fie-care putere în parte, n'au vrut să ne dea nici un sfat, n'a vrut să ne dea încă mai puțin o neutralitate specială și tot așa și o garanție specială. Ba din contra, fie-care din puteri, mai mult sau mai puțin, ne au declarat că tractatul de la Paris nu ne asigură nici o neutralitate în cas de rebel, și mai ales aceea putere a căruia politică, onor. D. Sturdza și cu amicii săi ne

consiliază de a o urma, și aceea putere ne a dis în plin parlament:

„România face parte integrantă din Turcia și în cas când va voi Porta poate se trece Dunărea fiindcă ia intră tot în Statele séle, precum Rusia când va trece Prutul va trece în Turcia, așa Turcia trecând intră tot în Turcia.” Intervenția care, prin tratatul din Paris, este oprită Turciei de a o face în România, fără consimțământul Europei, este o garanție de neutralitate, e numai o mărginire făcută Turciei, să nu intervie când ar fi turburări în România fără aprobarea Europei. Acesta s'a stipulat spre a precuma numai dreptul exclusiv ce l are Rusia prin tratatul de Adrianopole, de a dice și ea cuvântul ei în fața prefacerilor din lăuntru a României, și așa Europa s'a substituit Rusiei!

Dăr étă, D-lor, că rebelul s'a hotărât cu toate promisiunile de la Londra și de la Constantinopoli că nu va fi rebel, rebelul a devenit iminent. Ei bine, D-lor senatori, ce trebuie să facă guvernul? Aci este totă cheia întrebării! Și mie mi este foarte ușor să vorbesc fiindcă eu sunt mai puțin răspunzător de cele petrecute, de cât onor. D. Dim. Sturdza, o dată constat că neutralitatea nu era în special garantată prin tratatul de Paris, că toate puterile, după însuși mărturisirea D-lui P. Carp, nici trebuia a fi somate de a ne recunoște ceea ce ele nici o dată nu ne garantisă, o dată având convicțiunea cu Rusia voesce a intra în Turcia, prin țera noastră, și acesta cu consimțământul mai mult sau mai puțin tacit al Europei.

România trebuia să ia o hotărâre! Și când susțin că Rusia intră în România cu învoirea Europei; eu chem éra-și pe D. P. Carp în ajutorul meu, căci étă ce a dis D-sa: „recunosc că Europa a consimțit ca Rusia să treacă în Bulgaria”. Așa și este. Onor. D. Carp de și dice că nu votésă convențiunea, însă D-sa recunoște că Rusia intră în Bulgaria cu consimțământul, mai mult sau mai puțin dat de Europa. Dăr Rusia în puterea a două protocoale subscrise de toate puterile și chiar de Anglia, intră în Bulgaria spre a împlini o misiune de civilizațiune, spre a proclama drepturile omeniei. Cum voiți ca noi să opunem baioneta? Cu toate acestea în fața mea primesc să cercetes drumurile ce érau de luat în fața intrării armatelor rosiane în România. După opiniunea mea nu era de cât trei drumuri de adoptat.

Étă aceste drumuri de luat: un drum de a sta așa..... (punându-și mâinile în sân) adică de a lăsa rușii să intre și să facă în țera ce vor voi, și de a lăsa asemenea și pe turci să intre și să facă și ei ce vor voi, și noi în acest timp să purtăm la pălărie floricea cea frumoasă a D-lui Sturdza care poartă numele de *neutralitate*, fără co-

lori și fără miros. Un al doilea drum era să facem ce făcuse Dimitrie Cantemir să ne unim franc și direct cu Rusia, să punem armata noastră în rândurile armatelor Rusiei, să trecem Dunărea și să luăm și noi parte la emanciparea popoarelor crestine din Orient; étă un drum care nu este de aruncat, cu condițiune de a cere și dobândi drept avantaje: Independența, gurile Dunărei, Dobrogea etc.... avantaje care D. Sturdza le vede deja în Convențiunea de faciă, care din nenorocire nu există; căci Convențiunea de faciă nu ne dă nici un avantaj altul de cât acel al silințelor noastre să păstrăm ce avem. Al treilea drum era nici să stăm cu mâinile în sân, nici să ne punem alătura cu armatele rosiane și să trecem Dunărea. Acest drum l'am ales ascultând astăzi vorbele pline de desădăjale ale Europei, ce la toate întrebările noastre s'a mărginit a ne dice:

„Consultați înțelepciunea văstră, țineți-vă de interesele văstre, nu atacați pe nimeni și mai presus de toate căutați să treceți prin aceste încercături cum Dumnezeu va voi și vă va povățui.”

Étă ce am făcut după 20 de ani, am socotit că trebuia să facem un pas mai mult, de cât ceea ce a făcut părintii noștri la 1854.

N'am voit să facem numai o Convențiune care să reguleze cum să se ia: care, salahori, zaharele, cum să se facă cuartiruirea; căci numai atâta s'a stipulat la 1854, am voit să seim și cine avea să dea acesta. Am voit dăr să mai conservăm ceva, să mai conservăm ceea ce spunea D. Sturdza în instrucțiunile séle, să ne conservăm respectarea drepturilor și a integrității teritoriului român și chiar a neutralității noastre pe cât e putință. Și de ce am voit s'o facem acesta? Pentru că ne aducem aminte cele întâmplare la 1854! Pentru că n'am socotit că astăzi era patriotic ceea ce s'a făcut la 1854. Și experiența vise în ajutorul nostru. La 1854 s'a făcut o simplă convențiune regulatoare în destulărei trebuințelor armatei. În Moldova această convențiune s'a făcut cu ministrul de interne Stefan Catargi; în țera română nu știu de cine s'a încheiat o asemenea convențiune. Peste câte-va luni și vodă Stirbel și vodă Ghica trebuiau să se ducă din țera, éra în locul Domnilor noștri naționali, dobândiram ca președinte la divanurile cnezilor Moldovei și Valachiei pe generalul Budberg în Bucuresci și pe principele Uruzov în Iași. Acesta n'am voit o noi s'o mai avem, s'o mai vedem cu ochii, și de aceea prin întâia convențiune am căutat să ferim țera noastră de o asemenea durerosă eventualitate. Am făcut dăr o convențiune privitoare la mai mult de cât la dare de cară și quartire. Și v'o mărturisesc, n'am crezut că D-văstră ne veți face o crimă că prin convențiunile noastre am căutat să asigurăm ce-va mai

mult de cât quartirurile și transporturile. În ajunul resbelului ni s'a dis de pretutindenea, începând cu Germania: consultați-vă propriile vóstre interese, și întru această nu consultați pe alții; noi am făcut ca și părinții noștri, când mai tari când mai slabi, d'era tot d'aua Români! Ne am folosit de propunerile Rusiei care ne dicea: de și suntem hotărâți să trecem prin România ca să mergem în Turcia, spre a da drepturile omenirei fraților noștri în religione, — însă ca unii ce am contribuit la liberarea vóstră nu voim să intrăm în țera vóstră începând prin a sfărâma drepturile vóstre, prin a jieni autonomia vóstră revendicate de noi consfințită de noi prin tractatul de la Cainargi, prin tractatul de la Adrianopole, prin chiar tractatul de Paris. Nu voim să se dică că trecem prin țera vóstră fără voia vóstră, nu voim ca mergând în ajutorul creștinilor de peste Dunăre, să găsim la fruntarii proteste din partea unui popor creștin! De aceea voim să tratăm cu voi. Voim ca intrarea noastră să fie primită și regulată de voi." Și aceste tratații au ținut mult, și au dat loc la multe desbateri. Președintele consiliului v'a spus că d'intru întâi Rusia nu voia să facă prima convențiune, ci ea ne propunea numai încheierea celei de a doua. Și etă că acum ni se impută ca uă crimă pentru că am dobândit ceea ce Rusia nu voia să ne dea, când ar trebui din contra ca să se recunoască că dobândirea întâiei convențiunii face onore patriotismului guvernului! La refuzurile noastre de a încheia uă convențiune fără cea-laltă, ni se dice: „am putea să vă sdrobim," și președintele nostru response: „ne veți sdrobi, d'era ne veți stima!" (aplause). Rusia recunoscând drepturile noastre a consimțit a încheia convențiunile punând în capul celei d'ântei acel preambul care este justificarea noastră, care arată că Rusia ne a propus a încheia acele convențiuni în vederea misiunii ce ea lua în numele Europei de a trece Dunărea, spre a aplica acolo nisea reforme recunoscute de Europa întregă. Prin această convențiune Rusia ne recunoște și individualitatea politică și Constituțiunea noastră, și ce ne liniștesce, chiar frica cea mare, foarte mare, — frică care sunt sigur că o are și D. Dimitrie Sturdza, — că ni se va relua și acea părticică din Basarabia luată întregă la 1812 și care ni s'a redat prin tractatul de Paris.

În adevăr, marele reformator al Rusiei, Imperatorul Alessandru, are uă țera atât de mare, el are încă atâtea bine-faceri de făcut în întinderea Rusiei, în cât n'are nevoie să ne ia și acea bucățică de pământ din uă țera ce uă dată a fost a noastră. De aceea Majestatea Sa a putut a ne lăsa și a ne garanta integritatea teritoriului fără un mare sacrificiu din partea Rusiei. Ce crimă am făcut d'era? În ce am vëndut țera noastră? Rusia în timpul resbelului ne

recunoște, ne garantează acea condițiune politică, pe care în timpul resbelului Europa a conținut-o de a ne o mai da!

D'era vă declarați în contra Turciei, ni se obiectează. În ce ne declarăm contra Turcilor? În ce articol al convențiunii este stipulat ca să rumpem relațiunile noastre cu Pórta? unde ne deslegăm de a nu mai plăti Porței aceea ce Pórta numește tribut? Nimic din acestea nu vedem. Însă ni se mai dice: înlesniți trecerea Rușilor. Apoi d'era nu înlesnēm noi, această o făcea ei fără voia noastră. Armatele rusești trecu și fără să ne mai întrebe! Apoi această ar fi fost mai bine pentru noi, pentru interesele noastre, pentru țera noastră? Apoi noi p'era astă-dă și p'era ce nu se vor promulga aceste convențiuni, nu am dat la nici uă autoritate ordin de a da ce-va armatelor rosiane, de a ne pune chiar în contact cu d'ensele? Cunoșteți hotărârea consiliului de ministrii întru această. În Iași, când au venit câte-va mi de soldați, ei au ședut în plôe și fără quartier opt ore, pentru că D. primar cerea ordin de la ministrul de interne și ministru nu putea da acest ordin. Asemenea a fost și cu direcțiunile drumurilor de fer, ele s'au refuzat de a da trenuri dicând că nu av'eu ordin de la noi, și acest refuz a ținut două zile. D'era dacă Rusia lua singură, începând cu luarea vagonelor, mergea apoi înainte luând și pe prefect, și pe polițaiu, și pe ministru, și ajungând a mai lua și alt ce-va, ceea ce țera nu voia ca să i se ia, și în loc se pune un Urusof sau un Budberg? Vă convenea această? „Mi place a crede că nu! Apoi unde vedeți D-vóstră crima noastră. A! diceți că este uă crimă, căci ceea ce ați făcut pentru Rusia trebuia să faceți și pentru Turcia, alt-fel convențiunea D-vóstră este uă declarare de rebel în contra Turciei, și această dovedesce că chiar ați făcut și fortificațiuni despre Dunăre: trebuie aci să aduc aminte onorabilului domnului D. Sturdza că fortificațiunile de la Barboși și de la Calafat sunt făcute cu două trei luni mai înainte, adică când și d-sea era la ministru. S'apoi aceste fortificațiuni nu erau făcute pentru armata rusescă; ele erau făcute cu hotărâre luată cu consimțământul d-lui Sturdza d'a nu se lăsa Turciei ca să intre în țera. A! ni se mai dice că ar fi trebuit pentru a păstra o adevărată neutralitate să dăm și rușilor și turcilor câte o zonă; să lăsăm o zonă pentru unii în jos și altă zonă pentru alții în sus, într'alte cuvinte să aducem noi înșine ciocnirea ambelor armate în țera noastră, să consimțim ca th'etru resbelului să fie pe pământul României. (Aplause).

Acastă declarațiune o facem nu într'un chip ascuns, o facem d'era nu la lumina Sôrelui d'era o facem în chip vederat în facia țerei. Cât vom fi la putere, această va fi conduita noastră, în nici un cas nu vom

aduce cu voia noastră pe turci în țera, și sunt sigur că și Onor. D. Sturdza nu va consimți la această, căci rușii trec prin țera noastră cu o misiune d'era nu providențială d'era cel puțin civilisatrice și făcută în numele Europei. Turcii însă ar intra în țera fără voința Europei, căci însăși Europa a osândit pe Turcia prin două protocoale. Europa a recunoscut că popóarele creștine din Imperiul otoman au dreptul la legile omenirei, la demnitatea de om, au dreptul să aibă și ele nu numai nume și ș'un D-deu, d'era și legi, și o limbă, și o administrațiune națională. Această a recunoscut și chiar Engliera, amica Turciei. Cine d'era astă-dă aduce pe ruși în țera noastră? Noi sași însuși turcii (Aplause prelungite). Și acum s'ar putea găsi între noi unul singur care ar vrea ca noi să lăsăm pământul nostru să fie frământat și pustiit de Bași-buzuci? Această nu o cred pentru onorea numelui de Român.

D-lor, făcusem aceste 4 pagini de însemnări (arată 4 foi de hârtie pe care luse note) ca să refutes unul după altul toate punctele din discursul D-lui Sturdza, însă mă opresc, căci sunt sigur că însuși D-nu Sturdza s'a convins că ceea ce cere nu se p'ote, și ca dovadă și ca încheiere voi uă avea recurs tot la cronicile noastre. Din ele voi uă copia, voi uă reproduce nisea cuvinte d'ise într'o ocaziune analogă de cel mai mare om de stat care l'a avut țera noastră de Miron Costin, cu d'ensul voi uă dice țerei, cu d'ensul voi uă dice Senatului, voi uă dice Domnului: *Să nu dăm Măria Ta acest pământ, căci acest pământ este stropit cu sângele moșilor și a străbunilor noștri.*

Ei bine, D-le Sturdza, pământul Românesc, pământul părinților și al copiilor noștri noi nu l' vom da turcilor (Bravo frenetice; aplause prelungite în Senat și în tribune de mai multe minute).

Ședința este suspendată pentru zece minute.

La redeschiderea ședinței, D-nu președinte acordă cuvântul D-lui Manolache Costaki.

D. M. Costachi. D-lor, cu toții sunteți cred, sub impresiunea eloquentului cuvânt al onor. D. ministru de esterne care, inspirat de patriotismul său, și îndestrat de arta oratorică, n'a lăsat nici un mijloc de a vă emoționa. Mișcat de 'a început de durerósa situațiune a țerei, a amintit pagini dureróse a istoriei noastre. La urmă, calmându-se, și a adus-aminte de d'etoria de om de Stat, și a combătut pe adversarii săi prin toate mijlocele, servindu-se, cum a dis foarte bine însuși D-sa, și de chichițe parlamentare.

Ei voi uă dice D-lui ministru de esterne că frasa din urmă a fost o chichiță oratorică. Nu cred că a fost meritată imputarea adusă de D. ministru acelor din D-nii senatori cari nu împărțeseră modul său de a vedea, de a le dice: *D-lor, noi nu*

vrem să vină turcii în țară, noi nu vrem să vină bași-buzucii în țară! Apoi, D-le ministru, acel Român care ar vrea să cheme pe bași-buzucii în țară ar fi un trădător și pe aceia nu aveți să-i combateți, căci nu-i găsiți între noi. Nu primim de loc discuțiunea pe acest teren, o declar sus și tare. Cele din urmă frase din discursul pronunțat de D. ministru sunt foarte periculoase în asemenea împrejurare, căci îmi aduc aminte o epocă nenorocită a Franciei din 70, unde erăși sub impresiunea unui entuziasm real sau factice se striga la *Berlin la Berlin*; iar acelor cari voiau să se opue acelor manifestațiuni li se dicea „la *Gand la Gand*” loc pentru trădătorii țerei! Ei bine nu primim asemenea mijloace factice!

Onor. D. ministru v'a făcut descrierea faptelor: de la Cantemir până în timpurile moderne. Eu, care nu sunt așa de versat ca D-sa în știința Istorică, mă voi ocupa numai de Istoria contemporană, de acea parte la care mulți din noi și mai toți câți suntem aci, am cooperat și suntem răspunzători de starea de lucruri actuale. Și dacă noi am periclitat ceia-ce am obținut în timp de 25 de ani, răspunderea va fi tot a noastră!

D-lor, nu voi în momentul acesta să fac recriminări, și înțeleg apelul patriotic care a făcut D. Dim. Ghica, dără de vreme că s'a răscolit atâta Istorie, nu pot să mă opresc de a nu da dreptate astăzi unor oameni cari nu mai sunt în viață, generatorii trecutului, cari au trecut prin greutăți politice, cum ni se impun și astăzi, și care greutăți a trebuit să fie cu atât mai apăsătoare, în cât erau lipsiți de sprijinul puterilor occidentale. Și ei au fost siliți a încheia convențiuni mai mult sau mai puțin asemănate cu cea de acum, de câte ori venea oștirile străine.

Ei bine, D-lor, aduceți-vă aminte D-v. cum s'a tratat acei părinți ai noștri, cari astăzi nu mai sunt; de 20 de ani li s'au aruncat injurii, că au fost denunțai ca trădători țerei. Astăzi li se dă dreptate, astăzi numai se scrie adevărata istorie. D-lor nu este de mirat ca România pusă prin poziția sa geografică, între trei mari imperii, din care două mai pururea în luptă de mai multe secole, a trebuit să fie adesea ori și teatru de rebel, altă dată numai locul de trecere între Turcia și Rusia. Este o tradițiune veche, o misiune care și o înșușește Rusia, aceia de a veni în ajutorul fraților săi ortodocși din Orient, și D-lor, poate este și acum oportun de a mărturisi că și noi Românii ne a făcut Rusia mari sacrificii. Așa onorabile D. Kogălniceanu. Însă, D-lor, dezvoltarea popoarelor trece prin mai multe perioade distincte. Sunt epoci unde naționalitatea nu are alt simbol, alt paladiu de cât acela al religiei; vine a doua epocă unde intră în combinare interesele de Stat, și în același timp și simțimentul deșteptării naționalității

săle, acest simțiment de deșteptare al naționalității în mijlocul elementului slav dată de la 48; până atunci când se vorbea de națiunea Română, se dicea că originea ei este necunoscută, se perde în întunericul vezurilor. Lord Palmerston la 48 nu s'a mișcat de loc la intrarea rușilor în România.

România se considera pe atunci — mi aduc foarte bine aminte termenul — ca niște avan-posturi militare ale Rusiei; etă cuvântul propriu cu care a calificat în 1848 Palmerston, acel uriaș apărător al Turciei, intrarea armatelor ruse în România. La 1854 erăși a intrat armatele ruse și atunci am fost luați ca gage (amanete) Iată faptele istorice:

Negreșit, D-lor ministrii, este o deosebire între modul intrării de acum; dără ore cui o dătorim deosebirea? Aci este cestiunea. Vă atribuiți D-v. acest merit? Vă înșelați! A intervenit între 1848, 1853 și 1877 tratatul de la Paris de la 1856, și Rusia astăzi înlătură din spiritul tuturor popoarelor, ori-ce idee de cucerire, și urmăresce din punctul ei de vedere, o idee civilizatrice dincolo de Dunăre. Iată dără, independența de voința D-v.. Rusia ia o altă atitudine, de cât aceia din trecut, și după angajamentele luate *vis-a-vis* de toate celelalte puteri ale Europei; este înțeles că la cas de un conflict, la cas când rebelul nu s'ar fi putut înlătura în nici un cas, Rusia nu urmăresce cuceriri.

Acum, D-lor, ca să credem noi cum că Rusia ar fi putut regula mișcările săle strategice după voturile Adunărilor noastre, mi se pare o iluziune, și nu mă mir de loc, deca Rusia condusă înainte de dorința de a obține rezultatele militare cele mai favorabile, a intrat în momentul când a crezut oportun de a intra. O dată oștirile intrate, naște întrebarea, ce însemnătate se cuvine să dăm convențiunei care ne este prezentată? Mai înainte voi discuta cestiunea de neutralitate. Onor. D-nu ministru ne a celit depeșile, a repetat în mai multe rânduri că a alergat la toate puterile, că a cerut neutralitatea și că nu li s'a încuviințat. Apoi, D-lor ministri, ca să fi putut acorda neutralitatea ar fi trebuit de a se revisui din nou tratatul de la 1856, cum s'a revisuit în privirea Mării Negre la 1871. Un principiu care nu era scris în tratatul de la Paris în mod precis, cum credeți D-v. că prin cererea D-v. la cutare putere ați fi putut obține? Știți cine era interesat de a nu se acorda neutralității? Era interesată tocmă Rusia, care urmărea de a obține satisfacere pentru ortodocși din Orient. A fost o încercare foarte ușoară din partea D-v. voastră, deca ați putut să credeți un moment că puteți să o recunoșcați Rusia, care nu putea a se apropia de Turcia de cât prin teritoriul nostru, cum ar fi primit să se pună o barieră mișcărilor sa-

le militare. De am fi obținut acesta, noi am fi fost mai puternici de cât toate celelalte puteri care a pus toate silințele lor ca să împedice rebelul; și cum vă veți închipui D-v. că noi avem să-l împedim cerând neutralitatea? Permiteți-mi să vă spun că nu v'ați dat seama de cererea care ați făcut; era contra tuturor probabilităților, era o naivitate. De bină seama, cu tot talentul, cu totă perspicacitatea ce au D-nii miniștri, nu erau în stare să oprescă rebelul.

Merg mai departe. D. Kogălniceanu a dis: Ei când Rusia va fi triumfătoare cum e probabil!

D. ministru de externe, Kogălniceanu. N'am dis eu, D-nu Carp a dis.

D. M. Costachi Epureanu. Și iluziunea acesta nu voi să v'o las. Rusia consideră pe Turcia ca un om bolnav ce d n vreme în vreme simte nevoe, în calitate de doctor, a veni să-i facă vizită și când stă prea mult la patul bolnavului să adună și alți doctori și fac consult. Și peste 15 ani Rusia va reveni, și până nu se va alege sôrta bolnavului, n'avem să obținem neutralitatea. Și încă uă-dată vă spun, că conclusiunea aci este, că nici Convențiunea de faciă nu poate să ne dea speranță că va fi cea din urmă încălcare a teritoriului nostru; că veți obține după rebel neutralitatea. Uă singură speranță ar fi, deca Europa întregă s'ar descepta, că mijlocul cel mai bun de a împedica rebelul, să ne acorde — în urma rebelului — conferința ce se va aduna, neutralitatea. Ca să putem ânsă atrage simpatie Europei, și a pune pe viitor pedică marșei militare a Rusiei, naște întrebare, deca este prudent din partea noastră, ca noi cu propriile noastre mâini să rupem tratatul de Paris și să ne punem în suspiciune; nu cum spera Europa că vom deveni un boulevard, era iluzorie speranța acesta, dăr cel puțin am fi putut deveni o barieră.

Ei bine, D-lor, eu cred că ar fi periculos pentru esistența Statului Român, deca ne am pune într'ă pozițiune de banuială în fața celorlalte puteri, și deca, prin uă trăsătură de condei am compromite toate avantajele obținute prin tratatul de la 1856 și am reveni în pozițiunea care am avut-o înainte de 1856. Etă unde văd eu pericolul Convențiunei.

Dăr, D-lor, Convențiunea în sine deca am vota-o în condițiunile cum se presintă ea, încă ar putea înlătura ori-ce pericol asupra noastră și etă pentru ce. Nu este de loc până acum țera angajată în această cestiune. S'a fost încheiat o Convențiune inspirată de simțimentele cele mai patriotice între guvernul nostru cu guvernul Rusiei, în prevedere că țera va fi chemată de a-i da aprobarea. Evenimentele ânsă au făcut că Convențiunea acesta nu se mai poate astăzi vota în condițiunile în care era prevăzut de a se contracta. Pen-

tru ce? Fiind că s'a prevedut că intrarea oştirilor Rusești să se facă în urma votărilor acestor Convențiuni de Corpurile Legiuitoare. Ce votăm noi astăzi? A veni astăzi să dăm o sancțiune retroactivă unui fapt care nu ne mai privește? Apoi, D-lor, ôre credeți că Europa s'ar amăgi asupra voturilor noastre, și ôre acum ne intimidă cele trei sute mii baloane? Nu este adevărat că avem totă libertatea să discutăm, însă nu este mai puțin adevărat că, când se votă în asemenea condițiuni, după îndeplinirea faptului, numai poți avea cea importantă, nu mai poți rezulta pentru țeară cea responsabilitate care putea să rezulte, decă oștirea ar fi intrat în urma votării Convențiunii și cât pentru mine, eu bine-cuvintes acele necesități strategice sau politice, care au determinat pe oștirile rusești de a intra înaintea votării Convențiunii.

Așa dăr punându-ne din punctul de vedere al faptului îndeplinit că, însemnătatea politică a Convențiunii dispăre și în realitate nu facem alt prin votul nostru de cât regulamentăm modul trecerii. Însă ca să fie bine înțeles că Convențiunii acesteia nu i se dă alt înțeles de cât cel mărturisit chiar de D-nu ministru, venim astăzi și regulamentăm trecerea. Ei bine, eu v'o votes, însă cu o condițiune ca D-văstre dupe o motiune, care sunt gata a o redige împreună cu D-v., să bine-voiți a declara că prin această Convențiune nu înțelegeți de loc a rupe tractatul de Paris, nici a compromite neutralitatea aceea care de două ani de zile face programa de la Mazar Pașa, ca să mă exprim ast-fel. Este bine să amintesc de Mazar Pașa, fiind-că mai toți membrii suntem aci, și eti de ce. Una din gravele imputări care noi făceam atunci fostului guvern era și acela că'l bănuiam că sub mână ar părăsi cu totul politica Occidentului și că vor voi a se asocia cu politica Rusiei.

D. P. Carp. Suntem resbunați astăzi de această imputare.

D. M. Costachi Epureanu. Și D-lor, atât de adevărat este lucrul acesta, că decă se va lua mesagiul citit de D. general Florescu la 1876, se va vedea că este în opozițiune cu acela citit la finalul anului 1875. Voiți o probă mai mult, iați de martor pe D. președinte al consiliului și pe D. Kogălniceanu. — Eu am eșit din minister o dată cu D. Kogălniceanu, sau cu o dată înaintea D-sale. Abia noul ministeriu format, m'am trețit cu o scrisoare de la D-nu Dimitrie Sturdza rugându-mă pentru împrejurări grave să vii la consiliul de ministri; eti ce se petrecuse. D-nu Kogălniceanu dăduse o notă, care seamănă cu preambulul de astăzi al convențiunii, unde arată simțimintele noastre pentru Bulgaria, relative la cruzimele ce suferău, și de care soldatul Român se

cutremură cu arma în mână. Eu atunci am încremenit, și am dis: D-le Kogălniceanu cine te-a sfătuit să faci cea notă? Acesta a fost strigătul inimii mele; și știți ce s'a hotărât a se face cu circulara expediată deja de D. Kogălniceanu? S'a hotărât de D. ministru de a se revoca prin telegraf. Atunci foile amice guvernului îl trata de trădător, și astăzi i se dă aplause; eti cum se schimbă opiniunile! (aplause).

D-lor, eu unul vreau să fiu constant; și în conduita mea de astăzi și de mâine; nu voi să rup cu tradițiunile mele modeste; voi să fiu constant mai mult de cât ômeni de la 48 d'aci. D-văstră ați ars regulamentul organic; noi nu l'am ars, dăr nu aș fi subscris Convențiunea de faică; și decă m'aș fi găsit la minister, aș fi dis: chemați pe general Florescu, sunt ômeni politici care a creșut și cred și astăzi că politica de acum este cea mai favorabilă țerei. Eu n'am împărțit în trecut, și nu împărțesc nici astăzi.

Acum D-lor, nu este timpul a se face încredințări; voese numai a stabili faptele. Sunt în drept de a cere de la D-ni ministri, ca declarațiunile ce a făcut D-nu Kogălniceanu cu grai aci la tribuna Senatului, să le formuleze într-o motiune; voim ca țera să fie deslegată de orice răspundere; și ast-fel fiind, să arătăm că nu voim să ne aruncăm într-o politică de aventură; că păstrăm tractatul de la Paris, și că în adevăr voim să fim neutri. Primim faptul trecerii armatei Ruse ca o necesitate, ca un fapt împlinit, și de care noi nu putem fi trași la răspundere.

Decă, D-lor, noi am părăsi această politică de prudență, ar fi nu numai o greșală, dar am fi puși într-o poziție falsă în fața beligeranțelor. Rusia n'are trebuință de nimic, n'are trebuință de a ne complica în ochii Europei, are puternicile sale armate, prin urmare rolul nostru nu putea fi altul de cât a face jandarmerie cu armata noastră în contra Bași-Busucilor turcești.

Țera vrea să scie decă Convențiunea această este cel dupe urmă act politic al D-v., sau decă este cel d'anteti, a unei politice aventurose, care poți să ne compromită existența noastră, a unei politice foarte îndrăsnită? Cum că acum este momentul să ne rebuzăm în contra Turciei, să ne declarăm independenți, D-lor, nu împărțesc această idee în fața miseriei în care ne aflăm noi. Noi am uitat datorita ce avem, deficitelile bugetare, am uitat sacrificiile ce ne sunt impuse am uitat că dările nu se împlinesc și câte greutăți avem de a face față angajamentelor noastre. Ultimul sacrificiu ce am putut face a fost de a concentra într'un mod temporar aceste 60, 70 de mii de ômeni, pe care i-am smuls din sânul familiei lor și de la muncile agricole, pentru ce? Înțelegem con-

duita noastră la 1866 și atunci eram să ne împotrivim Turciei, fiind că chemasem un principe strein și era un angajament de onore să'l apărăm. Dăr astăzi pentru ce? Decă este să mă bat, spuneți cine are să ocupe țera? Apoi decă suntem deja atât de îngenuchiați, trebuie să ne mai apese și rechișițiunile care Dumneșeu scie de unde se vor plăti? Știți D-v. ce vă poți aștepta un an după încheierea păcei? Nu voi să ridic vălul, dăr aș ruga pe D-nii ministrii să creșă că decă este foarte ușor de a trage aplausele cu frase patriotice va fi foarte greu de a șterge lacrimile și durerile ce o politică aventuroasă poți să aducă asupra țerei noastre. (Aplause prelungite). (Va urma)

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SESIUNEA ORDINARA PRELUNGITA.

Ședința de la 20 Martie, 1877.

Președenția D-lui președinte C. A. Roseti, asistat de D-nii secretari, I. Carabătescu, I. Lășescu și M. Burilianu.

(Urmare).

D. N. Fleva. Nu mă contradic nici de cum, căci iați ce ăcece propunerea mea: „Adunarea decretă și ordonă arestarea acușărilor Lascar Catargi, I. Florescu, A. Lahovari și P. Mavrogheni, fiind puși sub acușățiune pentru fapte qualificate și pedepsite ca crime de condica penală în vigore.

Comitetul de acușare va face în numele Adunării naționale cuvenita ordonanță în forma prevedută de art. 227 din condica de procedură penală.

Prin urmare, când crima va fi bine stabilită, magistratul însărcinat cu cercetarea actului de punere sub acușățiune va înapoia pe acusat la pușcărie, și nu'l poți elibera, căci acesta ar fi a pune interesul individului d'asupra interesului societății, ceia ce nu se poți admite în o societate bine constituită. (Aplause).

Dar voiți ceva mai mult, ca să vedeți câtă confusiune nenoroicită să face în această materie?

Ei bine, mai găsesc aci și modificările pe cari le-a propus la codicele penale acei ce au elaborat legea *habeas corpus*, și dintre acești propuitori am și eu onore a face parte. La art. 117 din procedura penală relativ la liberarea pe cauțiune, veți găsi aceste cuvinte: în loc de cuvântul *va putea*, să se dică: *va ordona liberarea provisorie pe cauțiune*.

Acest art. 117 este relativ la delictelile iar nu la crime.

Iați ce ăcece art. 117 din procedura penală:

„Dacă faptul nu poate cădea sub marea pedepsă de cât închisoarea corecțională, judecătorul de instrucțiune, în urma cererii prevenitive, va putea ordona, auzind concluziunile procuratorului, libertatea sa provizorie, de va da mai întâi cauciuni solvabilă că se va prezenta la toate actele procedurii, cum și pentru executarea hotărârei, îndată ce va fi cerut.

„Libertatea provizorie sub cauciuni va putea fi cerută și dată în orice stare a procesului, chiar în timpul recursului de casațiune.“

Aci este arbitrariul, căci dăce judecătorul, pentru delict corecțional, după aprecierea sa, va putea libera pe cauciune, și dacă este un delict de presă nu dă libertatea pe cauciune. Proiectul cel nou prevede în privința delictelor corecționale obligațiunea pentru judecător de a da libertatea pe cauciune.

Iată reforma făcută de noi, căci de am înțelege alt-fel ne am compromite noi înșine.

De aceea, între art. 116 și 117 din procedura penală noi am intercalat această dispozițiune sub numirea de art. 117 :

„Pentru delictele de presă de orice natură, fie corecționale, fie criminale, nu există nici un fel de arestare, sub nici un fel de numire, depunere sau deținere pentru aducere sau arestare preventivă, în nici un caz; și contra asemenea delictelor sau crime nu se poate da alt mandat afară de acela de înfățișare.“

Singura excepțiune este pentru delictele de presă; și în adevăr, pentru delict de presă se poate face această distincțiune; pentru ce? Căci una din două: el a greșit scriind pe chîrtie, și și va lua pedepsă dacă se va găsi culpabil; dacă va fugi, nu va mai putea scrie, și prin urmare va dispărea mijlocul prin care a ajuns să facă cutare și cutare delict.

Așa dăce presa are acest merit ca relele cari le face le vindecă ea singură. Nu este însă tot așa și pentru ceilalți culpabili.

Dacă s'ar face un atentat în contra siguranței Statului, ori în contra unei instituțiuni, este uă crimă politică, și atunci se ia libertatea culpabilului, pentru ca el să nu intrigeze, să nu ajungă să facă tot felul de agitațiuni, căci acela care a comis uă asemenea crimă nu se dă îndărăt de a mai comite și altele, și de aceea societatea are interes ca atunci când ea este convinsă de crimă să pună în neputință pe culpabil, nu numai de a mai face și alt rău, dăce chiar de a l'opri ca prin mijloc nedemne să ajungă la scopul de a sancționa crima făcută.

Dăce să vedem ce dăce și proiectul de lege pentru responsabilitatea ministerială. Etă ce găsem aci:

„În cas de vină veghiată, de uă dată cu trimiterea propunerii la comisiunea de

informațiuni prealabile, Corpul Legiuitor poate să voteze imediat cu două treimi și arestarea preventivă a ministrului.“

Dăce veți răspunde aci este cas de vină veghiată. Așa este, fiind că este vorba de acușațiunea care se face la început, și fiind că acușațiunea care se face la început nu coprinde totă instrucțiunea și toate detaliile cari s'ar afla în urmă, de aceea se dăce că numai în cas de vină veghiată se poate aresta.

Dăce etă ce dăce art. 30.

„Camera va putea decreta de va crede necesar cu majoritate de două treimi arestarea preventivă a ministrului, atât după raportul comisiunii de informațiuni prealabile, cât și după acela al comisiunii de instrucțiune.“

Va să dăce vedeți că arestarea, — și aci nu e vorba de arestarea preventivă căci această se aplică numai acelor cari sunt presupuși culpabili și se pun în arestul preventiv pînă în momentul când instrucțiunea să pronunță dacă în adevăr sunt culpabili sau nu; aci e vorba de deținune, căci faptele ce se impută fostilor miniștri sunt constatate și dovedite cu acte publice și private. Dăce chiar dacă ar fi vorba de arestul preventiv tot ar trebui să fie admis de D-văstră ca uă garanție pentru societate, cu atât mai mult acum când faptele sunt constatate, trebuie să fie admisă deținunea ca uă necesitate pentru satisfacțiunea moralității publice. —

Înțeleg, D-lor, să nu usăm de totă rigorea legii atunci când faptele ce s'au comis n'ar prezenta atăta gravitate; dăce puteți să vă imaginați un nămol de atătea crime ce s'au comis de fostii miniștri, crime constatate pînă la evidență, fără să simțiți în inima D-văstră un fior de orăre? Apoi din câte istorii ați citit D-v. ați vădut în vre uă țară atătea crime comise de miniștri cum au comis acestia pe cari D-văstră i ați dat în judecată? Sunt sigur că nu. Și cu toate acestea țările civilizate au fost cu mult mai rigurose contra ministrilor culpabili de cât contra celorlalți cetățeni cari comiteau crime ordinare, și se dăcea: un ministru nu e culpabil numai când a aplicat rău legea, dăce mai cu seamă e culpabil pentru că a luat în spețele lui uă sarcină pe care n'o putea duce. În Anglita Camera Lordilor au pedepses pe ministrul care a făcut un fapt afară din lege ci pedepses mai cu seamă pe acei miniștri cari fac fapte, care, după aprecierea parlamentului sunt crime.

Benjamin Constant dăce:

Când un ministru face un fapt contra unei legi pozitive, el merge la judecată conform legii comune; etă când comite fapte de acele ce parlamentul le consideră ca crime, atunci se arestă și se dă în judecată de parlament.

Așa, în Anglita un ministru a fost dat în judecată și arestat imediat pentru că a

făcut uă scrisore ambasadorului Englita-rei la Paris, oferind neutralitatea Englita-rei pentru șese milioane de livre sterling...

Voc. Acăsta e alt-ceva.

D. N. Fleva. Apoi, D-lor, a oferit neutralitatea Angliei, este tot a păstra Anglia, în vreme ce a face toate crimele care duc la revoluțiunea socială și prin urmare la peirea țerei, nu este a conserva țera, și nici nu se poate compera fapta acelu om care voia să câștige neutralitatea Angliei, negreșit cu paguba demnității ei, nu este de comparat cu crimele comise de fostii miniștri cari, dacă s'ar fi prelungit încă cât va ședea lor la putere, ar fi dus țera la uă catastrofă sigură; și cu toate acestea acel ministru a stat uitat doi ani de zile în temnițele Londrei. — Afară de această câți miniștrii au fost dați în judecată pentru concușiuni și li s'a aplicat legea cu totă rigorea? —

În facia principiilor dăce cari regulă această materie, și în facia faptelor grave comise de fostii miniștri pe care D-văstră i ați dat în judecată, eu cred că nu numai e necesar, dăce suntem obligați să ne facem datoria, și a nu ne o face, ar fi în realitate a crea uă favoare, și această favoare nu trebuie să uă facem pentru că, dacă e vorba să facem uă favoare, trebuie să avem în vedere toate condițiunile ca să vedem dacă putem să uă facem. Ne obligă la această materia persoanelor? Nu. Dacă am vedea că criminalii stau pocăiți și închiși în casele lor, așteptând verdictul justiției, am putea dăce: conștiința i mustra, și această e un semn de îndreptare; dăce când din contra, vedem că condamnații devin acuatori, și ridică capul pentru a striga contra regimului de legalitate și onestitate, cred că ași comite un mare păcat, ași viola moralitatea publică, când ași crea favorii pentru densii.

Apoi, D-lor, gândiți-vă puțin la pozițiunea D-văstră; aduceți-vă aminte că ați acusat pe acești oameni de mănăcatori ai banilor publici, de violatori ai dreptului cetățenilor, de văsători de sânge omenesc; gândiți-vă la toate acestea, și închipuiți-vă ce va dăce țera, ce vor dăce toți oamenii de bine, când i ați lăsa liberi ne luând în contra lor nici uă măsură de siguranță pentru satisfacțiunea moralei publice. Înțeleg, uă mai repet, să le facem asemenea favorii, să creăm un privilegiu când am vedea că acești oameni stau modești și așteptă verdictul justiției, dăce când i vedem împrumutând opiniunea publică prin toate mijlocele, când i vedem vociferând și încercându-se să condamne guvernul național eșit din senul D-văstră, și comițând fel de fel de acte imorale, pentru a l' resturna, vă întreb dacă acești oameni merită a li se face favorii? (aplaude). Dacă n'ar fi de cât acest singur fapt, totuși e destul pentru a vă impune obligațiunea să

vă faceți datoria spre a satisface moralitatea publică... (întreruperi).

Ei mă îngrijesc, D-lor, de morală publică, pentru că nu e vorba numai a face aci acte de justiție, dără trebuie să ne îngrijim de a satisface voința generală a țerei.

Apoi ce satisfacțiune morală dăm țerei când vedem că un sătean care a semănat uă oca de tutun fără voia regiei, șede la temniță, și acei cari au înființat regia monopolului, cari au furat banii publici, cari au vrsat sânge omenesc, stau și se răsfață în casele lor? Ce ar dice chiar lumea din străinătate care citind actul de acușatiune, ar vedea că se creadă favori și privilegii pentru nisce omeni acușati de criminali? Negreșit n'ar putea dice de cât că am făcut acest act din ură, din pasiune.

Etă, D-lor, considerațiunile care m'au împins să cer de la D-vostă aplicarea severă a legii contra acestor culpabili;... pentru că, decă ar fi să vă puneți pe țărâmul suveranității Adunării, această suveranitate nu vă permite să abusați de densusă pênă acolo în cât să lăsați în senu societății nisce omeni cari fac rău societății, și să nu credă D. Maniu că a lăsa pe acești omeni în senu societății nu este a face rău societății, căci D-sa însuși s'a cutremurat un moment mai șilele trecute când criza ministerială era la ușa țerei și când acei criminali, în loc să stea cu moderațiune, au venit să sfidese morală publică înaintea națiunii.

Etă, D-lor, ce aveam de șis în această cestiune. Prin urmare vă rog să bine-voiți a vota amendamentul pe care l' supun la deliberea D-vostă. Acest amendament e privitor numai la cei acușati pentru crime; fiind că cei acușati pentru delictes cred că, conform dreptului comun, ei trebuie să beneficiese de dreptul de a fi liberi.

Cred cu această propunere m' am îndeplinit uă datorie și în facia D-vostă, și în facia țerei, și în facia alegătorilor mei cari sufer din cauza nelegiurilor acelor pentru cari s'a făcut acest act de acușatiune. (aplause).

D. președinte. Intreb decă sunt cinci D-ni deputați care susțin acest amendament?

Voci. Suntem mai mulți de cinci.

D. D. Giani. D-lor deputați, decă această cestiune care e ridicată ađi de colegul meu din comitetul de acușatiune, onorabilul D. Fleva, nu s'ar fi ridicat și în sinul comitetului, vă mărturisesc că nu aș fi luat cuvântul și aș fi lăsat să se condamne această idee de însuși Adunarea care a delegat comitetul de punere sub acușare și de instrucțiune puterile cele mai absolute în această privință.

D-lor, vă aduceți aminte că astă-vară, când am pus sub judecată ministerul trecut, s'au propus trei idei: una care spunea că Adunarea nu trebuie să aibă dreptul

de instrucțiune; alta care spunea că trebuie să aibă Camera acest drept și puterile absolute ale unui jude instructor, și uă a treia idee intermediară care tindea a spune că comisiunea de acușare să aibă dreptul de a face toate actele de instrucțiune, afară de arestarea preventivă.

Ei atunci m'am ridicat contra tuturor acestor idei, și nu vă voi mai spune ceea ce am șis contra celor două d'ântăiu, de cât voi dice numai două cuvinte în privința ideii intermediare.

Mi se părea, și cu această credință voi veni și astă-đi înaintea D-v., ca să cer respingerea acestui amendament m' se părea că a impune uă asemenea restricțiune unei comisiuni care emană din sinul unei Camere liberale, ale cărei idei contra arestului preventiv sunt cunoscute, m' se părea că a i impune uă asemenea restricțiune prin anticipațiune este a avea uă meșiența preconcepută, ca aceia pe cari i ați delegat ar putea fi capabili, pentru ore-care considerațiunii, se useze de acest drept.

De aceea ni-am resculat contra acestei idei, și nu pentru cuvântul că vr' uă dată această comisiune era se useze de acest drept; și acesta am dovedit'o pênă astăđi, dăr pentru că nu trebuia să fie scrisă această restricțiune acolo unde esista absoluta și adevărata încredere politică.

D-lor, când am început să lucrăm și se facem instrucțiunea acestui proces, noi, comitetul însărcinat a face acușatiunea și instrucțiunea, ne-am oprit în adevăr, nu numai de capetele de acușatiune pe care le adusesse onor. D. Stolojan, prin raportul D-séle pentru trămiterea în judecată a acelor miniștri, dăr am găsit mai multe capete de acușatiune care ați vedut că au tins pôt să însutescă pe acelea care erau mai antăiu enumerate.

Am găsit mulțime de crime, și în adevăr crime calificate ast-fel de dreptul comun, și cu toate aceste ne-am întrebat trebuie noi comisiunea să usăm de facultatea aceea ce ne este dată și de lege și de Camera? Și ceea ce șic de comisiune trebuie să o șic și de Camera, căci ei nu fac deosebire între atribuțiunile ce are comisiunea și între acelea ce le are Camera, sau acelea pe care le-a avut Camera, pe care ea putea să le esercite, dăr pe care le-a dat în mâna comisiunii, și de care comisiunea putea să useze, însă n'a usat. Noi cu toții, afară de D. Fleva, credem că bine am făcut de nu am usat de aceste drepturi. Și decă am fi cređut că era util, oportun și bine făcător în cauza această să usăm de aceste drepturi, am fi făcut'o fără să venim astăđi să le așternem d'inaintea Camerei și să avem aerul de a le cerșetori.

D-lor, în sinul comitetului nostru s' a ivit această disidență de idei, s' a ivit cestiunea unui principiu mare, în care vă

mărturisesc că n'aș fi dorit să fiu în desaccord cu D. Fleva. Și sunt foarte măhnit că în adevăr am fost și voi fi tot-d'a-una într'un complet desaccord în privința aceasta cu D-sa.

Cestiunea această conține în sine un principiu foarte mare, și după mine unul, această cestiune caracterisă chiar sistemul politic.

În adevăr, D-lor, de ce este vorba? Este vorba despre libertatea individuală. Șițiți prea bine că, acum câte-va luni, noi am suprimat arestul preventiv în materie de presă. Am avut onorea să fiu raportator la acel proiect de lege și în unanimitate această Cameră l'a primit. Mai este ceva încă, mai este un proiect tipărit, care sunt încredințat are să vină curând înaintea Camerei, un proiect asupra regulării libertății individuale în materie de drept comun ordinar.

Ei bine, D-lor, când avem acest precedent, când avem această tendință naturală, care a trebuit să existe de la nascerea chiar a ideilor liberale nu înțeleg să venim să cerem în circumstanțele acestea cu legile acestea în facia noastră, să venim să cerem acum uă asemenea derogatiune (Aplause).

Dără este ceva mai mult, nu avem uă lege în privința facultății de a urmări în asemenea materie, și să nu uităm, să nu perdem din vedere această idee că în Constituțiune se prevede că uă lege are să se facă atât în privința responsabilității ministeriale cât și în privința modului de a urmări. În Constituțiune se spune cum are să se pedepsescă miniștrii pênă la confecționarea acestei legi, edică are să se caracterizeze de curtea de casațiune faptele care nu vor fi prevădute de legea comună, și au să se aplice penalități, care în orice cas nu vor trece mai sus de detențiune. Să nu uităm că mai esistă ceva în privința penalităților: în ceea ce privesce delictesle de drept comun ne vom referi la legea de drept comun, și că pe de altă parte Constituanta nu a decis nimic în ceea ce privesce facultatea de a urmări, adică n'a șis că în ceea ce privesce facultatea de a urmări avem să ne conducem de dreptul comun, pênă atunci pênă când vom avea uă lege specială, ast-fel în cât suntem sub imperiul unei dispozițiuni transitorii, care lasă în adevăr facultatea Camerei, de a i crea procedura sa. Neapărat, D-lor, Camera sau Senatul, unul din aceste Corpuri care dă în judecată pe miniștrii, după cum am susținut și altă-dată și am ferma credință și astăđi, Camera și Senatul au prerogativele acestea de a face singuri instrucțiunea pentru a aduce afacerea în stare de a se judeca înaintea Corpului care trebuie să judece.

Așa dără, D-lor, pentru că uă lege nu este făcută în privința această, ne-am întrebat în sinul comitetului cum avem să procedem? Ce trebuie să facem? Ce trebuie

să decidem în privința măsurilor ce trebuie să luăm în contra acelor care vin sub instrucțiunea noastră și ale căror fapte vedem că sunt calificate de crime?

Ei bine, comisiunea a creșut de cuvință în asemenea împrejurări în care, după cum am avut onoare a vă spune de la început, era vorba de o chestiune de principiu de cea mai mare importanță, care în adevăr caracterisă un sistem politic întreg, comisiunea a creșut că ar trebui să avem în această privință o înțelegere cu toți acei care în adevăr au luptat, au fost precursorii acestor idei și chiar realizatorii lor, pe cât s'a putut, și care atunci și acum se află membri ai puterii executive, și atunci comitetul din preună cu puterea executivă, care se află și acum pe banca acesta plus D. Dimitrie Sturdza și D. Vernescu, care erau pe atunci, au declarat că sunt în contra acestei măsuri, afară de onor. D. Fleva, care ne-a spus astăzi acele idei și regretatul de către noi D. Voinov, care făcea parte din acea comisiune atunci, a declarat că susține și D-sa opiniunea D-lui Fleva.

Ei bine, comitetul, în număr de cinci membri, împreună cu raportorul lui, D. Misail, a fost de părere că nu trebuie nici măcar să recomandăm Camerei aceste idei, că nici măcar să supunem Camerei o idee care ar trebui să fie înălțurată chiar din momentul în care se anunță.

D-lor, să nu uităm un lucru, să nu uităm că în adevăr când Camera a declarat, că ea are facultatea de a face instrucțiunea, că prin urmare, arestarea preventivă aparținând, ca să dic așa, instanței de instrucțiune și că din minutul când ea a dispus aceasta a trebuit în mod necesari să dică atunci și arestarea preventivă și toate măsurile tinzând de a se asigura de persoana aceluia pus sub judecată, până în momentul când are să se judece, și acest drept netăgăduit eu însumi l'am revendicat în contra acelor care diceau că nu aparține Camerei, să nu uităm, dic, rolul nostru și să nu venim astăzi ca să mai punem această chestiune, când o dată am combătut-o și am reușit. Dér, D-lor, de la a avea un drept și de la a cere să exercite cineva acest drept este o mare deosebire. Ce vine să se supue astăzi Camerei?

Că din minutul când are a face cu cinci persoane puse sub acuzare de adevărate crime, să useze de rigorea dreptului comun, să useze de rigorea legii, să useze adică de arestul preventiv. La aceasta ce răspund eu? Eu spun Camerei: ai dreptul să dic, esci suverană, apreciază, și când apreciază cineva se face responsabil de aceea apreciază, când apreciază cineva trebuie să eugete, trebuie să vadă dacă în adevăr se află în pozițiunea aceea în care se află un judecător de instrucțiune, o cameră de punere sub acuză, cum a dispus onor. D. Fleva. Dér ia să vedem care

sunt condițiunile în care ne aflăm noi? Să vedem ce dorește să facă Camera Legiuitoare?

Se vedem dorește Camera să răspundă la vexațiunile prin alte vexațiuni, când tocmai în contra unor fapte de asemenea natură ne-am ridicat noi de le-am criticat și ne-am adus în pozițiune să gonim pe aceia cari le-au făcut. Apoi, după ce i am gonit trebuie acum să le plătim cu aceeași monedă? (Aplause). Apoi, de spiritul de răsbunare trebuie să fim noi conduși sau de spiritul de justiție? Noi, D-lor, trebuie să apreciam dacă persoanele acelea pe care le dăm în judecată le credem culpabile sau nu, atât și numai atât; dér nu să venim noi să facem pe acele persoane să îndure o pedeapsă, când nici nu suntem noi chemați să facem aceasta.

D-lor, înțelegeți prea bine că dacă s'ar întâmpla, ceea ce credem, suntem mai mult de cât încredințați că nu vom avea ocaziune să vedem un asemenea lucru, dér dacă s'ar întâmpla ca o cameră opoziționară să vină a da pe un guvern din partitul nostru în judecată, atunci acea cameră, cu discursul D-lui Fleva, sunt siguri că ar veni să decreteze punerea sub arestare preventivă a aceluia guvern dat în judecată. Ei bine, eu doresc să fac în adevăr o deosebire între aceia care au preconizat sistemul arestului preventiv și între aceia care au luptat în contra acestei măsuri, acestui sistem. Facultatea aceasta negreșit este incontestabilă, dără nici o dată nu trebuie ca o cameră liberală să useze de această facultate, când nici trebuință este nici oportunitate nu este, nici utilitate nu este.

Onor. D. Fleva ne dice: nu vedeți că delictele care se impută acestor persoane sunt nise delict unde ordinea socială este implicată, unde societatea este interesată, prin urmare, este ceva mai mult decât delictele ordinare, și D-sa merge așa de departe în cât dice că ori-ce delict în sensul acesta este delict de o ordine socială înaltă.

D-lor, vă mărturisesc că aș fi dorit să aud aiurea această teorie, căci cu această teorie ne-ar putea foarte bine duce la pușcărie un ministru ca al D-lui Catargiu, căci pentru ori-ce delict ar aplica această teorie și atunci poftim D-le Fleva la arestul preventiv.

Apoi onor. D. Fleva a făcut o teorie de drept prin care ne spune că ori-ce delict este politic, pentru că interesă ordinea socială. Dără toate delictele interesă societatea, și chiar acelea care sunt eminentemente private. De aci însă nu rezultă că toate delictele sunt politice.

Acum mai sunt dator să mai amintesc onor. Camere în privința acestei dispozițiunii pe care le a luat în proiectul de lege relative la responsabilitatea ministerială. Să nu uite onor. D. Fleva că acest proiect,

precum și procedura care s'a urmat înainte de a se depune proiectul pentru responsabilitatea și urmărirea miniștrilor, au fost făcute în sensul Constituțiunii, adică în sensul de a asigura libertatea individuală, și s'a dispus în acel proiect că numai în casu de viață veghiată se poate decretă imediat punerea în judecată și arestarea preventivă, rămânând Camerei facultatea ca chiar dacă nu ar fi casu de viață veghiată se potă, dacă va găsi cazul prea grav, se decreteze arestarea preventivă. Dără D-lor, de la aceste prescripțiuni moderate și în stare numai de proiect, până la un text pozitiv de lege perfectă este o distanță foarte mare, fiindcă dumnévoastră știți că în materie penală dreptul este strict, și atunci când legea nu decretă atingerea libertății individuale nu puteți dumnévoastră să veniți și să luați asemenea măsură numai prin deducțiune. Dără onor. D. Fleva dice că dacă D-văstră nu ați decretat arestarea miniștrilor dați în judecată ar fi să creați prin acesta un privilegiu în favoarea lor. Ei bine, aci să amăgesce foarte mult D-sa, căci dacă Constituțiunea ar fi dispusă să facă o lege de responsabilitate ministerială, noi avem să ne referim la dreptul comun în ceea ce privește urmărirea miniștrilor, vă mărturisesc că atunci am fi avut mâinile legate și Camera ar fi fost dator să i aresteze. Dacă Camera în suveranitatea ei, după ce ar fi caracterizat faptul de crimă, ar fi decretat lăsarea lor în libertate, negreșit că ar fi creat un privilegiu în favoarea lor. Dără legea ne fiind astfel, întreb pe D. Fleva să ne spună care este regula în privința libertății omului: răpirea libertății sau lăsarea libertății absolute? Și oare mai am trebuință de o lege pentru a nu aresta pe cineva? D-lor, dacă nu avem o lege categorică, atunci ne aflăm sub imperiul dreptului absolut natural, în care drept natural nu se spune că libertatea este excepțiunea și răpirea libertății regula comună, ci din contra, regula generală este libertatea și excepțiunea este arestarea. Așa dără, când noi lăsăm în libertate pe cineva, în lipsa unui text de lege care ar putea să ordone contrariul, nu creăm un privilegiu. Din minutul că nu avem o lege, nu putem de cât să ne ținem de regulile dreptului natural.

Vin acum la o considerațiune pe care a pus-o înainte onor. D. Fleva, pentru a cere de la noi arestarea preventivă a fostilor miniștri, vin a răspunde la această obiecțiune a D-săle, revendicând pentru Adunarea aceasta ideile sale liberale asupra libertății individuale. Cu mâhnire am vădit D-lor — și aci este inconvenientul, reul cel mare al propunerii D-lui Fleva — cu mâhnire adăncă am auzit pe D. Fleva dicând că unul din motivele pentru cari noi trebuie a face să se închidă acuzații este și acela că, lăsându-l liber, ei abu-

sedă de libertatea lor pentru a face să se dea blam aceluia ce sunt acuzătorii lor, pentru a restitui de la putere pe acuzătorii lor. După cum am avut onoare a spune deja, repet încă odată că este un lucru absolut în facultatea Camerei de a închide pe acușaii săi nu; asupra acestui drept sunt complet de acord cu D. Fleva. Derră D-lor, nu cred că ar fi bine ca în fa-prejurările în cari se află cestiunea noi să usăm de acest drept. Și decă acușaii abususă de reserva, de libertatea noastră cu densusi, atât mai rău pentru ei că nu știu să prețuiescă libertatea ce li se lasă. Această purtare a lor în facia reservei noastre cu densusi va arăta încă odată țerei cari sunt judecătorii bunii și imparțiali și cari sunt vinovații.

S'a spus că Adunarea trebuie să fie stăpână pe criteriul său, că din minutul ce ea și a format convingiunea că ore-cari persoane sunt culpabile, trebuie să useze în contra lor de totă rigorea, de ori-ce rigori legale. S'a uitat aci numai un lucru: s'a uitat că nu noi putem și trebuie să usăm de rigorea legilor; fiind-că nu noi putem judeca aci definitiv pe acușaii, ci are să fie uă altă parte a Statului, cu totul independente de noi, care are să dea sentința sa în contra inermițiilor. Cum D-lor se pretinde ca eu acuzatorul să reprim? Derră să pôte această? Și apoi aci încă nu este vorba de represiune. Să scie, și mai cu sémă D. Fleva cunoșce această, că areștul preventiv nu este uă represiune nici odată, ci uă vexațiune circumstanțială care de multe ori ne rădică pe nedrept la nemurire. Eu nu cred că în cazul de facia ar fi prudent să usăm noi tomat de această armă rea în materie politică. Să lăsăm ca vinovații să și primescă pedepsa lor de aiurea, și atunci vom fi și mai mult rădicați prin indulgița noastră de astă-zi.

Așia derră represiunea nu există în areștul preventiv. E utilitate? D-lor trebuia onor. propuitor al amendamentului să bine voiască a ne arăta utilitatea circumstanțială, să vină să ne arde motivul ce l face să cerra areștarea, să dică: aveți facultatea și aci nimeni nu uă contestă — nsăși, de densusa pentru cutare motiv de utilitate, eu v'am arătat situațiunea, nu mai sunt răspunător. Derră ce nu ați arătat? În teorie sunteți departe de a fi în adevăr; teoria este departe de a fi alături cu D-vostă; teoria nu vă autorisă ca să cereți areștarea din momentul ce nu neți arătat motivele, și acostă ideă pe care nu a împărțito nici Constituțiunea, sunt sigur că nici majoritatea onor. Camere nu o va admite. (aplause)

Voc. Inch. derea discuțiunei.

D. I. C. Brătianu, **președintele consiliului de miniștri**. D-lor, să nu credeți că am luat cuvântul ca să vorbesc asupra părții juridice a cestiunei care este în des-

baterea D-vostă, fiind-că această ar denota uă lipsă de tact și de modestie din partea mea. Am luat însă cuvântul ca să protestez, atât ca ministru, cât și ca bătrân din partitul liberal, contra unor argumente aduse de D. Fleva, contra unor principii proclamate de D-sa.

Ați vădut, D-lor, că însuși D. Fleva a simțit pe ce țărâm periculos pune argumentațiunea D-sale, fiind-că în mai multe rânduri s'a oprit și a esitat de a adjuge la concludiunile în cari să resumă propunerea ce a făcut, recunoscând siugur, la finele discursului D-séle, imposibilitatea pentru uă Adunare liberală de a primi uă asemenea prepunere, mai cu sémă când motivul principal pe care a întemeiat-o a fost necesitatea unei răsbunări a societății în contra acestor omenii....

D. N. Fleva. Cer cuvântul pentru uă esplicare. Nu am dis această.

D. I. C. Brătianu, **președintele consiliului de miniștri**. Ați dis de două trei ori cuvântul de răsbunare, și când pronunți acest cuvânt la adresa unor omeni cari, de și acușaii, nu sunt încă privați de esercițiul drepturilor lor politice, și usază astă-zi, cum v vedeți, de aceste drepturi cu atată energiă, cum și închipesce D-ta că această Adunare ar putea cădea în greșela de a primi moțiunea D-tale? Adoptarea acelei moțiuni nu ar proba alt de cât că partitul național, nesimțindu-se în stare de a pimi lupta pe țărâmul pe care adversarii săi o pun, e silit să alerge la acele mijloce estreme de persecuțiuni și răsbunare. (aplause)

Și apoi cum D. Fleva nu vede impasul în care mă pune pe mine cea moțiune? D-sa scie că partisanii regimului trecut și au pus toate speranțele lor pe opozițiunea din Senat, și mai alaltăeri erau aprópe siguri de triumful lor prin votul ce credem că Senatul avea să dea în contra guvernului actual, și știți ce emoțiune produsese cea atitudine a opozițiunei din Senat.

Noi derră cari astă-zi ne aflăm pe banca ministerială, nici odată nu vom putea primi situațiunea ce ni s'ar crea prin votarea acestei moțiuni, căci nu în mijloce de felul acesta vom căuta noi să avem uă garanție pentru șederea noastră la guvern, pentru că noi considerăm că decă stăm la putere, stăm numai din voința națiunei, érră nu prin măsurile de rigóre și de persecuțiuni ce am lua în contra adversarilor noștri. (aplause)

D-lor, onorabilul D. Fleva a vorbit de privilegiul ce s'ar crea pentru acești acușaii, de favórea excepționale ce li s'ar acorda. Nu este însă nimic din acestea, nici favóre, nici privilegie. Aș înțelege decă acești acușaii ar fi denunțați ca periculoși astă-zi pentru societatea noastră, atunci, ca măsură de ordin publică, pentru siguranța Statului, să vină onor. D. Fleva și să cerra această derogare de la

principiele liberali de care trebuie să se conducă această Cameră; căci adevăratul principiu logic și natural trebuie să fie libertatea absolută a omului, și numai atunci când omul devine periculos societății să se înlătorede acest principiu și să se ea măsurii în contra aceluși individ. Derră ore această este situațiunea în care ne aflăm noi? Ore voiți să faceți a crede țera, a crede Europa că acești omeni sunt uă putere în țera și că în facia unui pericol să venim și să luăm măsurii contra ori-cărui individ periculos societății, cu alte cuvinte să venim și să facem contrariu principului de libertate. (aplause)

Ore-voiți D-vostă ca să credă țera, să credă Europa întregă că acești omeni sunt uă putere în țera și că lăsați în libertate, ar putea să pună în pericol ordinea publică? Éttă ce testimoniū le am da înaintea Europei întregi. (aplause)

Am dis, D-lor, că voiți să protestez în contra moțiunei și cuvintelor D-lui Fleva și ca bătrân din partitul liberal. Noi am susținut în totă viața noastră politică ca principiu, nu răsbunarea, ci dreptatea; al douilea, nu violență pentru violență, nu ochiū pentru ochiū. (Prea bine! prea bine!) Și după cum v'a amintit D. Giani, partitul liberal a susținut tot-d'una teoria de a se desființa areștul preventiv, chiar contra asasinilor și criminalilor. Eu care trăesc la țera până la un punct ore-care aș fi putut să dic că uă asemenea măsură ar putea să fie cam timpurie. Cu toate acestea n'am venit nici uădată în Cameră sau în public să susțin principiu areștului preventiv, fiind-că aș fi renegat principiele mele.

Derră onor. D. Fleva dice că măsura propusă de D-sa este conformă cu ceea ce se practică în Anglitora, și ne-a citat autorii Englesi. Inșă în Anglitora este și strangulațiunea, este pedepsa cu mórte în legile englese. Apoi credeți D-vostă că decă într'un moment de entusiasim, sub influența cuvintelor elociați ale unuia din D-vostă, ați legifera aplicarea la noi a legilor penale englesesci, sub cuvânt că Anglitora este mama noastră în principiele liberale, în sistemul parlamentar, socotiți că eu aș sta un minut pe această bancă ca să aplic uă asemenea lege, contra cărei am protestat totă viața mea?

Uă voce. Să v lăsăm să omóre din noi!

D. I. Boldur Lătescu. Ei au omorât țera întregă.

D. președinte al consiliului. Fiind-că cine-va a comis crime, fiind-că a omorât, să mă apuc să omor și eu? Acesta nu o primesc: nu numai că sunt contra penalității cu mórtea, derră nici chiar răsbunarea nu o primesc.

Uă voce. Nu răsbunarea, justiția.

D. președinte al consiliului. Justiția negreșit. Eu am profesat totă viața mea credința că societatea nu 'și resbună, societatea nu scôte ochiū pentru ochiū. Ea are dreptul să se pună la adăpost de a nu fi lesată, și numai atunci se închide un om când omul acela ar cauza vătămarea societății lăsat liber; se arestază ca să o-prăscă repetirea faptului, érá nu ca să 'și resbune scietatea; închisórea, perderea libertății, pedépsa acésta are de scop moralisarea individului, érá nu resbunarea societății. (Aplause.)

Déca eu așa avea să pronunț ca judecător uă sentință în privința acestor ómenī, le-aș rădica drepturile politice, pentru că numai așa 'i-aș pune în imposibilitate de a mai comite asemenea crime, érá nu 'i-aș pedepsi cu închisóre. (Aplause.)

Ca bētrân déră al partitului liberal, vin să protestes în contra acestei idei, și protestes, nu numai din punctul de vedere al sentimentului, al principiului liberal, dar chiar și din punctul de vedere al interesului acestui partit, și să vă spun pentru ce:

Am auzit adese ori ómenī însemnați din străinătate mirându-se și felicitându-ne că noi am putut avea fericirea de a face atâtea revoluțiuni fără să fi vĕrsat uă picătură de sânge, fără să fi băgat pe cineva în pușcărie. Ei bine, acest fapt care este unic în istoria ómenirei, acest fapt constituie titlul nostru de nobleță înaintea Europei. (Aplause.)

Sunt unī însă, din nocire fórte puțin, cari cred că, déca se tăiau capete la 1848, déca se tăiau înduóite capete la 1857 și 1858, și déca se tăiau îndecite capete la 1866, noi eram să fim mai înaintați.

D. M. C. Iepureanu. Póte că nu am mai fi fost de loc.

D. I. C. Brătianu, președintele consiliului. Acestea sunt teorīi fórte periculoase fiind-că ele nu aduc nici uă ușurare la suferințele poporului; 'i alină pentru moment durerea prin satisfăștiun a ce 'i dá resbunarea, fiind-că resbunarea este în inima aceluia care suferă; déră îndată vede că cu acésta n'a dobĕndit nimic; și de aceea díe că nu e bine să împingem poporul nostru pe acésta cale, căci acésta ne-ar face să perdem frumosul titlu ce am dobĕndit înaintea Europei. Noi, prin pozițiunea noastră geografică am avut rolul de a fi avant garda creștinismului și uă barieră în contra invasiunii asiatice. Afându-ne în acésta necesitate, nu am avut timpul să ne dezvoltăm materialmente, și de aceea am rămas ceva mai înapoiatī în unele privințe, față cu alte națiuni Europene, în civilizațiunea noastră materială. Cu ce însă noi am luat un rang și ne-am pus alături cu cele-alte societăți? Cu unele idei mari, cu unele principie civilizătóre care la noi au găsīt asil și s'a îm-

plântat mai de timpuriū de cât la tóte cele-alte popóre. Noi am desfliațat, cei d'antĕiū în Europa, pedépsa cu mórte, și ast-fel putem díe acelor popóre că sentimentele noastre, ideile noastre de progres merg de multe ori mai departe de ale națiunilor celor mai civilisate (aplause), și acest titlu este pentru noi de uă mare valóre. La noi s'au făcut revoluțiuni, déră aceste revoluțiuni le-am făcut împinși de sentimente morali, de convicțiune, érá nu împinși de gelosia, de ura între clasele societății, de lupte între deosebite interese, și de aceea revoluțiunile noastre nu au avut nici temnițe nici eșafoduri. Iată titlul nostru de nobleță, titlu prin care noi stăm alături cu voi popóre care vă pretindeți a fi mult mai civilisate.

Voescé acum D. Fleva, voiți D-vóstră să perdem aceste frumoșe titluri? Voiți să mergem pe alt drum? Ei bine, veți da satisfăștiune prin acésta unei indignațiuni legitime a țerei, însă ceea satisfăștiune nu va fi basată nici pe rațiune, nici pe sentimentul de moralitate, nici pe adevĕratele principie de libertate. (Aplause.)

De aceea eu díe că ați face cea mai mare greșală, când astă-đi, fără să aveți veri-uă lege care să vă obliged'a urma cutare procedură, când esercitați dreptul D-vóstră în deplină suveranitate, ați face cea mai mare greșală când ați deroga de la acele principie cari sunt bazele credințelor néstre politice, fără ca cel puțin să aveți scusa că acești ómenī pe cari 'i ați trāmite la închisóre ar putea fi periculoși societății; și de aceea un asemenea act ar avea caracterul unei resbunări, și încă ceva și mai rău, ar avea aerul unei precauțiuni ce am voi să luăm pentru ca să putem asigura șederea noastră la guvern. Déră fiți încredințați că precum dícea adinóori un domn deputat care este acum în opozițiune, fiți încredințați că déca opozițiunea din acésta Cameră ar fi uă opozițiune sistematică și devotată ministerului dat în judecată, ea s'ar grābi a vota moțiunea D-lui Fleva; căci déca am face acest act, ne-am arĕta slabī în facia acelor domni și le-am da uă autoritate și uă putere pe care nu o au.

Noi cari avem mai multă răspundere de cât D-vóstră de ordinea publică, socotiți că déră 'i am crede în adevĕr periculoși nu am lua mĕsurī pentru a garanta ordinea publică? Déră nici nu avem trebuiță de votul D-vóstră când 'i-am gāsī că fac acte prin cari ar pune societatea și ordinea publică în pericol. Avem legea comună, și am sci ce să facem, fără ca să vă mai întrebăm pe D-vóstră.

Prin urmare, nu este siguranța publică care vă împinge să cereți închisóre. Atunci ce rămâne? D-vóstră nu puteți de cât a acusa, érá nu și a pedepsi. Numai curtea de casațiune are dreptul să 'i judece și să 'i pedepsescă déca vor fi culpa-

bill. Așa déră ce rămâne din moțiunea D-lui Fleva? Rămâne un act de resbunare, de pasiune. Apoi nici Camera, nici guvernul nu póte de cât să respingă uă asemenea moțiune.

Sciū, D-lor, că au să fie mulți, nu numai din public, déră chiar dintre D-ni deputați, cari au să fie furioși, revoltați contra mea, și acelor cari susțin acésta teorie. Déră de câte ori n'am fost condamnat, acusat, blestemat chiar de mame, de părinți, că am făcut revoluțiuni, și am băgat copii lor în pușcărie? Am plāns în inima mea pentru acușățiunile ce 'mi se făcéu, déră consciința 'mi era împăcată, căci sciam că în urmă acei cari mă acușau au să vadă că copii lor au bine meritat de la patrie. Căci, D-lor, ori-ce fapt care asigură libertățile cetățenilor și a Statului, pornesce—cum dícea D. Fleva, însă din alt punct de vedere—nu din pasiune, dar din consciința datoriei către țeră, și cine are consciința împăcată nu se tulbură de animositățile ce ar putea să provóce pentru un moment în contra sa. (Aplause prelungite.)

Voci. Includerea discuțiunei.

— Se pune la vot includerea discuțiunei și se primese,

— Se pune la vot amendamentul D-lui Fleva și rezultatul scrutinului este cel următor:

Votați	68
Majoritate regulamentară	39
Bile albe pentru	14
Bile negre contra	54
Abțineri	2

D. președinte. Adunarea a respins amendamentul.

D. G. Misail. D-le președinte, debaterile ce s'au urmat în procesul acesta de dare în judecată a fostului minister, atât în ședința de ieri și astă-đi, cât și în sesiunea precedentă, dovedesc marea lui însemnătate.

În interesul déră al succesului acestui proces, D-lor, atât eu, cât și colegul meu D. E. Costinescu ne credem absolut datorī a depune demisiunile noastre de membri ai comitetului, mulțumind onor. Adunării de marea încredere și de onórea ce ne-a făcut; rugând saū Adunarea să numescă în comitet alți doui cu mai multă greutate de cât a noastră, dintre somitațiunile Camerei spre a susține procesul acesta înaintea înaltei curți de casațiune.

Asemenea trebuie ales un alt membru și în locul onor. D. Voinov care s'a retras din Adunare.

D. N. Fleva. D-lor deputați, vă rog să bine-voiți a asculta câte-va cuvinte ce am să díe în chestiune personală, căci nu cred că pot să las ultimele cuvinte ale D-lui prim ministru fără a face uă protestațiune.

Onor. D. prim-ministru, a cărui auto-

ritate este necontestată în fața acestei majorități, putea prea bine să exercitase această autoritate, și să ajungă la același rezultat, fără ca să intervertescă ideile mele, și fără ca să dea cuvintelor mele alt sens de cât acela care le-am dat eu.

Eu nu am dis că Adunarea trebuie să întrebuințeze măsura ce am propus-o pentru ca să împedice pe acușai de a lucra în contra guvernului, și prin această să se asigure guvernul de astăzi; nu este acesta înțelesul cuvintelor mele, toți șcim care este influența și puterea acestor acușai în mijlocul societății; n'am dis dără acele cuvinte în sensul acela; ci am dis că am face un privilegiu, și m'am întrebat sub care punct de vedere am putea să facem acest privilegiu? Eu am adus înainte trei considerațiuni: întâi, din punctul de vedere al principiilor, al doilea sub punctul de vedere al faptelor, și al treilea sub punctul de vedere al modestiei; căci ceea ce se cere înaintea Adunării nu era de cât un act de blândete, de clementă pentru acușai, și modestia acușailor ar fi fost pôte un titlu la această clementă, decât ei ar fi fost mai modești. Asemenea n'am dis că trebuie să se aplice măsura această ca uă resbunare, căci decât ar fi cestiunea de resbunare, putem să o exercităm noi, în comitet, în timpul de șapte luni cât am lucrat; am dis numai ca cestiune de egalitate înaintea legilor, căci ceea ce se aplică pentru tot poporul, era, după mine, drept să se aplice și la criminalii politici.

Etă ce aveam de dis în privința cuvintelor D-lui prim-ministru.

Acum, terminând, rog, pe D. președinte să bine-voescă a fi interpretul meu pe lângă onor. Adunare, ca, în numărul membrilor demisionați din comisiune, să mă prenumere și pe mine, căci și eu mă simț în pozițiunea colegilor mei de a demisiona din acea comisiune.

D. președinte. D-lor, mâne Adunarea va procede la alegerea membrilor cari au a complecta comitetul de acusare.

— Ședința se rădică la 5 1/2 ore, anunțiându-se cea următoare pe a doua zi, 21 Martie.

Ședința de la 21 Martie, 1876.

Președinția D-lui președinte C. A. Rosetti, asistat de D-nii secretari I. Carabatescu, I. Lătescu și M. Burileanu.

Ședința se deschide la 2 ore după amăzi.

Prezenți 76 D-ni deputați.

Nu respund la apelul nominal 74, și a nume:

In congediu:

D-nii Gr. Berendei, T. Boiu, G. Dimițescu, R. Campiniu, C. Catargi, P. Con-

stantin, D. Cozadini, D. Donici, C. Fleva, I. Ionescu, I. Mârza, G. Mârzescu, G. Pruncu, F. Alunianu, M. Ghelmegeanu, G. Tacu, I. Iurașcu, L. Costin.

Nemotivați:

D-nii D. Anghel, P. Arbore, T. Bagdad, D. Bereadei, N. Blaremburg, C. Bobeica, A. Gr. Bonachi, N. Bujoreanu, Sc. Călinescu, A. Candiano-Popescu, D. Castroian, N. Catargi, N. Cișman, I. Codrescu, M. Kostachi, Gr. Cozadini, D. Grăciunescu, G. Exarhu, L. Eraclide, Sc. Ferechide, N. Furculescu, C. Fusea, D. Genescu, G. Ghițescu, G. Găta, C. Giuvara, N. Goran, C. Grădișteanu, T. Ion, G. Macri, G. Magheru, D. Mărgăritescu, D. Miculescu, G. Miculescu, F. Milesu, G. Morțun, N. H. Nicola, S. Nicolau, N. Nicorescu, C. Peșiacov, G. Rădescu, M. Rosetti, S. Rosetti, C. Șorec, D. Sofronie, A. Stirbey, A. Varnali, M. Vladimirescu, S. Pastia, C. Climescu, A. Vizanti, D. Leca, A. Stolojan, A. Teriachtu, P. Gazoti, N. Lupașcu.

Sumarul ședinței precedente se aprobă.

D. D. Pruncu. Rog pe onor. Cameră ca, înainte de a se despărți, să bine-voescă a lua în cercetare raportul depus la birou în cestiunea arendașilor. Fac această rugăciune pentru că am vedut pusă în joc persoana mea, onorea mea în acel raport. Cred că este de demnitatea acestei Adunări ca, atunci când asupra unui coleg al D-v. uă comisiune specială viue și asvârlă cu noroiu, căci m'a pus în rubrica arendașilor pasuii de fostul guvern; când se aruncă asupra persoanei mele și a onorei mele asemenea lucruri, cred că este de datoria D-văstră să mi acordați dreptul a vă da deslușiri pentru a vă convinge, atât D-văstră cât și țera, pêne unde pasiunile politice pot să mērgă....

Uă voce. Puneți raportul la ordinea zilei, D-le președinte.

D. D. Pruncu. Și eu nu cer alt de cât să puneți chiar acum acest raport la ordinea zilei.

D. președinte. Raportul este la ordinea zilei, și nu aveți de cât a decide să 'l luați astăzi în desbatere.

Acum, însă, avem a procede din nou la vot asupra propunerii de a se esclude D. B. Boerescu dintre miniștrii dați în judecată, fiind că votul ce s'a dat ei nu a intrunit majoritatea reglementară.

— Adunarea procede la vot, și rezultatul scrutinului este cel următor:

Votați	66
Majoritate reglementară	39
Bile albe pentru	17
„ negre contra	49

D. președinte. Adunarea nu a încuviințat escluderea D-lui B. Boerescu dintre miniștrii dați în judecată.

Acum, D-lor, am să vă consult asupra

unei opinii ce s'a emis de a se pune la vot în total conclusiunile raportului privitor la miniștrii cari sunt dați în judecată....

Uă voce. Acea acusare este deja votată.

D. P. Ghica. D-lor, mi se pare că, decât am mai pune această cestiune încă uă dată la vot, am face un lucru în contra regulamentului, în contra demnității acestei Camere, și în contra precedentelor cari au fost create de dēnsa, și mi se pare, decât nu mă încl, ar fi și în contra tutulor precedentelor cari au fost create în toate Camerele cu ocaziunea dărei în judecată a unui miuister acusat; nu se pôte de două ori vota același lucru.

D. Eug. Stătescu. Acesta este elementar.

D. P. Ghica. D. Eugeniu Stătescu are dreptate, când dice că acesta este ceva elementar. Am votat uă dată punerea în acusațiune în bloc a ministerului; acesta este un lucru votat care are autoritatea lucrului judecat.

S'a numit uă comisiune de punere în acusațiune, și acesta nu a gasit d'estule elemente pentru ca să acuse pe unii, și a lăsat la aprecierea Camerei decât aceia trebuie escluși sau menținuți; era pentru aceia, în contra cărora nu a găsit probe de acusare, a propus escluderea lor dintre miniștrii acușai. Este cu totul diferită această cestiune de scōtere a unor miniștri de sub acusațiune, de cestiunea care s'a decis de Cameră, și asupra căreia nu se pôte reveni. Acesta ar fi uă violare a regulamentului și a Constituțiunei, căci, după Constituțiune, uă dată se votēsă punerea sub acusațiune, nu de două ori; prin urmare, conclusiunile raportului trebuie menținute, și nu se mai pôte reveni asupra decisiunei luate uă dată de Cameră.

D. P. Grădișteanu. D-lor, eu sunt de părere contrarie aceleia susținută de D. P. Ghica, și cred că trebuie să votăm conclusiunile comisiunei. Din momentul ce un raport se prezintă înaintea Adunării, raportul acela trebuie a fi votat. În cazul de față, raporturi are mai multe feluri de conclusiuni: unele pentru menținerea în judecată a unora din miniștrii acușai; altele pentru escluderea unora din aceste persoane, și altele relative la câți-va miniștri pe cari 'l lasă la aprecierea suverană a Camerei.

S'a votat fie-care din aceste două ultime categorii de conclusiuni, arăt în privința acelorora pentru cari Camera era chiamiată să aprecieze, cât și în privința acelor pentru cari s'a propus escluderea. Trebuie, dără, neapărat să se voteze acest raport și în privința conclusiunilor relative la aceia pe cari 'l menține sub acusare.

Cred că, votându-se din nou, nu se violēsă cătuși de pucin autoritatea lucrului judecat.

Decă ar fi justă teoria emisă de D. P.

Ghica, noi nu am fi putut cătuși de puțin să mai votăm nici în privința acelor pentru care am votat. Dacă există autoritatea lucrului judecat, ar trebui să existe pentru toți, căci votul era dat pentru toți. Cu toate acestea, am votat în contra dărei în judecată a uciora din ministrii pentru care votaserăm deja să mergă în judecată, fără ca, prin acest vot din nou, să se fi violat autoritatea lucrului judecat.

Voc. Nu e așa.

D. P. Grădișteanu. D-lor, nu încapă denegațiune, încapă logică. Bine-voiți a-mi explica D-vastră cum, dacă autoritatea lucrului judecat există, cum de am putut să votăm din nou și să escludem pe acei în privința cărora există autoritatea lucrului judecat? Așa, dă, ori există lucrul judecat pentru toți, ori nu există lucrul judecat pentru nici unul. Mi se pare că nu puteți eși din această dilemă.

Apoi, care ar fi inconvenientul de a mai vota încă o dată? Oare nu cum-va vă temeți că, în privința acelor care au fost dați în judecată, se va fi schimbat convicțiunea din Cameră?

Voc. Nu, nu.

D. P. Grădișteanu. Și eu tot așa sunt convins ca și D-vastră, că se va găsi mai unanimitatea acestei Camere pentru darea în judecată, numai mi se pare că ar fi mai regulat să se voteze încă o dată, chiar când această formalitate n'ar fi indispensabilă, chiar când ar fi un lux. Dacă ar fi chiar un lux, n'ar putea să vatăm într-un nimic; din contra, lipsa acestui vot poate să fie interpretat în favoarea celor acuși. Căci, dacă raportul a fost adus din nou înaintea Camerei, a fost adus ca să se pronuncie Camera în privința acelor concludsiuni, în privința unor părți din concludsiunile aceluși raport. Intrebarea este, dă, rămân cei alți dați în judecată sau nu? Sunt concludsiuni propuse de comitetul de acuzare, și asupra căror Camera trebuie să și dea votul său, căci alt-fel poate ar fi o neregularitate, și această neregularitate ar trebui să nu existe.

D. Gr. Vulturescu. D-lor deputați, întrebarea D-lui P. Grădișteanu este, dacă pentru acei șese miniștri rămași sub acușiune, adică dacă în urma votului dat de către Cameră pentru eliminarea a câtor-va din ministrii dați în judecată, dacă acei șese miniștri se consideră tot ca rămași sub acușiune sau nu? D-lor, să ne punem în ipotesă că comitetul de acuzare, după investigațiunile sêle, după probele adunate, n'ar fi găsit pentru nici unul motive de escludere. Mai venea atunci comitetul înaintea noastră? Evident că nu. Pentru ce comitetul a venit din nou la Cameră ca să-i voteze concludsiunile sêle? A venit pentru că a găsit că sunt câți-va miniștri care crede că nu trebuie să fie trâmși înaintea justiției, căci nu a găsit probe îndestulătoare în contra

lor. Prin urmare Camera asupra cărora concludsiuni trebuia să se pronunțe? Avea să se pronunțe numai în privința părerii comitetului relativă la acei miniștri pe care îi crede el că nu trebuie să fie trâmși în judecată. Uă dată ce Camera s'a pronunțat asupra acestui punct, în cât privește pe cei alți acuși, nu mai este nevoie de un vot; căci comitetul n'a făcut alt-ceva de cât să respecte votul Camerei deja dat.

De aceea cred că nu este trebuință de nici un vot, căci noi n'am avut de cât să ne pronunțăm asupra acelor pentru care credea comitetul de acușiune că poate să fie escluși, iar pentru cei-alți nici nu mai poate fi cesiune de a se vota, ei sunt deja votați, dați în judecată. Prin urmare propun să trecem la ordinea zilei.

Voc. Închiderea discuțiunei.

Se pune la vot închiderea discuțiunei și se primesce.

D. Eug. Stătescu. Cer cuvântul contra închiderii discuțiunei.

D. președinte. Prea târziu.

D. E. Stătescu. Acesta mi se întâmplă tot-d'a-una.

D. președinte. Nu e vina mea.

D. E. Stătescu. Tot-d'a-una când cer cuvântul mi se dice că este prea târziu.

D. președinte. Dacă dicit acestea ca să te acuzi pe D-ta o înțeleg, dar dacă o dicit ca să mă acuzi pe mine n'o înțeleg. (ilaritate).

D. E. Stătescu. Am dis'o ca să accentuez că de câte ori cer cuvântul se întâmplă de mi se dice că este prea târziu.

D. președinte. Tot-d'a-una când este prea târziu, biuroul este dator să declare că e prea târziu.

Acum pui la vot trecerea la ordinea zilei asupra cesiunei d'a se vota din nou darea în judecată.

Voc. Ordinea zilei.

Adunarea trece la ordinea zilei.

D. președinte. Acum avem alegerea membrilor pentru complectarea comitetului de acușiune.

D. B. Ghergheli. D-le președinte și D-lor deputați, s'a comis o nedreptate din cele mai mari cu votarea pensiunei D-lui general Macedonski. Familia sa suferă grozav de mai mulți ani, și v'asți ruga să puneți la ordinea zilei astăzi petitiunea care este dată de mai mult timp de acea familie pentru un militar care a servit țerei 35 de ani; cred că este just ca să se ocupe Camera ați de acea cerere, ca să i se dea pensiunea cuvenită dupe grad, conform legii; și cred că nici onor. guvernul se va opune d'a se pune la ordinea zilei pentru astăzi.

Voc. Să se pue la ordinea zilei.

D. N. Fleva. D-lor, am auzit pe onor. D. președinte că astăzi are să se pue la ordinea zilei complectarea comitetului de acușiune, și fiind că unul din onor. mei

amici, în urma demisiunii ce'mi am dat ieri, mi a arătat dorința de a mă pune din nou pe listă, pentru ca onor. Adunare să nu facă o lucrare care ar putea să fie zadarnică și fără folos, aș ruga respectuos pe onor. Adunare să nu mă pue pe acea listă, fiind că persist în demisiunea mea.

D-lor, în urma desbaterilor de ieri, eu cred că nu mai este de nici un interes să mă figurez între persoanele care trebuie să susție acușiunea. Esemplul ce a dat Adunarea ieri a fost un eșec de moderațiune, căci acei care au vorbit în contra au dis că noi susținem cesiunea ast-fel cum am pus-o numai pentru resbunare, pe când noi am susținut-o pentru interesul justiției și pentru egalitatea înaintea legilor.

Pe lângă acesta este bine chiar pentru această Cameră și pentru interesul cauzei, să mergă înaintea curții de casațiune ca să susție acuzarea, somitățile țerei care sunt advocați, deputați, și care sunt în destul număr în această Adunare, ca să se dovedescă cu acesta o dată mai mult, că acușiunea adusă foștilor miniștri nu este opera numai a unui partid, ci a tuturor fracțiunilor partidului liberal, și ast-fel și acușiunea va fi susținută de națiune, iar nu de cutare său cutare persoană.

D. D. Brătianu. D-le președinte, vă rog să interveniți pe lângă onor. Cameră ca în numărul celor demisionați din comitetul de acuzare, să mă considere și pe mine și să alegă pe alt-cine-va în locul meu care să fie mai competente în asemenea materie.

D. G. Misail. Fac declarațiune solemnă, D-le președinte, că dacă onor. Cameră mă manține în acest comitet, atunci mi voi da demisiunea din Cameră și tot nu voi merge înaintea curții de casațiune.

D. G. Danielopolu. Am aflat de la mai mulți amici ai mei că ar dori să se însăreneze și pe mine cu misiunea de a susține înaintea curții de casațiune acușiunea ce se aduce foștilor miniștri. Eu am rugat pe D. președinte al acestei comisiuni, pe D. D. Brătianu, ca, dacă e cu putință să se amâne alegerea membrilor carei au să susție acușiunea pentru o altă sesiune care se va convoca dupe vacanță, pentru că sunt mulți deputați, său cel puțin sunt eu unul, care n'am putut să studiez un dosar de 800 pagini, din care 600 conțin numai ca acte justificative. Sciti, D-lor, că în materie de justiție criminală nu se poate merge numai cu convicțiuni intime, trebuie ca cine-va să fie înarmat cu probe legale; și aceste probe trebuie a fi studiate. Ei bine, eu abia am avut timpul să citesc a decea parte din acest dosar; și asemenea acte nu se citesc ca un romanț, trebuie bine maturite. Așa dar, dacă nu se amână până după vacanță, pentru o două sesiune, numirea noilor membri în comitetul de acușiune, eu vă declar că nu pot să iau parte în această comisiune,

până nu mă voi convinge despre probele ce există. Permiteți-mi să vă spun, D-lor, că am o procedură a mea proprie în asemenea împrejurări. Când am să susțin un proces, nu-l accept cu condițiunile evasive, ci mai întâi studiez dosarul, mă conving despre probele ce există, și apoi-l accept.

Voese dar ca și în această chestiune, când mă voi însărcina cu această misiune, să știu că am pe lângă convingerea morală, și convingerea juridică că voi putea adjuge la rezultatul dorit. De aceea, dacă e vorba să dați votul astăzi, și să mă numiți și pe mine în comisiune, vă declar că nu pot să primesc această sarcină în necunoștință de cauză. Am pretențiunea să mă cred între oameni serioși, și fiind că n'am studiat acest dosar, nu mă pot pronunța că primesc să susțin acuzațiunea nici cu condițiune, nici fără condițiune.

Dați-mi dar timpul material ca să studiez dosarul, lăsați pentru o altă sesiune alegerea membrilor acestei comisiuni, și dacă mă voi convinge că sunt probe juridice palpabile contra acuzaților, atunci voi fi eu cel d'ântâi care voi solicita onoarea de la Camera ca să mă numescă în această comisiune.

D. N. Dimancea. D-lor, membrii ce vom alege în comisiunea de acuzare negreșit că au să studieze chestiunea, și apoi să meargă înaintea justiției. Dar să fie bine înțeles că D-lor nu se pot prezenta înaintea curții de casațiune de cât atunci când Camera va fi în exercitiul mandatului său. (întreruperi). Da, D-lor, să nu se înaintede dosarul la casațiune de cât atunci când va eși decretul pentru convocarea Camerei, pentru că e interesul țerei ca Camera să fie aci când se vor judeca ministri. Nu înțeleg D-lor, nici o grabă, întâi pentru că trebuie timpul necesar ca să se studieze actele; și al doilea, pentru că nu e nici un cuvânt pentru a grăbi lucrul. D. Daniilănu să facă bine să primească, să studieze chestiunea până când se va deschide Camera, și atunci se va putea prezenta înaintea curții de Casațiune, căci va avea tot timpul să se convingă până atunci de culpabilitatea acestor persoane.

Cred dar, D-le președinte, că putem chiar astăzi să alegem această comisiune.

D. G. Vernescu. Mie mi se pare lucru extraordinar ca onor. D. Dimancea să propună Camerei ca judecata ministrilor să nu aibă loc de cât când Camera va fi în sesiune; cu alte cuvinte, după ce acuzații au stat sub greutatea acuzațiunii nouă luni de zile până să se facă instrucțiunea, să mai stea încă șase sau șapte luni ca să aștepte sesiunea ordinară. Onor. D. Dimancea crede că numai când cineva este arestat în prevențiune are dreptul să fie judecat cât se poate mai curând? Apoi D-lor, este un mare interes pentru or-

care acuzat ca să se judece îndată ce procedura este îndeplinită, și prin urmare în dată ce procedura pentru acuzarea ministrilor este îndeplinită, ar fi o erimă ca să nu se judece cât mai curând posibil. Așa dar nu înțeleg principiul pus înainte de D. Dimancea, pentru că nu este permis Camerei să mai țină pe acuzați încă șase luni sub acuzațiune. Această nu ar fi demn pentru Camera, nici conform cu legea, și cred că propunerea D-lui Dimancea se va înlătura. Ori-cât de briaute ar fi acuzațiunea ce ar putea să facă unii din noi, cred că amânarea nu se poate obține, pentru că Adunarea nu poate să facă acesta pentru o apărare mai briaută, pentru cuvântul că nu se poate ține în supresiune onoarea unor oameni ași întregi. Acei cari au format actul de acuzațiune, cari au adunat toate probele, cari au studiat chestiunea nouă luni de zile, sunt destul de pregătiți ca să meargă să susțină acuzațiunea înaintea curții de casațiune; afară numai dacă sunt moralmente căzuți în opiniunea lor, afară numai dacă sunt convinși că acuzațiunea ce au făcut este nedreptă.

D. G. Danielopolu. Nu voese să judec soluțiunea chestiunii puse înainte de D. Vernescu, n'a fost în intențiunea mea cătuși de puțin să țin pe foști ministri sub apăsarea unei acuzațiuni ce cade pe capul lor; dar cred că a se amâna pentru cât-va timp alegerea comisiunii, nu este o apăsare pe capul foștilor ministri acuzați; căci se poate întâmpla ca instrucțiunea să se facă și de persoanele care le veți numi din nou în comisiune, ca să se convingă pe ele însuși. — Am vorbit numai relativ la mine, fiind că am auzit pe mai mulți amici propunind să mă numescă în comisiune; și de aceea am declarat că nu pot accepta acest mandat fără ca mai întâi să studiez dosarele; și ărași, nu pot primi cu condițiunea de a demisiona în urmă, pentru că acesta nu mi se pare mie un lucru serios, și nu poate cineva după mine, să se pronunțe asupra unui lucru de cât după ce l'a studiat cu capul, cu mintea lui. Aceste considerațiuni mă fac să nu pot primi astăzi această însărcinare. Cei ce mă cunosc știu că nu am obiceiul nici nu e în caracterul meu de a mă da în lături sau de a mă codi; cu toate acestea nu pot să mă depărtes de la premisele obicnuite ale raționamentului meu, de la trecutul meu, ca să accept fără să judec; și nu pot să judec fără să discernes; și nu pot să discernes fără să citesc; și nu pot să citesc fără să am timpul material. Nu se citește o piesă de atâtea pagini în 7 ore cât mi-au rămas pentru citire după ocupațiunile ce am avut cu legea timbrului; mi se pare că a citi numai ca să trec peste file, nu va să dică a citi; și cum am dis nici chiar romanțele nu se pot citi ast-fel.

In fine, voese să manțin obiceiul meu

ca să nu-mi impun un mandat de cât în urma unei depline convingeri de a-l putea îndeplini.

D. Eug. Stătescu. D-lor, sunt cu totul de opiniunea D-lui Vernescu, că judecarea cauzei nu trebuie și nu poate să se amâne în defnit. Nu împărtaşem erii cătuși de puțin modul D-sale de a vedea, când făcea rechizitorul comitetului de acuzare, și lăsa a se înțelege că membrii acestui comitet ar fi astăzi în contradicțiune cu convingerile lor de astăzi-vă. Acum, însă D. Vernescu are dreptate. Evident că instrucțiunea fiind terminată, actul de acuzare fiind gata, trebuie să se procedă la judecată, de și legea nu prescrie nici un termen. Să-mi permiteți însă ca să arăt că e mijloc de a se concilia această necesitate, cu obiecțiunile foarte legitime ale onor. D. Daniilănu. Este adevărat că pentru membrii cari n'au făcut parte din comitet, cari prin urmare nu cunosc numeroasele acte, coprinse în voluminoasele dosare ale instrucțiunii, este imposibil să se prezinte înaintea curții de casațiune înainte de a fi citit și de a fi studiat. Nu vor avea însă acei membri timpul să se pregătescă? — Este a dice că o dată comisiunea numită curtea de casațiune va putea imediat să și sorocescă procesul? Nu. D-lor, curtea de casațiune nu va putea să dea termen de cât atunci când va fi fost sesisată de cel în drept, de delegațiunea însărcinată de Camera pentru a susține acuzațiunea. Stă dără în mâna comisiunii de acuzare ca să sesisese curtea de casațiune atunci când va crede că e gata și că poate să o facă. Așa dără membrii comisiunii vor avea tot timpul să studieze dosarul, și ast-fel îngrijirea legitimă exprimată de confratele meu D. Daniilănu va fi înlăturată.

D. G. Cantili. Dără dacă nu se va convinge?

D. Eug. Stătescu. Este evident că în contra convingerilor intime nimeni nu poate fi silit să susțină o acuzațiune înaintea instanțelor judecătorești; dără nu este un remediu și la acesta? Nu se poate ca, dacă vre un membru va găsi din studiul actelor că nu are destule probe ca să susțină acuzațiunea atunci să se abție sau să se retragă din comitet?

D. G. Vernescu. Ce ar însemna înaintea justiției când vor veni cei însărcinați de Camera să dică: n'am găsit elemente de acuzare?

D. Eug. Stătescu. Mi place să cred, pentru demnitatea și onoarea acestei Camere că într-o chestiune atât de gravă nu se va găsi nimeni care să facă ceea ce dică D. Vernescu, și să dea un asemenea spectacol înaintea justiției.

Mi place să cred că convingerile de astăzi-vă e-au sincere, și că atunci când am dat în judecată pe fostul guvern avem simțimentul că facem un act de justiție și de înaltă moralitate politică. Eră dacă de

atunci atât de mult s'a schimbat lucrurile și omenii, în cât ceea ce atunci se găsea condamnat și criminal, astăzi să se privească ca nevinovat și vrednic de ertare; decât în curs de șese luni atât de mult a putut să slăbească simțul moral în această țară, în cât astăzi să nu se mai găsească un om cu destul curaj civic, care să meargă să susțină cauza țerei înaintea justiției, atunci mai bine să o spunem curat și pe față, ca s'o afe și țera; atunci mai bine să nu ne mai frământăm în qadar; ci să amnistiam și noi pe culpabili într'un mod formal, precum s'a amnistiat și în alte sfera. . . (Aplause prelungite).

Cred, D-lor, însă că ceea ce a făcut Adunarea Legiuitoare astăzi veră răspundea atât de mult simțimentului de justiție, și simțimentului general al țerei, în cât ea va avea curajul să urmesse până în sfârșit datoria sa. (Aplause). Și pentru această pot lua de martur pe éosul D. Vernescu: D-sa, ca și Camera întrégă, ca și totă țera era convins că acei omeni erau culpabili, că faptele ce i se imputau erau adevărate. Căci, D-sa era atunci ministru și ministru de căpetenie; și nimeni nu mă va convinge că dacă D-sa ar fi crezut atunci ceea ce pare a crede azi, că Camera făcea un act nedrept, un act de pasiune sau de răsunare, ar fi primit un singur minut să stea pe acele bănci și să fie în guvern reprezentantul chiar al acestei majorități nedrepte și pasionate!

D-sa însă a stat în guvern. D-sa a aprobat darea în judecată a foștilor ministri. D-sa împărtașea convingerea țerei întregi că acei omeni erau culpabili, și a fost cu totul de acord în această și cu majoritatea acestei Camere. Dar a ridicat óre-care înduoceli, óre-care mici obiecțiuni, această a fost pe urmă destie pur de formă, nici cum pe chestia de fond chiar.— Singurul lucru în privința căruia se înduocia D. Vernescu ca ministru și ca deputat era în privința punctului de a sci dacă Camera avea și dreptul de arestare pe lângă cele-alte drepturi de instrucțiune. Atât și nimic mai mult!

Ar fi dără foarte rău venit D. Vernescu astăzi să se ridice în censor, și să ne arunce bănueli și acuzări, cari ar putea să cletine autoritatea morală a aceluia act la care s'a asociat. Acesta ar fi de un rău cetățen, n'ar fi nici drept, nici politic, ar fi actul unui om care își schimbă opiniunile după împrejurări! (Aplause). Și nu D. Vernescu va da țerei un asemenea exemplu.

Când m'am retras de la guvern, am făcut-o fiind că starea sănătății mele nu mi mai permitea să suport următoarea sarcină. Eram hotărât să plec în străinătate. Cu toate acestea în fața atâtor defecțiuni, când Camera mi ar face onóra să mă numească în comitet, așa crede de datoria mea să nu declin această onóra, și chiar

dacă ar trebui să succed unei așa de grele sarcini, nu voi alerga la subterfugul pentru ca s'o înlătur de la mine.

Voi pune însă la această următoare condițiune, una singură: ca comitetul de acuzare să nu fie compus dintr'una singură nuanță a partitului național; ci de toate nuanțele care îl compun, și care au participat la darea în judecată.

Punerea sub acuzare n'a fost opera unei singure partite; ci a tuturor partitului liberale întrunite. Trebuie dără ca toate elementele cari compun partitul liberal-național să fie reprezentate în comitetul de acuzare, și să își susțină opera înaintea curții de casațiune. Numai așa actul nostru autoritatea și solemnitatea cu care trebuia să presiede. Acesta este următoarea condițiune de onóra și de demnitate pentru partitul național.

S'a dis în cel-alt Corp că membrii comitetului de acuzare ar fi îmbrăcați cu cămașea Dejanirei. De ar fi așa, lealitatea ar cere ca să nu lăsăm această sarcină numai asupra unora; ci toți împreună să o purtăm și să scăpăm țera de arsura cu cari o amenință reacțiunea.

Etă, ce ar fi just, ce ar fi demn; dacă însă comitetul nu s'ar mai putea compune de cât de urmă singură nuanță, atunci o declar de mai înainte că nu aș primi să fac parte dintr'un asemenea comitet; atunci ar fi mai bine să amnistiam pe toți; și să dicem că n'am știut ce facem.

Cred însă că simțimentul politic, simțimentul de demnitate vorbește încă atât de tare în inimile tuturor, în cât nu se va abandona aceea: ce s'a început în aplausele unanime ale națiunii întregi. (Aplause).

D. G. Misail. Dără să mergeți toți, căci este actul țerei, nu al unui partid.

D. P. Grădișteanu. Cestiunea pusă de onor. D. Daniilău, ca simplă cestiune personală în ceea ce l privește numai pe D-sa, s'a dat din partea D-lui Stătescu cu totul alte proporțiuni. D. Daniilău dicea pur și simplu: nu cunosc încă actele; am trebuință de timp să le studiez și prin urmare nu pot primi să fac parte din comitet într'un mod condițional. Și avea dreptate D. Daniilău din toate punctele de vedere. Actul de acuzare trebuie imediat să se ducă înaintea curții de casațiune. De cine să se ducă? De comitet. Dără D. Daniilău, dacă ar primi să fie acum ales, prin această ar face un act de acceptațiune și n'ar mai putea să vie în urmă să își dea demisiunea, fără să cadă în contradicțiune.

D. Gr. Vulturescu. Vorbiți pentru D. Daniilău?

D. P. Grădișteanu. Déca D. Vulturescu se crede așa de tare în cât să mi dea lecțiuni cum trebuie să vorbesc, l rog să amâne această pentru altă dată, fiind că acum nu sunt dispus a primi lecțiuni de retorică de la D-sa.

Voci. Continuați, lăsați întrerupțiunile.

D. P. Grădișteanu. Așa dără, D-lor, repet încă următoarea și dic că cestiunea pusă de D. Daniilău a luat alte proporțiuni din partea D-lui Stătescu.

D. Stătescu dice că nu înțelege că în această comisiune să fie membri numai de urmă coloră politică; nu voesc ca comisiunea să fie unicoloră, cere să fie compusă din toate nuanțele cari au compus partitul liberal-național.

Când am auzit cuvintele acestea din partea D-lui Stătescu, mi s'a părut că D-sa face istorie veche asupra diferitelor nuanțe ale partitului liberal-național. Acesta a existat dără a existat ca istorie, și astăzi D-vostri voiți să faceți apel la aceste nuanțe ca să le redați următoarea viață cu ocasiunea actului de acuzare al foștilor ministri? . . .

D. Gr. Vulturescu. Vă pare rău?

D. P. Grădișteanu. Nu este cestiunea dacă mi pare rău sau nu; cestiunea este dacă acele nuanțe mai sunt sau nu, și când mă u'it pe acea bancă văd că guvernul reprezintă într'un mod necontestabil imensa majoritate a acestei Adunări, dar nu reprezintă toate nuanțele partitului liberal. Așa dar pentru ce mai faceți apel la diferitele nuanțe care au compus partitul liberal-național? Eu declar că nu voi urma limbajul onor. D-lui Stătescu; nu că dără nu am convicțiune ca și D-sa despre culpabilitatea a foștilor ministrii, cel puțin în privința a trei dintr'eișii a căroră dare în judecată am votat-o.

Am votat pentru D. Lascar Catargi, pentru Alexandru Lahovari și pentru D. general Florescu. Iată trei ministrii pentru care am avut convicțiunea că sunt culpabili.

D. B. Ghergheli. Toceam pentru aceea te vom numi în comisiune.

D. P. Grădișteanu. Puteți vota, dar nu mă puteți numi.

D. B. Ghergheli. Te vom numi și D-ta să îți dai demisiunea ca să te cunoască țera.

D. P. Grădișteanu. Mă cunoște de acum, fiind că vorbesc; și vorbele noastre se publică în *Monitor* și prin urmare țera va vedea că nu primesc.

Ași dar, D-v., să nu vă puneți pe acest țărăm și să nu diceți că este următoarea defecțiune, și apoi să faceți apel la partitul liberal-național voind ca această operă să rămâie ca opera a vechiului partit național, adică partitul național să fie în această împrejurare reprezentat și menținut în întregime lui. Dar peac acum nu s'a făcut nimic spre a se menține această unitate a partitului național; din contră, s'a strigat necontentul în Camera ca și în întrunirile care au fost făcute afară de Camera că trebuie să fie unicolor. Unicolor se dicea din toate părțile. Unitate de nuanță pentru ca să fie unitate de acțiune, unitate de

vederi pentru ca să fie forte guvernul, și astă-đi D-v care strigați pênă aci la unitate de vederi și de nuanță, tocmai pentru ca să aveți mai multă forță, astă-đi vi se pare că ar fi uă lipsă de forță acea unitate de vederi și de nuanță! Apoi mi se pare că vă puneți în contradicțiune cu D-v. înșivă. Sunteți destul de forți, sunteți destul de viguroși și trebuie să aveți destulă încredere în D-v. înșivă pentru ca să nu vă temeți de micile nuanțe pe care ați putut să le lăsați la uă parte, de și făceați parte din acest mare partid național liberal, numai ca să aveți unitatea și să fiți sioguri la putere. Acastă unitate uă aveți, puterea uă aveți, dar trebuie precum aveți acastă putere, să aveți și întreaga datorie și întreaga răspundere.

D. I. Brătianu, președintele consiliului. Mi se pare foarte ciudată teoria onor. D. P. Grădișteanu, care ținde a dice că dacă uă nuanță a partidului național liberal, nu se mai află la guver, și a schimbat simțimintele.

D. P. Grădișteanu. N'am ăis acosta. Cor cuvântul în cestiune personală.

D. președintele al consiliului. Mai întâi, D-lor, guvernul n'are nici un rol în privința acuzării foștilor miniștri; acuzarea este un drept pe care l'exercită Camera în mod cu totul independent de guvern.

A putut dar să fie nuanțe în guvern și a putut să se schimbe acele nuanțe; dar nu pentru că uă nuanță nu mai este reprezentată în guvern, ea și schimbă și simțimintele și opiniunile seale.

Onor. D. P. Grădișteanu nu pôte să tăgăduască și a mărturisit D-sa singur că toate nuanțele partidului liberal au dat în judecată pe foștii miniștri, unii creând mai vinovați pe unii miniștri și alți pe alți, dar în fine precum a spus-o și D-sa, acuzarea a fost unanimă, fiind-că nici D-sa nu făcea excepțiune. Ei bine acastă unanimitatea dispărut ea astă-đi?

D. P. Grădișteanu. Nu mă duc să susțiu acuzarea; dar nu m'ă schimbat opiniunea.

D. președintele al consiliului. Dacă este vorba de nuanțe, acastă observațiune a înțelege-o când ar fi cestiunea de uă afacere politică unde guvernul ar fi implicat, și atunci aș înțelege că D. P. Grădișteanu să dică: votez în contra guvernului actual, nu mai am încredere în el, fiind-că nu reprezintă ideile mele; dar acest act nu privește pe guvern, privește pe Cameră.

D-v. ați crezut că sunteți în trisă necesitate ca să faceți act de justiție și l'ați făcut; dar ore fiind-că toate acele nuanțe nu sunt adă reprezentate în guvern, acosta a putut să le schimbe simțimintele, convicțiunile lor în cestiunea de față? Atunci ați ăis toți că națiunea v'a cerut să trămiți pe foști miniștri înaintea curții de casațiune, ați ăis că aveți un mandat impe-

rativ de la alegătorii D-v. pentru acosta. Prin urmare opiniunea generală mai a tuturor alegătorilor care v'au trămis aci, dupe cum ați ăis-o și înșivă, a fost ca să faceți cu acei miniștri act de înaltă justiție națională. Cum s'au schimbat toate acestea astă-đi? Pentru ce reveniți asupra hotărârii D-v? Fiind-că dacă la început ați crezut că sunteți dator să faceți un act de justiție pe care vi la cerut țera cu acei miniștri, sunteți dator să mergeți în acosta afacere pênă la fine. Nu se pôte ca D-v. să vă fi manifestat convicțiunea numai într'un mod platonice și să nu vă împliniți datoria pênă la fine, mergând a vă susține opiniunile înaintea curții de casațiune, de la care țera așteptă justiție.

Nu puteți dar astă-đi face alt-fel de cât său că scoteți de sub acusațiune și pe acei cari au mai rămas; sau să considerați ca destulă satisfacțiune pentru țera simpla acusațiune ce li s'a făcut, și să l'grațiți; sau în fine să mergeți toți căți l'acusat și să l'urmăriți, și să dați tot concursul D-v. pentru acosta pênă când curtea de casațiune l'va judeca. Alt fel, lumea ar fi în drept să creă că ați făcut un act de oportunitate, nu de justiție, că ați fost conduși de interesele momentului a l'da în judecată era nu de dreptate; că pe cât timp v'ați crezut amenințați de ei că or mai putea fi la putere, l'ați dat în judecată, astă-đi însă când numai sunteți în asemenea pozițiune, ne mai temându-vă de uua ca acosta, l'lăsați în pace.

Acum eu nu văd pentru ce amestecați guvernul în acosta afacere care nu privește de loc pe guvern și care aparține numai Camerei, când ea voește a face un act de înaltă justiție națională, având pentru acosta mandat de la alegători.

În resumat dar acei celvor fugi de a și îndeplini datoria lor pênă la capăt vor dovedi că fac justiție după oportunitate, după interesele de moment, după interesele de partidă, iar nu după adevăr și dreptate.

D. D. Giani. D-lor, cu cât de înalt a păs cestiunea acosta D. Stătescu, cu atât am vădut că a lăsat-o să cadă jos D. I. etre Grădișteanu.

În adevăr, D. Stătescu a arut dreptate când a ridicat acosta cestiune la înălțimea unde ea trebuie să fie pusă, cu ocaziunea cuvântărei D-lui Danieleanu, care nu s'au crezut în drept de a primi sarcina ce Adunarea voia să l'înpună ca să mergă înaintea justiției și să susție acest act care s'a început sub nisce auspicii așa de frumoase.

Dar D. P. Grădișteanu a găsit cu cale să spună că acest act aparține partidului național, aparține numai unui program politic și că prin urmare D-sa crede că acosta sarcină se cuvine să se înpună dupe nuanțele din care este compus actualul guvern.

Ei bine, D-lor, când onor. D. P. Grădișteanu ne a făcut istoricul de la început al acestui vot al Camerei, să m'ă permită și D-sa a l'spune că și D-sa, împreună cu noi, cât și cu persoanele care se află atunci pe banca ministerială și care reprezintă toate nuanțele partidului liberal național, au luat parte la darea în judecată a foștilor miniștri; deosebirea însă între unii din membrii Cabinetului de atunci și între uă mare parte lin D-nii deputați era numai în ceea-ce privește instrucțiunea; căci unele din persoanele care erau la guvern nu înțelegea că Adunarea ar fi avut dreptul să facă instrucțiunea. Din acest singur punct de vedere era deosebire între unii și cei l'alți dintre noi; astă-đi însă nu mai pôte să fie vorba de acosta; actul este făcut, nu pôte fi prin urmare vorbă de partid, nici de desbinarea lui; nu pôte să se dică astă-đi că nu sunt reprezentate toate nuanțele pe banca ministerială, pentru că nu vedeți D-v. că sunt numai șapte portofolii ministeriale pe când noi suntem 150 de deputați și pôte fiecare cu ideile și cu principiile noastre separate, prin urmare nu este drept să se mai vorbescă despre acosta. (nteruperi) Onor. D. Ferichide m'ă face uă interrupțiune, dicându-mi:

Apoi comitetul care a lucrat pênă aci nu era ore compus numai de uă nuanță? Să vă spun pentru ce comitetul era compus numai de o nuanță. Când s'a ales acest comitet nu era vorba ca el să reprezinte cutare partid sau sutare nuanță a unui partid, ci era numai vorba de aceia care erau de părere ca instrucțiunea să se facă de Cameră. Șitiți că atunci erau două păreri: erau unii de părere că instrucțiunea nu trebuie să se facă de Cameră pe cât timp părerea celor alți era contrară. Cum dar voiați D-văstră ca în comitet să se fi numit persoane cari susțineau că instrucțiunea nu trebuie să fie făcută de Cameră.

Etă dar cum s'a făcut atunci. Nu era vorba de partite, o repet încă uă dată, ei de circumstanțe, de împrejurări, adică pentru uă anume cestiune care a făcut să se desbine în două tabere partidul național.

Dăr astă-đi suntem ore în aceeași situațiune? Merită comisiunea să i se atribuie de către D. Vernescu defectiunea? Eă, D-lor, nu pot crede ca D-nii Mirail, Costinescu cari au dat dovadă de uă lucrare nepregetată, cari au dat dovadă de bun cetățeni, — nu cred că D-lor sunt capabili de defectiune. Dără ce ne-au spus D-lor? Ne-au ăis: Ni se pare că ceea ce eram dator să facem, am făcut în cercul posibilității. Pôte am putea să ne presintăm chiar și înaintea curții de casațiune; dăr ca cestiune numai de deferență, de modestă către acosta onor. Cameră, ne credem achitați de însărcinarea ce ni s'a împus. — Cum dără vine D. Vernescu să

dică înaintea noastră că aceia din membrii comisiunii de instrucțiune cari s'ar retrage, cari n'ar persista în mandatul lor, abandonădă cauza, cad în defecțiune?

Așa dără cuvintele duse de D-nu Vernescu că membrii comisiunii de instrucțiune trebuie să aibă curagiul de a-și susține însile opera ce au făcut, nu sunt aici la locul lor.

Uă voce. Vorbiți cu mai mult sânge rece.

D. D. Giani. Sunt cu destul sânge rece; dără când ved că acei cari voiesc a se pune la adăpost vin și impută altora că nu vor să lucreze, vin și împotă defecțiune tocmai acelor cari au probat multă bună-voință și mult sentiment de cetățenie, atunci mai că nu mă pot stăpâni. (Aplause).

D-lor, etă cuvintele pentru cari unii din membrii comitetului de instrucțiune doresc să fie înlocuiți. D-lor vin și ne dic: instrucțiunea s'a terminat; credem că nu mai pôte fi vorba de opiniuni contrarie în ceea ce privesc susținerea acușățiunii înaintea curței de casațiune; ast-fel, vă rugăm să numiți, să onorați și pe alții cu această sarcină; noi credem că ne-am împlinit-o pe a noastră. — Acăsta, D-lor, este cestiunea, nimic mai mult nimic mai puțin.

În acăstă privință eu unul sunt cu totul de opiniunea onor. D. Stătescu, și uă spun cu atât mai mult că eu nu mă retrag; dăr mă voi retrage negreșit deca unii din D-văstră ați voi să faceți dintr'un act de așa mare gravitate cestiune de nuanțe politice. Nuanțe politice, când toți au primit de la alegătorii noștri mandatul de a trâmte înaintea casațiunii pe fostul guvern! Nuanțe politice când cu toții am votat darea în judecată! (Aplause).

Deca acăstă acușățiune nu se va putea face, — deca vom fi nevoiți să amnistiam pe foștii miniștri, cel puțin să fie atunci bine constatat că totă răspunderea este a acelor cari vin și creadă Camerei uă asemenea situațiune; cari prin discuțiunii de aseu eni natură vin și slăbesc puterea morală a faptului, cari vin și aruncă batjocură asupra unei opere de cea mai mare gravitate. (Aplause).

Acum, D-lor, în ceea ce privesc pozițiunea amicului meu D. Danieleanu, găsesc că cestiunea e foarte simplă și pozițiunea D-séle foarte lesne de regulat. D-sa a dis că are trebuință a studia dosarele.

Dăr mai întâi, în ceea ce privesc acest studiu, știți D-văstră cu ce vom sesisa pe curtea de casațiune? Numai cu simplul acest raport? Vă amăgiți. Știți prin ce vom sesisa pe curtea de casațiune? O vom sesisa printr'un requisitoriu care va aparține comisiunii de acușățiune numită de D-văstră.

Ați văcut că noi am urmat în acăstă

cestiune, cât s'a putut, procedura ordinară.

D. N. Fleva. Afară de arestare.

D. G. Cantili. Acăsta în contra voinței D-tale. (Haritate).

D. D. Giani. Acolo, D-le Fleva, noi am derogat; priimesc derogățiunea acăsta asupra noastră, și uă păstreț ca un apanagiul al meu.

Actul se va dresa de comitetul de acușățiune, și el va face acăsta printr'un requisitoriu. Acest requisitor se va face de noi într'un mod solidar, se va face de toți acei cari sunt convinși de culpabilitatea miniștrilor puși sub acușățiune, și sunt încredințat că D. Danieleanu era convins despre acăsta înainte de a face parte din acăstă Adunare; că pentru D-sa acăstă cestiune este cunoscută, de ore-ce D-sa a lucrat împreună cu noi la returnarea acelu regim pe care l'am pus în judecată.

Astă-și nu există de cât multiplicitatea faptelor descoperite.

Înțelegeți foarte bine, că nu este cine-va legat de toate faptele, și că numai deca toate ar fi de natură să convingă, numai atunci să susțină acușățiunea pe temeiul acelor fapte. . . . (Intreruperi); Dăr sunt fapte cunoscute; și întreb în țesă generală ore D. Danieleanu, care a fost din acei candidați ai colegiului al III-lea de Ilfov combătuți în un mod nedema de acel guvern, nu pôte să scie ce s'a petrecut cu ocaziunea acelei alegeri? Etă un cap de acușățiune, cel puțin asupra căruia D-ta este destul de edificat; ei bine, opresce-te aci, căci restul l'ieați eu asupra mea.

Pentru numele lui Dumedeu, să nu mai spunem că avem trebuință de studiat nice fapte atât de notorie.

D. G. Danieleanu. Din acel minister făcea parte și D. Cantacuzino și D. Rosetti, și pe aceștia i-ați scos de sub acușățiune. Prin urmare vedeți că ați putut reveni asupra votului D-văstră.

D. D. Giani. Deca s'au scos căți-va, acăsta va să dică că și cei-l-alti trebuie excluși?

Unde noi am descoperit uă comunitate de lucrări, acolo am menținut acușățiunea; érá unde am găsit uă acușățiune individuală, cum a fost cu D-nii Rosetti, Cantacuzino și alții, comitetul a propus escluderea, și de aci nu se pôte dice că deca am exclus pe unii trebuie să i escludem pe toți.

Așa dăr, vă rog D-le președinte, și onor. Adunare, și vă conjur să alegeți în acest comitet din toate nuanțele partitului liberal, ca să mergă înaintea curței de casațiune să susțină acușățiunea pentru că numai ast-fel putem face uă operă consumată, uă operă impusă de datoria noastră, pentru că numai așa putem ajunge la un șnit bun, numai așa vom fi logici în totă procedura parlamentară de astă veră până acum; alt-fel vă declar că voi fi silit și eu a mă re-

trage din comisiune, și să dic că deca este vorba să facem uă primenélă radicală, faceți-o și cu mine, ca unul care sunt vechiu în comitet, și atunci răspunderea va cădea asupra acelor cari au dat nascere acestor încercături (Aplause).

D. G. Cantili. D-lor, voi uă adăgi și eu câte-va cuvinte pe lângă cele duse de D. D. Giani în acăstă cestiune.

Dără mai înainte de toate voi manifesta regretele mele pentru tonul care s'a pus în acăstă cestiune, care este de natură să slăbescă efectul moral ce trebuie să aibă în țară actul de suveranitate făcut de Camera Legiuitoare. (Aplause).

Ar fi trebuit mai întâi să ne întrebăm pur și simplu deca voim ori nu să înlocuim vechiul comitet prin altul ales din noi care să mergă să susțină acușățiunea? Mi se pare că Adunarea nu pôte schimba comitetul ales astă-seră, fără a călca votul ce a dat atunci în acăstă privință. Ce a dis Camera astă veră? A numit un comitet care să susțină acușățiunea înaintea curței de casațiune. Acăsta e un ce care nu se discută.

Uă voce. Principiu.

D. G. Cantili. Principiul era acușățiune făcută în contra foștilor miniștri, acușățiunea cu care era însărcinat acest comitet, și se mai discută atunci și cestiunea aceea de a se scie deca comitetul era în drept a face și instrucțiunea, și Camera a dis că trebuie să facă și instrucțiunea; așa în cât acest comitet era investit cu îndoită însărcinare de a face instrucțiunea și acușățiunea înaintea curței de casațiune.

Vă întreb pe D-văstră acum pot acele persoane alese uă-dată în comitet să mai dimisioneze? neapărat că nu.

D. N. Fleva. Pot ca să te alégă pe D-ta în loc.

D. G. Cantili. D-ta nu ești în drept să te adresezi la mine, căci eu nu eram atunci deputat, și ast-fel mă pot exprime acum în totă libertatea și independența, căci nu am nici un fel de legătură în privința acăsta. Așa dăr ce dic eu? Dic că D-văstră care erați însărcinați să faceți și instrucțiunea și acușățiunea trebuie să vă faceți datoria până în capăt. Care este cuvântul pentru care acum, D-le Fleva, voiți a dimisiona? Nu aveți nici un cuvânt. Cuvântul votului de ieri este un subterfugiul care nu este demn de D-ta. Voiți să dimisionați pentru cuvântul că Adunarea nu v'a admis amendamentul de ieri? Ei bine, acăsta nu este nici logic nici patriotic.

Ați fost însărcinat să faceți instrucțiunea; trebuie dăr să mergem înaintea curței de casațiune ca să susțineți acușățiunea; căci alt-fel nu ar fi tocmai patriotic, tocmai bine fundat, tocmai național, tocmai potrivit cu încrederea ce v'a arătat Adunarea, când v'ați refusa de a susține acușățiunea în contra acelor miniștri ale

căror fapte le cunoșteți mai bine de cât ori-care altul, căci ați lucrat în timp de șapte luni în acel comitet care era însărcinat a face instrucțiunea acestei cauze.

Poate că pentru D. Misail, care are tot respectul meu, poate că pentru D-sa această îndatorire să fie mai dificilă de cât pentru cei-alți colegi ai D-sale din comitet; dér credeți-mă, D-lor, că nu este om mai indispensabil în aceste comisii de cât onor. D. Misail. Și știți pentru ce? Nu este vorba numai de discuțiunile orale ce trebuie să se facă, este vorba și de probațiunea care trebuie să se aducă înaintea curții de casațiune, și sunt intim convins că în această privință nu este altul mai competent de cât D. Misail. D-sa care a lucrat cu multă tenacitate și și noapte trebuie să cunoască mai bine dosarele care s'au depus pe biroul Camerei. Prin urmare D-sa trebuie să stea în acel comitet; așa în cât nu pot admite nici pentru D-sa, nici pentru cei-alți membri din comitet ver un motiv bine fondat de a se descărca de această sarcină. Înțeleg că în cazul când ar lipsi din Cameră unul din acei membri pe cari i-a ales Camera, astă-vară, cum este de exemplu D. Voinov, să se procedă la o nouă alegere pentru acel membru, căci nu putem să avem în comitet un om străin, care nu este deputat. Dar pentru cei-alți nu pot admite înlocuirea.

Acum, D-lor, să-mi dați voie să dic câte-va cuvinte asupra unei alte chestiuni ce s'a ridicat cu această ocaziune. Onorab. D. Stătescu face apel la înfrățirea tuturor nuanțelor liberale, în compunerea acestui comitet. Are dreptul D-sa; și eu dic că toate nuanțele partii liberal care a participat la punerea în acuzatiune a fostilor miniștri să ia parte în acel comitet de acuzatiune, dar, D-lor, nu mergeți cu această ideeă până a sforța conștiințele oamenilor cari trebuie să susțină acuzatiunea. În interesul chiar al cauzei trebuie să o încredințați la oameni cari să o apere din totă inima, iar nu la oameni cari ar putea să aibă ore-care scrupule și să lucreze cu ore-care esitațiune și îndoiială. Eu cred că se vor găsi în această Cameră destule persoane competente și de un merit incontestabil care să primescă de bună voie, iar nu prin impunere, această însărcinare. Aveți deja pe D. Stătescu, pe D. Giani, cari au declarat că vor merge să susțină acuzatiunea; și însuși D. Danieleanu nu s'a refuzat într'un mod categoric și definitiv de a face parte din acest comitet, D-sa v'a pus numai condițiunea de a lăsa timpul să se convingă de fondul chestiunii, condițiune care mie mi se pare foarte rațională din partea unei persoane care vine ași îndeplini în mod serios un mandat ce i se încredințează.

D. E. Vergati. Aci este mandatul țerei, D-le Cantilli, și trebuie să vă duceți să-i

acusați pe acei pe cari i-a dat Adunarea țerei în judecată. (sgomot).

D. G. Cantilli. Mandatul țerei, D-le Vergati, nu poate să-mi impue mie alte convicțiuni de cât acelea pe care le-am avut înaintea alegătorilor, nu poate să-mi impue alte convicțiuni de cât acelea care le-am eu.

D. E. Vergati. Avis țerei! Elita Bucureștilor să retrage de a susține acuzatiunea.

D. G. Cantilli. Mi se pare că nimic nu poate fi mai drept de cât această cerere fondată ce vă face un deputat de a lăsa timpul să se informese, să se lumineze și să se facă convicțiunea, căci alt-fel ați face un serviciu rău cauzei, când veți pune în comitet nisece oameni care să nu aibă convingerea formată de ceia ce trebuie să facă.

Așa dar este bine să ne înțelegem între noi spre a nu alege alte persoane de cât pe acei care poate să primescă de bună voie și neferitați, cu toate că, după părerea mea, așa crede că nu putem alege de cât unul în locul D. Voinov; cei-alți trebuie să rămână, acesta este conform cu votul Camerei. Așa dar în locul D. Voinov am putea alege pe D. Stătescu cari mi se pare că primesc, și ast-fel chestiunea s'ar regula în modul cel mai nemerit ce am putea admite. (Va urma)

ANUNCIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE INTERNE

Direcțiunea generală a serviciului sanitar.

Terminându-se concursul ce a avut loc la 20 Martie 1877, pentru posturile vacante de veterinar pe județe, conform regulamentului concursurilor pentru posturile medicale, publicat în *Monitorul* No. 56, din 1875.

Consiliul medical superior, în ședința sa din 12 Aprilie 1877, având în vedere procesul-verbal al juriului concursului din 24 Martie 1877, pentru posturile vacante de veterinar ai județelor Bacău, Botoșani, Fălciu, Ialomița, Ilfov, Nâmțu, Putna, Tecuci, Tutova, Vaslui și Vâlcea, publicate în *Monitorul* No. 21, din 1877.

Considerând că, toți D-nii concurenți au obținut note satisfăcătoare și anume D-nii medici veterinar Persu George, 188 puncte, Stănescu Ion 187, Ionescu Constantin 164, Diaconescu Paharie 161, Sălceanu George 160, Ivlev Constantin 158, Frunțescu Nicolae 156, Mihăescu Constantin 148 și Antonescu Grigore 146;

Având în vedere și jurnalul comisiei veterinare, cu No. 22, din 31 Martie 1877, prin care se arată că medicii veterinar concurenți optesă și anume:

D. Persu George, pentru județ. Ilfov.
 „ Stănescu Ion, „ „ Ialomița.
 „ Ionescu Constantin „ „ Vaslui.
 „ Diaconescu Paharie „ „ Tutova.
 „ Sălceanu George, „ „ Fălciu.
 „ Ivlev Constantin, „ „ Nâmțu.
 „ Frunțescu Nicolae „ „ Botoșani.
 „ Mihăescu Const. „ „ Vâlcea.
 „ Negel Nicolae, „ „ Bacău.

Prin jurnalul încheiat sub No. 343, a opinat ca rezultatul acestui concurs, să se publice în *Monitor*, și ca D-nii medici veterinar anume arătați mai sus, să se recomande autorităților județene, pentru a fi numi definitiv în posturile de veterinar de județe pentru care au optat.

Ministerul, conform art. 84 din citatul regulament, publică această spre cunoștința generală.

No. 923.

1877, Aprilie.

— La județul Dolj, fiind vacante trei posturi de medici la plășile Amaradia, Dumbrava și Jiul-de-Sus, retribuite din casa județului, cu lei 250 lăfă și 100 diurnă pe lună, se face cunoscut despre această D-nii doctori sau licențiați în medicină, cari vor dori să ocupe asemenea funcțiune, să se adreseze în scris la direcțiunea generală a serviciului sanitar sau la prefectul districtului.

No. 576.

1877, Martie 19.

— În județul Teleorman, fiind vacante două posturi de medici de arondismente retribuite fie-care cu câte 250 lăfă și 100 diurnă pe lună.

Ministerul publică că persoanele medicale competente care doresc să ocupe asemenea funcțiuni, să se adreseze direcțiunii serviciului sanitar, spre regulare.

No. 512.

1877, Martie 14.

— Din ore-cari împrejurări neputându-se publica pentru luna Aprilie ținerea concursului pentru ocuparea posturilor aflate vacante de medici de urbe și de spitale, după cum se prevede la art. 31 și 53 din regulamentul concursurilor, înserat în *Monitorul oficial* No. 56, din 1875.

Ministerul publică că concursul pentru ocuparea unor asemenea posturi anume notate în lista de mai jos, va avea loc la 26 Mai viitor, și se va ține pentru posturile de medici de urbe și de spitale de dincoară de Milcov în București, în localul direcțiunii sanitare, era pentru cele de peste Milcov în Iași, la epitropia spitalelor casei Sf. Spiridon, conform menționatului regulament.

D-nii doctori și licențiați în medicină care ar dori să se prezinte la concurs, vor înainta cererile D-lor direcțiunii sanitare cu 20 zile înainte de ziua concursului și data cu toate actele ce ar proba drepturile de admisibilitate la concurs cerute de art. 35 și 55 din citatul regulament.

Tabloul de posturile de medici de spitale și de orase aflate vacante cari urmăsă a se da cu concurs potrivit art. 39 și 57 din legea sanitară și art. 1 din regulamentul concursurilor.

Numirea posturilor.	Pe lună	No. paturilor.
	lefi.	
I. Medicii de spitale.		
Spitalul Stamatii, județen din Sucéva	320	40
Spitalul județului Olt	350	30
„ „ Teleorman	250	25
„ „ Bolgrad	350	25
„ Urziceni, din județul Ialomița	250	10
Spitalul Drăgășani, din județul Vâlcea	300	19
Spitalul Orezu, din județul Vâlcea	300	12
Spitalul județului Putna	120	20
II. Medicii de orase.		
Reședințe de județe la care sunt admiși numai doctorii în medicină :		
Orașul Cahul	200	
„ Târgu-Jiuului	300	
„ Pétra	250	
„ Turnu-Măgurele	200	
„ Bolgrad	200	
„ Huși	250	
„ Caracal	350	
Târguri pentru cari pot concura și licențiați în medicină :		
Zimnicea, din județul Teleorman	250	
Roșiori-de-Vede, din județul Teleorman	200	
Reni, din județul Ismail	250	
Oltenița, din județul Ilfov	220	
Medic al comunei Lescioreanle, județul Sucéva	200	

Eforia spitalelor civile.

Sâmbătă, la 30 Aprilie curent, se va ține licitațiune pentru construirea a trei barace de scânduri destinate pentru bolnavi, din cari două la spitalul Philantropia și una la spitalul Colentina.

Planul, devisul și condițiunile după care se vor licita aceste barace, se pot vedea la eforie în or-ice oră de lucru.

No. 2,628. 1877, Aprilie 27.

MINISTERUL AGRICULTUREI, COMERCIULUI ȘI LUCRĂRILOR PUBLICE.

Ministerul agriculturii, comerțului și lucrărilor publice, face cunoscut că, în

urma prezentării diplomei de inginer de la școala din Gand, se recunoșce D-lui Ión Al. Catargi. titlu de inginer în țeră.
No. 3,955 bis. 1877, Aprilie 25.

— Fiind că la licitația ținută în ziua de 15 Aprilie, nu s'a prezentat nici un concurent spre a lua în antreprisă lucrarea pentru apărarea malurilor la uă parte din debarcaderul pescăriilor de la Vâlcevo, din județul Ismail, ministerul publică o nouă licitație pentru darea în întreprindere a acestei lucrări;

Licitatiia se va ține atât la acest minister cât și la prefectura județului Ismail, unde se află reședința comitetului porturilor, în ziua de 23 Mai viitor, ea se va deschide fix la orele 4 post-meridiane.

În ceea ce privește modul cum are a se ține licitație, garanția provisorie ce trebuie a depune concurenții spre a fi admiși la licitație și alte detațiuni relative la această lucrare, concurenții pot lua cunoștință din publicația cu No. 2,103, înserată în *Monitorul* No. 59.

No. 3,927. 3 1877, Aprilie 25.

— Fiind că la licitația ținută în ziua de 16 Aprilie, pentru vinderea materialelor scóse din împrejurirea curții ministerului, nu s'a prezentat nici un concurent, se publică uă nouă licitație pentru ziua de 29 Aprilie 1877; detațiuni se pot vedea în publicația cu No. 3,279, înserată în *Monitor*.

No. 3,973. 1877, Aprilie 25.

— Se scóte în licitație vânderea instrumentelor vechi ale școlii tehnice din Iași, după lista înserată în josul acestei publicații; licitația se va ține atât la minister cât și la prefectura județului Iași, pentru ziua de 20 Mai viitor, când D-nii concurenții sunt rugați a se presenta cu oferte în regulă; garanția provisorie este de 10 la sută, din valoarea totală a estimațiunii; licitația orală este admisibilă, rezultatul va fi definitiv, după aprobarea licitației de D. ministru.

No. 3,978. 1877, Aprilie 25.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE.

Devenind vacantă catedra de limba și literatura română de la cursul superior al școlii centrale de băieți din Bolgrad, întreprinsă din fondurile sele, ministerul, conform intervenției comitetului de inspecțiune al acelei școli și auzind pe consiliul permanent al instrucțiunii, publică concurs pentru ocuparea în mod provisor a acestei catedre, pe ziua de 1 Septembrie viitor; concursul se va ține în Bucuresci, d'pantea juriului esaminator, ce se va institui la timp în palatul universității.

No. 4,050. 1877, Aprilie 25.

MINISTERUL DE FINANCE

Casieria județului Sucéva.

Debitantul Vasile Cornea, din urba Falliceni, acest județ, perđend brevetul de licență, sub No. 112, se publică conform art. 11 din regulamentul de aplicația acestei legeli, ca acea licență este și rămâne anulatã.

No. 2,559. 1877, Aprilie 21.

Casieria județului Teleorman.

Pentru ziua de 2 Mai viitor, destinându-se a se vinde prin licitație publică în localul acestei casierii și prin pađa formelor legale, 200—260 chile mari grâu și 200—300 deto porumb, avere a fostului arendaș al moșiei Baldovinesci-Ciolănesci, sechestrată prin legea urmării pentru neplată de arendă.

Casieria publică despre acésta spre generala cunoștință a doritorilor.

No. 3,268. 1877, Aprilie 19.

— Din lipsă de concurenți neputându-se vinde prin licitație publică în localul casieriei, în ziua de 19 curent, următoarele câtimii de produse sechestrate prin legea urmării, pentru datorii din arendi de la arendașii moșiilor Statului notate mai jos, însă :

20 chile mari porumb, sechestrate pentru suma de lei 531, bani 79 jumătate din produse la arenda do enului Turnu, pe 1866, 1869, 1868 și 1870.

49 chile mari porumb de la moșia Dănesci-Uda.

60 chile mari orđ și 16 banițe, de la trupul Suhaia.

206 chile mari porumb și 1 baniță aproximativ deto.

63 capete vite mari, de la moșia Dobrovătu.

1 batodă de bătut porumb deto.

85 chile mari grâu, de la moșia Plopi.

69 deto porumb și 10 banițe deto.

35 deto orđ deto deto.

162 deto porumb aproximativ deto Peptea.

15 deto grâu, 50 deto ghircă, 50 deto orđ și 20 deto ovđ, de la moșia Belitori.

418 chile mari porumb, de la moșia Frumósa.

318 deto, deto Păuleasa.

280 deto, deto Spătărei.

32 deto orđ și 4 deto grâu de la moșia Beciu, județul Olt, căutatã în regie.

47 deto grâu, 37 deto orđ și 15 deto ovđ, deto Tolcésca, județul Teleorman deto.

200 chile mari porumb, de la moșia Licuriciu, a eforiei spitalelor civile.

Casieria pe de uă parte, prin procesul-verbal ce a dresat în acea zi, a amănat vânderea diselor produse pentru ziua de 5 Mai viitor, când urmăsă a se efectua prin licitație publică în localul acestei casierii

și prin pasa formulelor legale, ără pe de alta, publică spre cunoscința amatorilor în genere.

No. 3.334.

1877, Aprilie 21.

MINISTERUL DE RESBEL

Regimentul 2 de artilerie.

Soldaii rezerviști mai jos notați deserând, sunt rugate toate autoritățile din țară a lua măsurile pentru prinderea și înaintarea la corp.

Constantin Ion, din comuna Berceni, plasa Sabaru, districtul Ilfov.

Stoiciu Ion, din comuna Chiajna, plasa Snagovu, districtul Ilfov, luând cu dânsul uă tunică garnitura I, uă pereche pantaloni de ordonanță garnitura I, un chipiū garnitura I și un bidon mic.

Administrația domeniilor și pădurilor Statului.

Din cauza lipsei de concurență, nepunându-se efectua la 30 Martie expirat, licitațiunea anunțată prin *Monitorul* No. 59, pentru vînderea spre exploatare a 5 parchete din pădurea Crucénu, situată în județul Tutova, pe comptul D-lui M. S. Zgrumala, care nu s'a conformat condițiunilor întreprinderii de a răspunde prețului primului parchet și a depune garanția definitivă, administrația scote din nou în vîndere acele parchete tot pe comptul numitului domn.

Se aduce la cunoscința publică că, licitația se va ține în ziua de 30 Aprilie curent, atât la Iași cât și la Bêrlad, la prefecturile acelor județe, și că parchetele se vînd cu condițiunile generale de exploatare, publicate în *Monitorul oficial* No. 222, din 6 Octombrie 1876, și cele speciale, înserate în *Monitorul* No. 2, din 4 Ianuarie 1877, cu cari sunt vîndute actualului cumpărător D. Zgrumala. Licitația va începe la ora 1 p. m.

Doritorii d'a cumpăra acele parchete, se vor prezenta la licitație în ziua sus indicată, cu garanții provisorii în valoare de

No. 10.207. 1877, Aprilie 11.

La 6 Mai 1877, ora 2 din zi, urmînd a se ține licitațiune pentru vînderea a 35 obligațiunii rursle de Bucovina, în valoare de lei noui 175.800, sau florini 87.900 cu cupoane neexigibile.

Administrațiunea publică acésta spre cunoscința persónelor ce ar dori a cumpăra citatele efecte, spre a se prezenta la concurență în locul acestei administrațiuni, unde urmésă a se efectua licitațiunea la ziua și ora desuptă, însoțiți fiind de garanțiile provisorii ce se cer și care urmésă a fi în valoare de lei 17.000 în numerar sau

efecte publice recunoscute de Stat; esPLICÂNDUSE tot-d'o-dată că persóna asupra căreia se va adjudeca și confirma vînderea acelor obligațiuni, va fi datore în cas d'a se aproba licitația, să verse la thesaur pêne în termen de 5 zile de la confirmare, în numerar precîiul ce ar resulta pentru aceste efecte de la licitațiune, după care numai se va restitui adjudecătorului garanția provisorie.

No. 9.217 (3-3) 1877, Aprilie 2.

Se publică spre cunoscința generală că la 2 a viitórei luni Mai, se va ține licitațiune la prefectura județului Doljiu, pentru vînderea spre esplotare a cincei parchete din pădurea Statului, opritura Crivei din județul Doljiu, pe periodul de cinci ani, cu începere de la 1 Septembrie 1877 și cu condițiunile generale și specială publicate în *Monitorul oficial*, No. 222 din 6 Octombrie 1876.

Doritorii de a lua în întreprindere esplotarea acestor parchete, se vor prezenta la licitațiune cu garanții provisorii în suma de lei....

No. 7.492.

1877, Martie 5.

— Find-că D. Dem. Angelescu, cumpărătorul a 5 parchete din pădurea Buciumii, situată în județul Iași, spre a le esplota în periodul de 5 ani pêne la 1-in Septembrie 1881, nu s'a conformat condițiunilor vînderei de a depune garanția definitivă și a răspunde precîiul primului parchet și taxa de înregistrare, administrațiunea, conform condițiunilor din contract, scote în vîndere pe comptul numitului acele parchete.

Se publică d'ără spre cunoscința generală că la 30 Aprilie curent, se va ține licitațiune la prefectura da Iași, pentru vînderea acelor parchete după regulamentul de licitațiune și cu condițiunile generale publicate în *Monitorul oficial*, No. 222, din 6 Octombrie 1876 și cele speciale din *Monitorul* No. 258, din 19 Noembrie acelaș an cu cari sunt vîndute D-lui Angelescu. Licitația va începe la ora 1 post meridiane.

Doritorii de a lua în întreprindere esplotarea acelor parchete, se vor prezenta la licitațiune în ziua mai sus fixată fixată, cu garanția provisorie în valoare de lei 2552 bani 89.

No. 9820.

1875, Aprilie 7.

Vedînd că din eróre s'a publicat prin foile *Monitorului oficial*, numerile 53, 63, 70, 72 și 82, adoua sfóra de moșie numită Malameu din județul Prahova, în întindere de 300 pogóne arătură, avînd uă cășciórá de gard, evaluată cu lei 18.370; administrațiunea publică spre generala cunoscință, că acésta moșie nu se mai vînde în ziua de 17 Mai viitor.

No. 10.925.

1877, Aprilie 18.

ANUNCIURI JUDICIARE

LICITAȚIUNI.

Tribunalul Prahova, secția I.

La 28 Mai 1877, la 10 ore dimineța, s'a decis a se vinde cu licitație la acest tribunal, dupe cererea Statului, averea imobilă a D-lui Iancu Iordăchescu, fost perceptor din comuna Băicoiu, spre despăgubirea Statului de suma banilor prevădută în jurnalul onor. consiliu de ministri No. 6, din 1875, care avere se compune din: uă casă cu 2 încăperi și în dos uă cuhnie, construcție de gard, lipite cu pământ și tencuite, învelite cu șindrilă, în dosul casei un grajd, uă pivniță și un șopron construit cu gard, învelite cu pae, împrejmuite cu gard și în fația despre șosea cu uluce, situate pe uă ciosvêrtă loc, dat dupe legea rurală, în fația casei cu șosea comunală, în spate G. Popa Ene și cu Tinea lui Drăghic și cu hanul boeresc, situate toate aceste bunuri în comuna Băicoiu, plasa Filipesci, acest județ.

Descriusul imobil, dupe atestarea grefei, s'a găsit afectat la următorea împrejurare:

Iancu Iordăchescu nu pôte înstreina casele cu locul lor, din comuna Băicoiu, fiind poprit dupe cererea fratelui său Costache Iordăchescu, anul 1867, Februarie 1, dosarul 6, din 1867, opisul secția I, pe 1867, lit. I. No. 1.

Se publică de acésta și se somésă totți aceia care ar pretinde verî un drept de proprietate usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori ce alt drept asupra acestor bunuri urmărite ca înaintea zilei de adjudecație să se prezinte la acest tribunal, spre a și arêta pretențiunile lor ce vor fi avînd, sub pedepsă de a nu li se mai ține în sémă, conform al. III de sub art. 506 procedura civilă.

No. 16,511.

1877, Aprilie 22.

Tribunalul de Dâmbovița.

În ziua de 28 Iunie 1877, la ora 10 dimineța, este a se vinde și adjudeca în pretoriul acestui tribunal:

Una pereche case cu locul lor moștensesc, în mărime ca de 3 pogóne, construită de zid în paiantă, cu trei încăperi, și acoperite cu șindrilă, avînd și dependințele acestea, uă altă casă cu două odăi și învelite cu trestie, un pățul pe 18 furei, alătura cu două șoprone, magasie și grajd sub un acoperiș de scânduri, un alt grajd de zid cu șopron învelite cu scânduri de brad; locul acestor case se învecinesce spre răsărit cu Nae Bolovănenu, spre apus cu Liesandru S'ancu, spre mēdă-ți cu ulița oboru vechiū spre mēdă nópte cu drumu de lēugă șant.

Acest imobil este situat în orașu Têr-

govisce, suburbia Lemnu, stada Oboru Vechiu, avere proprie a decedatului Ghiță Câmpeanu, fost de profesiune arendaș, și cu domiciliul în Târgoviște, care se vinde în achitarea Statului de creanță coprin-să în jurnalul consiliului de ministri No. 7 din 1874.

Deslusindu-se însă că acest imobil s'au găsit afectat ca garanție pentru sechestru înființat lui Badea Păun, și alți, în anul 1865 și în anul 1871, idem pe averea D-lui Tache Tănăsescu.

Se publică dără această vîndere, spre cunoștința generală a D-ilor amatori și a celor ce ar pretinde vre un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau orî-ce alt drept asupra bunului urmărit, să se arate la tribunal cu asemenea cereri mai înainte de ziua vînderii, căci la din contra nu li se vor mai considera.

No. 7,041. 1877, Aprilie 19.

CITAȚIUNI

Tribunalul Ilfov, secția I corecțională.

D. Dumitru Tudor, servitor, cu domiciliul necunoscut, este citat ca prevenit pentru escrocherie, a se prezenta la acest tribunal, în ziua de 20 Iunie 1877; căci în cas contrar, se va judeca în lipsă.

No. 17,150. 1877, Aprilie 22.

D. Dumitru Moscu, cu domiciliul necunoscut, prevenit pentru escrocherie, este citat la această sesiune, pentru ziua de 1 Iunie, 1877, cunoscînd că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 17,146. 1877, Aprilie 22.

D. Marin Stan, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 7 Iunie 1877; a se cerceta ca prevenit pentru furt; cunoscînd de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 17,143. 1877, Aprilie 22.

D. Ignati Sanifel și Solomon Dania, cu domiciliurile necunoscute, sunt citați ca preveniți pentru vagabondaj, a se prezenta la acest tribunal, în ziua de 11 Iunie 1877, la orele 11 dimineța, căci în cas contrariu se vor judeca în lipsă.

No. 17,135. 1877, Aprilie 22.

Tribunalul Ilfov, secția II corecțională

D. Cariagdi Costache, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 8 Iunie, la 11 ore de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru bătae și insultă; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,332. 1877, Aprilie 22.

D. Petre Enache, sergent, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 8 Iunie 1877, la 11 ore de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru bătae, avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,313. 1877, Aprilie 22.

D. Preda Ghiță, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 14 Iunie 1877, la 11 ore de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru bătae, avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,919. 1877, Aprilie 25.

D. Dumitru Tudor cel dice și Petre Gîmbașu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 11 Iunie 1877, la 11 ore de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru rebeliune, avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,658. 1877, Aprilie 25.

D. Ianoș Feraru, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 10 Iunie a. c., la 11 ore de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru bătae, avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,603. 1877, Aprilie 22.

D. Nicolae Alecsandru, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 10 Iunie 1877, la orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru bătae; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,548. 1877, Aprilie 22.

D. Radu Floriștenu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 9 Iunie 1877, la orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru contravenție; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,434. 1877, Aprilie 22.

D. Niculi G. și Arghel Limongi, cu domiciliul necunoscut sunt chemați la acest tribunal, în ziua de 11 Iunie 1877, la orele 11 de dimineța, spre a se cerceta ca preveniți în procesul pentru bătae; avînd în vedere că, de nu vor fi următori, se va judeca în lipsă.

No. 12,686. 1877, Aprilie 25.

D. Nae Rădulescu, din București, este chemat la acest tribunal, în ziua de 11 Iunie 1877, la orele 11 de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul

pentru furt; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,704. 1877, Aprilie 25.

D. Dumitru G., cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 13 Iunie 1877, la orele 11 de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru furt; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,785. 1877, Aprilie 25.

Bucătăriașă D-lui Frank Croitoru, cu domiciliul necunoscut, este chemată la acest tribunal, în ziua de 13 Iunie 1877, orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca prevenită în procesul pentru insultă și amărîtare; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,810. 1877, Aprilie 25.

D. Nicolae Ion Duma, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 13 Iunie 1877, la 11 ore de dimineța, spre a se cerceta ca prevenit în procesul pentru furt; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,817. 1877, Aprilie 25.

D. Constandin Mihaiu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 13 Iunie 1877, la orele 11 a. m., spre a se cerceta ca prevenit pentru bătae; avînd în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 12,823. 1877, Aprilie 25.

Tribunalul de Olt.

D. Ilie Ion Ronea, cu domiciliul necunoscut, se citează ca, în ziua de 12 Mai 1877, să vie la tribunal ca inculpat; contrariu, se va rezolva procesul în lipsă.

No. 8,895. 1877, Aprilie 21.

D. Radu Dumitru, cu domiciliul necunoscut, se citează ca, în ziua de 12 Mai 1877, să vie la tribunal, ca inculpat; contrariu, se va rezolva procesul în lipsă.

No. 8,894. 1877, Aprilie 21.

D. Antoniu Ion Radu, cu domiciliul necunoscut, se citează prin acesta ca în ziua de 12 Mai 1877, să vie la tribunal, ca inculpat; contrariu se va rezolva procesul în lipsă.

No. 8,896. 1877, Aprilie 21.

D. Vătafu Iancu Costache, cu domiciliul necunoscut, se citează ca, în ziua de 12 Mai 1877, să vie la tribunal ca inculpat; contrariu se va rezolva procesul în lipsă.

No. 8,897. 1877, Aprilie 21.

D. Iancu Ionescu, diu Corbu, cu do-

miciliul necunoscut, se citésă prin această ca, la 18 Mai 1877, se vie la tribunal ca inculpat contrariu se va condamna în lipsă.
No. 7,899. 1877, Aprilie 20.

— D. Iul. Maria Ion, din Corbu, érá acum cu domiciliul necunoscut, se citésă ca, la 18 Mai 1877, să vie la tribunal, ca inculpat; contrariu, se va condamna în lipsă.
No. 7,898. 1877, Aprilie 20.

— D. Maria George, cu domiciliul necunoscut, se citésă ca, la 9 Mai 1877, să vie la acest tribunal, ca inculpat; contrariu, se va condamna în lipsă.
No. 8,569. 1877, Aprilie 21.

— D. Ion Bonep, cu domiciliul necunoscut, se citésă ca, la 11 Mai 1877, să vie la acest tribunal, ca inculpat; contrariu, se va condamna în lipsă.
No. 8,359. 1877, Aprilie 20.

Tribunalul de Argeş.

D. Dumitru Stroe, din comuna Piteşci, plasa Piteşci, districtul Argeş, este citat ca, în ziua de 16 Mai 1877, ora 10 dimineţa, să vie la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul ce se inculpă pentru furt; cunoscând că, nefiind următor procesului conform art. 182 din pr. penală, se va judeca în lipsă.
No. 27,748. 1876, Noembre 19.

— D. Gheorghe Antonescu, sub-chirurg, din comuna Cremenari, plasa Oltu, districtul Argeş, este citat ca, în ziua de 3 Septembrie 1877, ora 10 dimineţa, să vie la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul ce se inculpă pentru furt; cunoscând că, nefiind următor procesului, conform art. 182 din pr. penală, se va judeca în lipsă.
No. 4,342. 1877, Februarie 21.

— D. Ghiţă Protopopescu Vărlugă, din comuna Băiculeşci, plasa Argeş, districtul Argeş, este chemat ca, în ziua de 31 Octombrie 1877, ora 10 dimineţa, se vie la tribunal, aşi susţine opoziţa ce a făcut contra sentinţei corecţionale, No. 186, din 1877; cunoscând că, nefiind următor, procesul se va judeca în lipsă.
No. 7,549. 1877, Martie 22.

— D. Nicolae Mihail, din comuna Stoiceni, plasa Oltu, districtul Argeş, este citat ca, în ziua de 3 Septembrie 1877, ora 10 dimineţa, să vie la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul ce se inculpă pentru furt; cunoscând că, nefiind următor procesului, conform art. 182 din pr. penală, se va judeca în lipsă.
No. 4,343. 1877, Februarie 21.

Tribunalul de Vlaşca.

D. Marin Constantin, cu domiciliul ne-

cunoscut, se citésă ca, în ziua de 19 Mai 1877, la ora 10 de dimineţa, să vie la acest tribunal, spre înfăţişare ca inculpat pentru furtul a două cai şi nă cărută; cunoscând că, ne fiind următor se va judeca în absenţa, conform legei.

No. 8,667. 1887, Aprilie 22.

— D. I. Mărescu, din comuna Frătesci, este citat ca, în ziua de 25 Mai 1877, ora 10 de dimineţa, să se presinte la acest tribunal, ca inculpat în procesul pentru că a sfărâmat semne de hotare; cunoscând că nefiind următor acestei citaţiunii, se va judeca în lipsă.

No. 2,283. 1877, Februarie 27.

— D-na Maria Constadinidi, din comuna Tămăşesci, se citésă ca, în ziua de 3 Iunie 1877, la orele 10 de dimineţa, să vie la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul în care se inculpă pentru împotrivirea autorităţii; cunoscând că, nefiind următoare, se va cerceta procesul în lipsă, conform legei.

No. 4,997. 1877, Februarie 23.

Tribunalul de Ialomiţa.

D. Lixandru Panait, din comuna Bărcănesci, érá acum cu domiciliul necunoscut, se citésă prin această ca, în ziua de 1 Iunie 1877, la orele 10 de dimineţa, să vie la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul în care se inculpă pentru furt; cunoscând că, nefiind următor, se va cerceta procesul în lipsă, conform legei.

No. 7,875. 1877, Aprilie 20.

— D. Ion Vrăscănu, cu domiciliul necunoscut, se citésă prin această ca, la 1 Iunie 1877, la orele 10 de dimineţa, să vină la acest tribunal, ca inculpat în procesul pentru furt; cunoscând că, nefiind următor, se va rezolva procesul în lipsă, conform legei.

No. 7,881. 1877, Aprilie 20.

— D. Ion, servitorul D-lui Şerban Ion, cu domiciliul necunoscut, se citésă prin această ca, în ziua de 1 Iunie 1877, la orele 10 de dimineţa, să vină la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul în care se inculpă pentru bătae; cunoscând că, nefiind următor, se va cerceta procesul în lipsă, conform legei.

No. 7,894. 1877, Aprilie 21.

— D. Gheorghe Sêrbu, cu domiciliul necunoscut, se citésă prin această ca, în ziua de 1 Iunie 1877, la orele 10 de dimineţa, să se presinte înaintea acestui tribunal, spre înfăţişare în procesul în care se inculpă pentru bătae; cunoscând că, nefiind următor, se va cerceta procesul în lipsă, conform legei.

No. 7,892. 1877, Aprilie 21.

— D. Vlad Nicolae Cojocaru, cu domiciliul necunoscut, este citat prin această ca, în ziua de 3 Mai 1877, la orele 10 de dimineţa, să se presinte la acest tribunal, ca inculpat în procesul pentru furt prin spargere; cunoscând că, nefiind următor, se se va cerceta procesul în lipsă, conform legei.

No. 7,613. 1877, Aprilie 18.

— D. Gheorghe Stanciu Isac, cu domiciliul necunoscut, se citésă prin această ca, în ziua de 25 Mai 1877, la ora 10 dimineţa, să vie înaintea acestui tribunal, spre înfăţişare în procesul în care este inculpat pentru furt; cunoscând că, nefiind următor, procesul se va rezolva în lipsă, conform legei.

No. 7,598. 1877, Aprilie 18.

Tribunalul Prahova, secţia II.

D. Ghiţă Andreescu, fost cu domiciliul în Têrgul Filipesci, érá acum necunoscut, este citat ca, în ziua de 28 Mai 1877, la ora 10 dimineţa, să vie la acest tribunal, spre a se cerceta ca inculpat într'un proces corecţional; cunoscând că, nefiind următor, se va judeca procesul în lipsă, conform art. 182 din pr. penală.

No. 10,602. 1877, Aprilie 21.

Tribunalul de Muscel.

D. Bucur Simion, din comuna C.-Lung, judeţul Muscel, érá acum necunoscut, se citésă ca, în ziua de 11 Mai 1877, la ora 10 dimineţa, să vie la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul în care se inculpă pentru lovire; cunoscând că, nefiind următor, se va cerceta procesul în lipsă, conform legei.

No. 8,434. 1877, Aprilie 12.

— D. Ilie Dinu Enache, actualmente soldat din armata permanentă, se citésă ca, în ziua de 1 Iunie 1877, la ora 20 dimineţa, să vie la acest tribunal, a se înfăţişa în procesul în care se inculpă pentru lovire; cunoscând că, nefiind următor, se va cerceta procesul în lipsă, conform legei.

No. 9,617. 1877, Aprilie 21.

Tribunalul de Dâmboviţa.

D. Răduţă Cismarn, domiciliat în comuna Titu, acum cu domiciliul necunoscut, este citat prin această ca, în ziua de 9 Mai 1877, la ora 10 dimineţa, să se presinte la acest tribunal, ca inculpat pentru furt; cunoscând că, nefiind următor acestei citaţiunii, se va condamna în lipsă.

No. 5,210. 1877, Martie 16.

Tribunalul de Teleorman.

Stan Oprea Iove, cu domiciliul ne-

noscute, este citat ca, în ziua de 30 Aprilie curent, la ora 10 dimineața, să se prezinte la tribunal, ca inculpat pentru furt de caf.

No. 8.992. 1877, Aprilie 21.

— Ion T. Văleni, cu domiciliul necunoscut, este citat ca, în ziua de 7 Mai 1877, ora 10 dimineața să se prezinte la tribunal, ca inculpat pentru furt de boi; contrar, se va urma conform legii.

No. 8.970. 1877, Aprilie 21.

Corpul portăreilor tribunalului Covurlui.

Se face cunoscut D-lui Oscar Șfab, domiciliat în Dresda (Saxonia) imperiul German, publicarea afișului după publicație No. 209, relativ la vânzarea imobilului D-sale, urmărit de D. Nicolae Luca, și care afiș se publică mai jos.

No. 318. 1877, Aprilie 6.

AFIȘ.

Tribunalul Covurlui, secția I.

La 16 Septembrie 1876, fiind pus la ordine a zilei vânzarea imobilului D-lui Oscar Șfab, domiciliat în Dresda (Saxonia), imperiul German, urmărit de D. Nicolae Luca, domiciliat în Galați, pentru suma de 9,860 lei noui capital și 1700 lei noi cheltuieli de judecată, plus acele de urmărire și timbru, în baza sentinței tribunalului local, No. 49, din 1872, confirmată și prin deciziunea curții apelative din Focșani, secția II, No. 10, din 1874, remasă definitivă și investită cu formula executorie, nu s'a putut efectua, din cauză că partea interesantă nu a depus corpul de portare a taxelor și timbrului, necesare pentru facerea publicațiilor, și prin jurnalul din acea zi, No. 3, 128, a închis vânzarea, și prin acel cu No. 794, din 18 Februarie 1877, a dispus, după cererea creditorului, redeschiderea vânzării acelui imobil, a cărui situațiune, sarcini, îmbunătățiri și condițiuni sunt publicate în gazeta de Focșani, No. 41, din 24 Aprilie 1876.

Așa dără, se publică din nou vânzarea acestui imobil cu termen de 60 zile libere, anunțându-se pe persoanele ce ar dori să'l cumpere, să se prezinte cu garanțiile pretinse de lege în camera acestui tribunal, pe la orele 12 din zi, în cea d'ântei zi lucrătoare, după expirarea enunțatului termen, care se va calcula de la data înșării prezentei prin Gazeta de Focșani, când urmăsă a se face vânzarea.

Presenta publicație a apărut în gazeta de Focșani, No. 22, din 15 Martie 1877. No. 209.

Judecătoria ocolului I din București.

D. căpitan Rudenu, cu domiciliul ne-

cunoscut, este citat a veni la această judecătorie, în ziua de 4 lunie viitor la orele 10 și jumătate ore de dimineață, spre a răspunde la interogatoriul civil, la care este chemat de D. Nicolae Ioanid și companie, decât va recunoșce sau nu dator suma de lei vechi 276 par. 36; cunoscând că, la cas de nevenire procesul se va rezolva în absența D-sale.

No. 1,552. 1877, Aprilie 22.

MANDATE DE ADUCERE.

Judele de instrucțiune al tribunalului Ilfov.

În numele legii și al M. S. Domnului, Noi M. Dedu, judecător de instrucțiune pe lângă acest tribunal, mandăm și ordonăm tutulor portăreilor săi agenți ai puterii publice să aducă înaintea noastră, conformându-se legii, pe Anica George, cu domiciliul necunoscut, ca să fie ascultat asupra inculpărilor ce i se aducă de furt.

Cerem de la toți depășitarii puterii publice de a da ajutor, în cas de trebuință pentru executarea mandatului de față.

Dat la 25 Aprilie, 1877.

No. 1,433.

— În numele legii și al M. S. Domnului, Noi C. Vlădoianu, judecător de instrucțiune al acestui tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, Vasile George, emancipat, dosit din comuna Comana, unde și are domiciliul, să fie adus la cabinetul nostru, la 18 Mai viitor, spre a i se lua interogatoriul pentru furt.

Cu executarea acestui mandat se însărcinăsă agentul puterii publice, care se va forma cu art. 99, 101, 110 și următorii din disa procedură.

Dat la 25 Aprilie 1877. No. 2,853.

În numele legii și al M. S. Domnului;

Noi C. Vlădoianu, judecător instructor pe lângă acest tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, Vasile Ion, emancipat, dosit de la domiciliul său din comuna Comana, să fie adus la cabinetul nostru la 18 Mai viitor, spre a i se lua interogatoriul pentru furt.

Cu executarea acestui mandat se însărcinăsă agentul puterii publice, care se va conforma cu art. 99, 101, 110 și următoarele din disa procedură.

Dat la 25 Aprilie 1877. No. 2,854.

Judele instructor al tribunalului de Argeș.

— În numele legii și al M. S. Domnului,

Noi I. P. Rosnovanu, jude instructor al acestui tribunal, mandăm și ordonăm tutulor portăreilor și agenților puterii publice, de aduce înaintea noastră, conformându-se legii, în termen de 24 ore, pe inculpații Iancu Pană, Ilie Marin, Costantin Tuțoi, Martin Costantin, Vasile Ion și Gg. Ion, emancipați, de fel din comuna Fata, județul Olt, acum cu domiciliurile necunoscute, inculpați pentru tentativă de tâlhărie.

Invităm pe toți depășitarii puterii publice de a da mână de ajutor, la cas de trebuință pentru executarea acestui mandat. Dat la 21 Aprilie 1877.

No. 1,502.

ESTRACTE DE DECISIUNI.

Tribunalul Ilfov, secția I civilă.

Prin sentința cu No. 145, pronunțată de completul acestui tribunal, în ședința de la 16 Aprilie 1877, se hotărâse:

Pronunță separația bunurilor D-nei Alexandrina Presan, prevădute în fôia sa totală, legalisată de departamentul dreptății, la No. 9,179, din 1855, August 27, de acelea ale sociului său Constantin Presan.

Sentința se pronunță cu drept de opoziție și apel, conform art. 154 și 318 din procedura civilă.

Acosta dără, în baza art. 632 din procedura civilă, se publică spre generala cunoscință.

No. 4863. 1877, Aprilie 25.

Tribunalul Ilfov, secția comercială.

Prin sentința pronunțată în ședința de astăzi, 25 Aprilie 1877, s'a declarat în stare de faliment comerciantul Constantin Ion, după cererea D-lui M. Leon; s'a fixat provisoriu epoca încetării plăților sale din ziua de 30 Martie 1877, data protestului No. 904, s'a ordonat sigilarea averii mișcătoare a falitului și arestarea persoanei sale la arestul prefecturii poliției capitalei; s'a numit jude-comisar D. supleant civil I. S. Brătianu și sindic provisorii D-lor Sergiu Cunesco și Manole Burbea, ca reprezentanți ai creditorilor; s'a dispus comunicarea acestei declarațiuni onor. minister al justiției; acosta se publică spre cunoscința generală. No. 3,861.

Tribunalul Iași, secția I.

D. Petrache Stefaniu, domiciliat în Iași, despărțirea V, fiind citat pentru ziua de 17 Martie 1877, a se prezenta la tribunal, spre a lua parte la ședință în calitate de membru comerciant; cu toate că D. Stefaniu a avut cunoscință de termen, însă nu s'a

presentat la acel termen, din care cauză s'a amânat toate procesele comerciale, ce erau terminate pentru acea zi.

Tribunalul, prin sentința No. 128, din 17 Martie 1877, în baza art. 10 din legea publicată prin *Monitorul oficial*, No. 56, din 1870, a condamnat pe D. Petrache Ștefanu, membru comerciant la amendă de 80 lei noui, cu drept de opoziție în termen de 5 zile de la data încunosciițării. No. 871. 1877, Aprilie 20.

Vasile Persicenu, cu domiciliul necunoscut, prin sentința cu No. 528, pronunțată de acest tribunal, în audiența de la 18 Martie 1877, s'a condamnat, în baza art. 238 combinat cu art. 60 din codul penal, a plăti 20 lei amendă în folosul fiseului și 25 lei despăgubiri reclamanțului, pentru faptul de lovire cu voință.

Se publică de acesta, și cu deslușire că legea ia acordat dreptul de opoziție și apel contra acei sentințe, în termenele prescise de art. 183, 195—200 din procedura penală.

No. 15,502. 1877, Aprilie 7.

— Ioacă Ionescu, cu domiciliul necunoscut, prin sentința cu No. 1,177, pronunțată de acest tribunal, în audiența de la 23 Septembrie 1876, s'a condamnat, în baza art. 238 combinat cu art. 60 din codul penal, a plăti 30 lei amendă în folosul fiseului și 30 lei despăgubiri civile pacientului, pentru faptul de lovire cu voință.

Se publică de acesta, și cu deslușire că legea ia acordat dreptul de opoziție și apel contra acei sentințe, în termenele prescise de art. 183, 195—200 din procedura penală.

No. 10,582. 1877, Martie 11.

D. Costache Georgiu, cu domiciliul necunoscut, prin sentința No. 359, pronunțată de acest tribunal în audiența de la 25 Februarie 1877, s'a condamnat, în baza art. 238, al. II codul penal, a suferi închisore corecțională pe termen de 15 zile, pentru faptul de lovire cu voință.

Se publică de acesta, și cu deslușire că legea i-a acordat dreptul de opoziție și apel contra acei sentințe, în termenele prescise de art. 183, 195—200 din procedura penală.

No. 8,081. 1877, Martie 3.

Tribunalul de Covurlui.

Marița Ionésca, majoră, de profesiune prostituată, cu domiciliul necunoscut, prin hotărârea dată de acest tribunal, secția II, No. 87, din 11 Februarie 1877, s'a condamnat să stea la închisore corecțională timp de 15 zile, pentru furt de obiecte de la Anica Cojocaru.

Sentința este remasă definitivă în ziua de 21 Martie 1877.

Tribunalul de Vlașca.

Prin sentința acestui tribunal, cu No. 374, din 1877, respingându-se opozițiunea făcută de Nicolae Constantin, fost cu domiciliul în comuna Mereni, érá acum necunoscut, român, major, contra sentinței cu No. 1,126, din 1875, prin care pentru faptul de insultă și amenințare este condamnat la închisore pe timp de 5 zile plătiind și amendă în folosul casei comunale Mereni, lei noui 25, cu aplicația art. 30 din codul penal.

Sentința este supusă opozițiunii și apelului, conform art. 196—200 din procedura penală.

— Prin sentința acestui tribunal, No. 371, din 1877, Ion Fomete, Nécsu Știrbu, Dumitru Măgărășă, Mihaél Cód i, Lazăr Mehedințu și Ilie Pățun, români, majori, din comuna Tangăru, érá acum cu domiciliurile necunoscute, pentru faptul de furt de lemne din pădurea Statului Tangăru, s'au condamnat la închisore corecțională pe timp de câte 15 zile fie care, plătiind și către Stat costul lemnelor furate și estimate, cel 1-iu lei noui 1,006, cel al 2-lea lei noui 964, cel al 3-lea lei noui 982, cel al 4-lea lei 1,032, cel al 5-lea lei 15, ban 50, și cel al 6-lea lei 3.

Sentința este supusă opoziției și apelului, conform art. 183, 196—200 din procedura penală.

Se publică spre sciință.

Judecătoria ocolului III, colórea Verde, din Bucuresei.

Prin cartea de judecată cu No. 112, din 1877, pronunțată la 24 Ianuarie 1877, în numele legéi, obligă pe D. locotenent Calmuschi, ca debitor principal, a plăti reclamanțului D. G. Giuvelca, suma de 23 galbeni, cu legalul lor procent de la 3 Decembrie 1876, data cererei în judecată și pêne la achitare, plus lei noui 40 spese de instanță, oșebit cele de urmărire de se vor face; érá în cas de insolvabilitate a debitorului principal, reclamanțul se va despăgubi de suma de mai sus din or-ice avere a garantului D. căpitan Negruți.

Acéstă carte de judecată se pronunță în prima instanță, cu drept de opoziție și apel, conform art. 29 și 23 pr. civilă.

Judecătoria de pace a ocolului V, din Bucuresei.

Prin cartea de judecată cu No. 359, din 1877, obligă pe D. I. Chiriacescu, a plăti D-lui Z. Petrescu; suma de 45 lei noui ban 40, cu clausa penală de un leu noui la totala sumă, pe zi; suma de 45 lei noui cu dobênda legală, ambele aceste, clausa și dobênda, calculate de la cererea în judecată, 15 Noembrie 1876, pêne, unite cu capitalul, să nu escedese suma de

1,500 lei vechi, competența noastră, conform art. I pr. civilă, plus 10 franci cheltueli de judecată, oșebit cele de urmărire de se vor face.

Acéstă carte de judecată este supusă opoziției aci și apelului la tribunal, conform legéi de procedură.

Data și citită în ședință publică astă-zi, 16 Aprilie 1877.

ANUNC. ADMINISTRATIVE

Primăria comunei Tergului-Burdujeni județul Botoșani.

În zilele de 5, 6 și 7 Mai 1877, conform decisiunii consiliului comunal, urmând a se ține licitație în camera acestei primării, pentru darea în anteprișă îndesularea obștei cu pâine, carne și lumînări pe timp de un an, începător de la aprobarea lucrărilor de licitațiune, se publică spre generala cunoscință că, concurenții să se presinte în arătatele zile, cu garanții în regulă, spre a concura la licitație. Condițiunile se pot vedea în toate zilele în cancelaria primăriei.

No. 555.

Prefectura de Brăila.

Fiind-că nici la 9 curent, când a fost ziua fixată, a se ține licitațiune pentru darea în antreprindere, a facerei unui rest de lucrare, la podul după apa Busului, punctul Latinu; nu s'a arătat amator, care să ia în antreprindere ziua lucrare. Comitetul permanent local, a amânat ținerea licitațiunii, pentru ziua de 27 curent.

Comitetul dără, publică despre acesta spre cunoscința generală ca, amatorii ce ar voi să ia în antreprindere facerea espusei lucrări, să se presinte în acea zi, în pretoriul comitetului spre a concura la licitațiune.

Condițiunile relative se pot vedea în cancelaria comitetului, în or-ice zi de lucru, de la ora 10 dimineța pêne la 4 post meridiane.

No. 2,639.

3—2

Societatea Crucea Roșie din România

Comitetul central.

Sâmbătă, 30 ale curentei, la orele 3 p. m., fiind a se face alegerea personalulu care să compună ambulanta acestei societăți, ce urmésă a pleca pe câmpul de luptă, se face cunoscut D-lor doctori în medicină, farmaciști și studenți din facultatea de medicină, precum și dómnelor car s'a înscriș pentru acest scop, că la arătate zi și oră, să fie presenți în localul laboratorului de chimie din șpitalul Colțea.

CURSUL BUCURESCI

PRIMA CASĂ DE SCHIMB

LA
BURSA

No. 68. Strada Lipscani. No. 68.

28/10 Mai 1877.

	Cump.	Vând.
Obligațiunî rur. fără cup.	71	72
" domeniiale cu	69	70
" funciare rur.	68	68 1/2
" " urb.	52	53
" 300 l. casa pens.	—	—
Imprum. municipal	63	64
" cu prime Bucuresci (bilete de 20 lei)	17	18
(500 l.) Societat. Dacia	—	—
(100 l.) " România	45	50

Isac M. Levy.

CURSUL VIENEI

Viena, 9 Mai (st. n.) 1877

Metalice.	57	75
Renta hârtie	63	90
Naționale	70	20
Lose	106	75
Acțiunile băncii	767	—
Credituri	135	70
London	129	50
Obligațiuni rurale ungare	72	—
" temeșvar	69	25
" transilvane	68	75
" croate	fechet	—
Argint în mărfuri	113	30
Ducatul	6	10
Napoleonul	10	36
Marc 100	63	65

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă romanul *Vrăjitoarea roșie* sau *Mortă și viață*, de *Xavier de Montépin*, traducțiune de *St. P. Bureghelea*, 3 volume mari în 8° de 54 côle. Prețul a tustrele volumele 9 franci.

Se mai află devândere puține esemplare din romanul *Misterele Indiei*, 3 volume mari în 8°, de același autor, prețul 8 franci.

A se adresa: în Galați la administrațiunea diarului *Vocea Covurluiului*; în Bucuresci, la librăria *Socce & comp.* frați *Ioanițiu & Comp.* și *Graeve & Comp.* în Iași, la librăria *Dim. Daniel*; în Craiova, la librăriile frați *Samitca* și *Aron Zviebel*; în Ploesci, la librăria *G. Kârjean*; în Brăila, la librăria *Unirea*; în Bêrlad, la *D. M. Barbu*, comerciant; în Turnu-Măgurele, la librăria *Tomșa*.

A eșit de sub presă: *Indice Bibliografice*, al cărților publicate românesce, în România sau de Români în anii; 1874, 1875 și 1876.

Hartele fieșî căruia district cu statistica limitele plășilor și chiar numărul locuitorilor arătat la fieșî care comună, se găsesse numai la mine, cu precii scăduț numai de 5 lei noui. Se vor cere prin trimiteră precii de către tôte școlele din țără care sunt ordonate de înaltul guvern al imposită pentru școlari județenî din clasa a doua.

Locotenent-colonel

D. Papasoglu.

Calea Văcăresci No. 151.

P. S. Afară de districtele Vâlcea, Romanai, Ialomița, Brăila și Busu, cari sunt epuizate.

A eșit de sub tipar:

POESII

de

N. Scurtescu

Un volum în 8°, coprindeând mai multe ode, balade, elegii, fabule etc.

Se află de vândere la librăriile *D-lor Socce & Comp.*, *Szölösy* și *Graeve & Comp.*, cu prețul de doi lei noui esemplarul.

A eșit de sub tipar și se vinde la librăriile din Bucuresci, un volum frumos în 8° de 14 côle:

N. SCURTESCU

TEATRU

REEA SILVIA—DESPOT-VODA

(Ediția II-a)

Preciiul 2 lei.

A eșit de sub presă a 5-a edițiune:

CATECHISMUL

DREPTULUI ADMINISTRATIV ROMÂN

și

MANUAL DE HIGIENA PRIVATĂ

opul autorizat, conform noului program, de onor. minister al instrucțiunei publice.

Se află de vândere la tôte librăriile și la tipografia *Curți, Pasagiu-Român*, No. 12, cu preciiul de 55 bani.

ANUNCIURI PARTICULARE

Moșia *Gomoesci*, din districtul *Busu*, plasa *Câmpului*, este de arendat de la *Sf. Gheorghe 1878*, doritorii se pot adresa prin scrisore, *D-lui Theodor Balș, Mihăilenț, Moldova.* (5—1sj.)

Epitropia seminarului Nifon Mitropolitul.

La 17 Mai viitor, se va ține licitațiune la cancelaria acestei epitropii pentru vânderea a 140 chile porumb (cu aproximație) aflat pe moșia *Chiașna*, din recolta anului trecut 1876, amatorii se vor prezenta în arătata di, de la orele 12—4 p. m., spre a concura, fiind însoții de cuvenitele garanții. Condițiunile se pot vedea în ori-ce di de lucru la cancelaria epitropiei, strada *Filaret*, No. 2, unde se va ține și licitațiua. No. 77. 1877, Aprilie 25.

(3—3)

Vânderea prin mezat public a usinei Societăței de Stearinărie și Săpunărie Română, din Galați.

Vânderea prin mezat public a acestei usine, care a fost anunțată pentru ziua de 19 Aprilie (1 Mai trecut), neputend avea loc din cauza lipsei de concurenți, a fost amânată la 18 (30) Iunie viitor, ziua în care va avea loc, în localul usinei în Galați, la 11 ore dimineța, cu condițiunile deja anunțate.

D-nii acționarii categoriei a sunt informați tot d'odată că uă nouă repartițiune de 2 și jumătate (2 1/2) la % asupra valorii acțiunilor este la dispoziția *D-lor*, pe lângă banca *României* din Galați, contra prezentării certiiatelor care le a fost eliberate în schi bu acțiunilor ce au depus cu ocaziunea primei repartițiuni.

Comitetul liquidator al acționarilor categoria a, a Societăței de Stearinărie și Săpunărie Română din Galați.

(2—3sue.)

Cu ocaziunea încetării din viață a consortului meu *Stefan Christu* sustrăgându-mi-se mai mulți bani, obiecte și acte, între care și actul caselor din strada *Belvedere*, suburbea *Sf. Stefan*, No. 163, ce le cumpărase de la *D-na Polina Nicolescu* în anul 1873, care act pörtă No. 77, din 26 Ianuarie 1873.

Fac cunoscut der că la cine se va găsi acest act se mi se aducă la domiciliul meu în strada *Stirbei-Vodă*, No. 148, er în cas contrariu, va sci că acel act va rămânea ca uă hârtie albă și fără nici un efect, în mâna celui care ar voi se usese de densus.

Arthemie Stefan Christu.

SOCIETATEA JUNIMEA ECONOMICA

Se aduce la cunoscintiua persónelor interesate că cancelaria societăței s'a mutat pe strada *Isvorului*, No. 21, în casa *D-lui C. Rădulescu*.

SERVICIUL DE VARA

CALEA FERATA A STATULUI

MERSUL TRENURILOR PE LINIA BUCURESCI-GIURGIU (SMARDA)

VALABIL DE LA 9 (21) APRILIE 1877 PENE LA NOUI DISPOZIȚIUNI

BUCURESCI-GIURGIU					GIURGIU-BUCURESCI				
KILOMETRE de la BUCURESCI	STATIUNILE	ARETAREA TRENURILOR			KILOMETRE de la GIURGIU	STATIUNILE	ARETAREA TRENURILOR		
		TRENURI MIXTE		TREN de mărfuri			TRENURI MIXTE		TREN de mărfuri
		Nr. 1	Nr. 3	Nr. 103			Nr. 2	Nr. 4	Nr. 104
		ORE MIN	ORE MIN	ORE MIN			ORE MIN	ORE MIN	ORE MIN
	BUCURESCI restaurant	Dimin.	Séra	Amădă-qi		Smârda		D.-am.	Amădă-qi
8.200	Jilava	9 15	6 05	1 00	5.000	GIURGIU { Bufet Sosire	Dimin.	4 37	12 20
12.600	Sintesci (halta)	9 33	6 21	1 21		GIURGIU { Bufet Plecare	7 26	4 45	12 30
17.400	Vidra	9 41	6 29		12.750	Frătesci	7 41	5 10	1 01
24.400	Grădisce (halta)	9 52	6 42	1 44	26.200	Bănésa	8 12	5 41	1 47
28.770	COMANA { Bufet Sosire	10 11	7 01	2 07	43.500	COMANA { Bufet Sosire	8 39	6 08	2 17
	COMANA { Bufet Plecare	10 21	7 11	2 17		COMANA { Bufet Plecare	8 49	6 18	2 27
45.800	Bănésa	11 59	7 51	3 07	47.600	Grădisce (halta)	8 58	6 27	
59.250	Frătesci	11 23	8 15	3 37	54.400	Vidra	9 13	6 44	2 54
67.000	GIURGIU { Bufet Sosire	11 35	8 27	4 03	59.400	Sintesci (halta)	9 23	6 54	
	GIURGIU { Bufet Plecare	11 45	Séra		63.800	Jilava	9 35	7 04	3 17
72.000	Smârda	11 53		4 13	72.000	BUCURESCI restaurant	9 48	7 17	3 33
		Amădăqi		Dupe-amădă			Dimin.	Séra	D. amădăqi

Trenurile Nr. 103 și 104 vor circula obligator în zilele de Mercurea și Sâmbăta luând și călători de cl. I și II și care vor merge cu viteza trenurilor mixte.

LEGATURI

A. CU LINIA DE NORD.

Cursă directă între Viena-Constantinopole și vice-versa

1. Cursa Viena-Constantinopole:

MARȚEA ȘI SAMBATA

Sosire la gara Târgoviște la ora 8—30 a. m. cu trenul accelerat Nr. 2.

Sosire în Filaret " " 9 — cu trenul local.

Plecarea din gara Filaret la ora 9—15 cu trenul Nr. 1.

2. Cursa Constantinopole-Viena:

MERCUREA ȘI SAMBATA

Sosire în Giurgiu (Smârda) la 4 ore cu vapor local din Ruciuk.

Sosire în București, gara Filaret, cu trenul Nr. 4, la ora 7—17 m. séra.

Plecarea din gara Filaret la ora 7 și 30 m. cu trenul local.

Sosire în gara Târgoviște la ora 7 și 45 minute.

Plecarea din " " 8 și 15 m. cu trenul accelerat.

3. Trenul Nr. 2:

Cu trenul accelerat Nr. 3 spre Verciorova.

4. Trenul Nr. 104 și 4:

Cu trenul accelerat Nr. 4, la ora 8.15 minute, la Brăila-Galați, Roman, Iași-Suceva, Viena, Berlin, Paris Petersburg.

5. Trenul Nr. 1:

1) Cu trenul accelerat No. 4, care sosese din Verciorova la ora 7 și 30 m. dimineața

2) Cu trenul accelerat Nr. 2, care sosese din Viena, Lemberg, Suceva, Roman, Galați, Brăila, la ora 8 și 30 minute dimineața

6. Trenul Nr. 3:

Cu trenul Nr. 6, de călători care sosese din Galați și Brăila la ora 4 și 30 minute, dupe amădă-qi.

B. CU VAPOARE DANUBIENE LA GIURGIU.

1. Cu vapore accelerate.

1). Sosind la Giurgiu din sus Mercurea și Sâmbăta, la orele 11 a. m. trenul No. 104.

2). Plecând de la Giurgiu în sus Mercurea și Sâmbăta, la orele 5 1/2 séra, trenul Nr. 1 și 103.

2. Cu vapore de posta la Giurgiu.

1). Sosind la Giurgiu din sus: Lunî și Vineri trenul No. 4.

2). Plecând de la Giurgiu în jos: Lunî cu trenul No. 1

3). Plecând de la Giurgiu în sus: Marți și Vineri cu trenul Nr. 1

4). Sosind la Giurgiu din jos: Vineri cu trenul No. 4.

C. CU CALEA FERATA OTOMANA.

MARȚEA ȘI SAMBATA.

Trenul No. 1.

Cu trenul de postă care pleacă la ora 1 și 40 minute p. m., din Ruciuk la Varna.

Trenul Nr. 4.

Cu trenul de postă care sosese în Ruciuk din Varna la orele 3 p. m.

NB). La gara Filaret se vând bilete atât, pentru vaporele accelerate cât și pentru vaporele de postă pentru toate stațiunile până în sus la Viena și în jos până la Chilia.

DIRECTIA DE EXPLOATARE